

PRIPREMA ZA POSLEDNJE VREME

POUKA ZA MLADE

april, maj, jun 2018.

Sadržaj:

1. Kosmička borba	4
2. Danilo i poslednje vreme.....	13
3. Isus i Knjiga otkrivenja	22
4. Spasenje i poslednje vreme	31
5. Hristos u nebeskom Svetilištu	40
6. »Promena« Zakona	49
7. Jevanđelje po Mateju, 24. i 25. poglavlje	58
8. Pokloniti se Stvoritelju	67
9. Prevare poslednjeg vremena.....	76
10. Amerika i Vavilon	85
11. Božji pečat ili žig zveri.....	94
12. Vavilon i Armagedon.....	103
13. Povratak našeg Gospoda Isusa	112

PRIPREMA ZA POSLEDNJE VREME

Broj 2/2018.

Naslov originala:

PREPARATION FOR THE END TIME

Za izdavača:

Đorđija Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tehnički urednik:

Saša Todoran

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Prelom:

Gordana Ardeljan

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve,

Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Tiraž:

180 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 31. marta do 6. aprila 2018.

Kosmička borba

»I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije s ostalijem sjemenom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista«

(Otkrivenje 12,17)

„Iskreno rečeno, ne mislim da bih mogla da preživim vreme kraja.“ Sem se nasmijala na vrata naše sobe, i ona su se zatvorila. „Ne želim da prođem kroz sve to. Nadam se de će Bog dozvoliti da umrem pre nego što se to dogodi.“ Bio je petak večer. Sem i ja bile smo studentkinje druge godine na koledžu. Upravo smo se vratile u svoju spavaonicu sa seminara o Otkrivenju. Počela sam da se smejem kad je ona to rekla, ali sam prestala kad sam ugledala njen izraz lica.

Neprestano gledajmo u Isusa.

„Oh!“ – izustila sam i sela na svoj krevet. „Sem, mislim da bi ti to mogla. Biće sve u redu.“

„Ne“, odgovorila je, otvarajući fioku ormara i uzimajući pidžamu. „Stvarno, stvarno, stvarno, ne želim o tome više da mislim.“

Što se mene tiče, kad sam slušala kako pastori propovedaju o događajima poslednjih dana, uvek mi je to bilo pomalo uzbudljivo. Zamišljala sam to kao neki distopijski film u kome sam ja heroina – živim od obrade zemlje, pravim sopstvenu odeću, obrve su mi poput čupavih gusenica, lice prljavo, ali u odnosu na grubi pejzaž, ja sam lepa.

Međutim, Sem nije razmišljala o tome na takav način. Možda je ona zamišljala vreme kraja više kao neki crno-beli horor film – tama, senke, zlo koje bi moglo da povredi njenu porodicu, užasnu muziku koja postaje glasnija neposredno pre nego što se dogodi nešto rđavo.

Ne znam tačno kako je to Sem zamišljala, ali dobro znam da nijedan od naših pristupa – njena zebnja ili moje gledanje kroz ružičaste naočare – nisu bili od neke posebne pomoći. „Ne brinite se... za sutra“, kaže Isus u Matej 6,34. I mada nas Isus posebno ne opominje da ne sanjamo o glumi u nekoj adventističkoj verziji apokaliptičnog filma, Jevrejima 12,2 nas ohrabruje da usmerimo svoj pogled na Isusa.

Otuda je naš cilj, dok proučavamo biblijski opis poslednjeg vremena, da upravimo svoj pogled na Isusa i da Ga postavimo u središte svoje vere. Ako tako budemo činili, to će nam omogućiti da duboko prodremo u biblijske tekstove za ovu sedmicu, a da nam pri tom motivacija ne budu ni nespokojstvo ni obuzetost sobom. Neprestano gledajmo u Isusa, to divno, smelo otelotvorenje Božje ljubavi dok budemo čitali biblijsku priču o poreklu greha i kosmičkoj velikoj borbi. A posebno oni među nama koji se osećaju kao Sem, neka imaju na umu Isusovo obećanje u Matej 28,20: „Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka.“

Sara Ventura, Vinona, Minesota, SAD

Božji plan za ovaj svet (1. Mojsijeva 1; 2; 5. Mojsijeva 1,8; 1. Jovanova 4,19)

Bog postoji od početka vremena i stoga naziva sebe „Alfa i Omega“ (Otkrivenje 1,8). Alfa je prvo slovo grčkog alfabeta, a omega poslednje. Dakle, smisao ovog stiha je da je On prvi i poslednji.

Ona je pokušala da raspravlja sa sotonom.

Drugačije rečeno, Bog je oduvek postojao i večno će postojati: kao Bog Otac, Sin i Sveti Duh (uporediti 5. Mojsijeva 6,4). A pošto „On najprije pokaza ljubav k nama“ (1. Jovanova 4,19), On nas je stvorio uz rizik da Ga eventualno izneverimo. Poput roditelja koji ukrašavaju, pripremaju i obezbeđuju svoj dom u očekivanju novorođenčeta, Bog je učinio Zemlju mestom za stanovanje i stvorio životinje i biljke. Kad je završio stvaranje, sve je blagoslovio i vlasništvo nad ovim svetom poverio Adamu, Evi i njihovim potomcima. Bog je želeo da se Adam i Eva raduju u Njegovoj ljubavi i uživaju u Njegovim darovima. Želeo je da oni uživaju u svojoj slobodi (1. Mojsijeva 1; 2).

Tajanstvena pojava zla na nebu (Jezekilj 12,12-14; Isaija 14,12-14)

Biblija isto tako govori da je Bog stvorio mnogo anđela, među kojima je Lucifer zauzimao visoki položaj. On je bio stvoren kao savršeno biće. Jezekilj 28,14 pominje da je živeo „na svetoj gori Božijoj“ kao heruvim. Lucifer je, budući heruvim, imao preimućstvo neposrednog pristupa Bogu, što mnogi anđeli nisu imali. Njegov sjaj bio je tako veliki da je opisan kao „sin zore“ (Isaija 14,12). Bio je odeven u haljinu koja je bila ukrašena sa više dragih kamenova, koji su simbolizovali važnost i svetost njegovog položaja (Jezekilj 28,13b). Kao anđeo, on je takođe odavao slavu Bogu, ali je čak i u tom pogledu bio jedinstven, na instrumentima stvorenim upravo za njega (Jezekilj 28, 13c). Lucifer je bio tako blizu Boga da je velika tajna kako je oholost našla put do njegovog srca. I kao bolest, obuzela mu je čitavo srce, tako da ubrzo više nije voleo Boga nego samog sebe. U stvari, nije više shvatao niti prihvatao da sva slava pripada Bogu, nego je pozeleo da sam bude Bog (Isaija 14,12-14). On nije hteo da ima Božji karakter, već samo Njegovu slavu.

Božja predivna pravda (Otkrivenje 12,1-7)

Na ljudskom nivou, nesporazumi se obično rešavaju ili odmazdom ili uklanjanjem, kao u slučaju smrti. Otuda bi se očekivalo da se Bog ili odrekne svog suvereniteta na nebu, ili da kazni sotonu za izdaju. Ipak, mada bi većina ovozemaljskih lidera smesta pomislila na ta dva „rešenja“, Bog je doneo drugačiju odluku. Dopustio je da sotona živi na zemlji čak i pošto je izazvao kosmičku pobunu (Otkrivenje 12,1-7). S obzirom da se u Luciferovom srcu javilo nepoverenje, Bog

je dozvolio da on načini sopstveni izbor. Lucifer više nije bio u duhovnoj i fizičkoj saglasnosti sa Bogom i onima koji su voleli Boga, tako da više nije mogao da opstane na nebu. Niti je hteo da i dalje bude pod Božjom vlašću. Još jednom je Bog ispoljio svoju predivnu pravdu i dokazao da su Luciferove optužbe netačne.

Velika borba se prenosi na zemlju (Jovan 12,31; 8,44; 1. Mojsijeva 2,17; 3)

Lucifer je više puta opisan kao „knez ovoga sveta“ (Jovan 12,31; 14,30; 16,11). On je dobio tu titulu nametnuvši svoju vlast stanovnicima ovoga sveta, Adamu i Evi. Njegova vladavina u ovom svetu podrazumeva ubistvo i laž (Jovan 8,44). Sotona je koristio tu taktiku da podredi naše praroditelje svojoj samoproklamovanoj vlasti.

Sam Bog je upozorio sveti par na opasnost od uzimanja ploda sa drveta u središtu vrta. Eva je smatrala da može uživati u lepoti drveta i stvorenju koje je imalo dar govora, a da ne postane rob zmijine obmane. Umesto da napusti to mesto odmah posle podsećanja da je to drvo zabranjeno, ona je pokušala da raspravlja sa sotonom.

Baš kao u Edemskom vrtu, sotona još uvek koristi istu taktiku da nas navede da izgubimo poverenje u Boga i prekršimo Njegove zapovesti. Poput „drveta poznanja dobra i zla“ ima mnogo naizgled divnih stvari i aktivnosti sa kojima se susrećemo, i koje se od nas zahtevaju ili nam se čak silom nameću da ih oprobamo. Svi prolazimo kroz takva iskustva i svakodnevno se sa njima borimo. Ali od nas zavisi, baš kao što je zavisilo i od Eve, da li ćemo odlučiti da se okružimo tim „drvetima“ i dozvoliti da nas slatki glas navede da „pojedoemo njihov plod“.

Još od pada, ljudski rod sumnja u Božji karakter i pomno ga ispituje. Tako je velika borba, koja je otpočela na nebu, iz Edema prenetu u ovaj svet. Borba se vodi da bi se ustanovilo ko je u pravu: Da li je Bog dostojan poverenja i da li nas zaista voli? Ili je sotona u pravu kad optužuje Boga za sebičnost i nebrigu? Postoji neprijateljstvo između onih koji veruju zmiji i onih koji veruju Bogu (1. Mojsijeva 3,15). Kojoj ćete se strani vi danas prikloniti?

ODGOVORITE

1. Kako bi trebalo da izgleda vaša molitva da ne biste bili prevareni?
2. Kako svakoga dana sagledavate divnu Božju pravdu?
3. Šta možete činiti kako se greh ne bi razvijao u vašem srcu?

Sali Mamani, Junion Siti, Kalifornija, SAD

Dok sam čekao svoj let, primetio sam jednu ljubaznu ženu koja je delovala usamljeno, te sam odlučio da joj se obratim. Razgovor je brzo skrenuo na izbor predsednika Sjedinjenih Američkih Država. On je bio izabran pre par trenutaka. Ženin izraz lica odavao je strah i nemir povodom toga šta bi taj izbor mogao doneti.

No nije samo ona bila obuzeta emocijama u aerodromskom holu. Posmatrao sam druge ljude koji su vikali, stiskali pesnice ili bili šokirani izborom te pridošlice u politički život. Nepotrebni superlativi izbijali su na sve strane kao reakcija na taj trenutak. Bilo je prosto nadrealno... ali ja nisam osećao uznemirenost.

Hoću da naglasim da ja razumem zašto je bilo tako mnogo emocija. Naš svet izgleda *toliko* nesiguran, *toliko* na ivici, praktično okrenut naglavačke, tako da bi, sve da je izbor bio i drugačiji, ipak bilo snažnih reakcija. To me je podsetilo na jedan citat: „Narodi su uznemireni. Živimo u zbujujućem vremenu. Ljudska srca obamiru u strahu od onoga što će uskoro naići na zemlju.“¹

U poslednjih trideset godina bili smo svedoci kraja Sovjetskog Saveza, mnogih sukoba na Bliskom istoku, 9/11, pucnjave u školama, i kulturnih pomeranja povodom predmeta koji se kreću od uloge polova do rasnih odnosa. Iskreno rečeno, svako ko nije hrišćanin mora biti preplašen. Ovaj svet je izopačen, prazan i nepostojan, a nažalost hiljade ne shvataju zašto je to tako.

Problem je u tome što nam „Bog ne može dati sreću i mir ako smo odvojeni od Njega, jer toga tamo nema. Tako nešto ne postoji.“² I zato, prijatelji moji, „ljudska srca obamiru“; nema mira bez Boga. A šta je život bez mira?

Sviđa mi se kako Elen Vajt završava svoj citat o obamiranju ljudskih srca. Ona veli: „Ali oni koji veruju u Boga čuće *usred oluje* Njegov glas koji govori: „Ja sam; ne bojte se.“³ Isus je rekao: „U svijetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladam svijet“ (Jovan 16,33).

Ja sam se na aerodromu osećao spokojnim zato što sam imao nadu, temelj; moj svet se nije raspadao. Upravo sam tada saznao da sam „spreman za vreme kraja“. Imao sam Isusa u srcu i mislima, i ništa nije moglo da me savlada!

ODGOVORITE

1. Kako možete da opišete svoju instinktivnu reakciju kad se pomene „kraj vremena“?
2. Razmotrite ove stihove: Jovan 16,33; Psalam 27,1; 1. Korinćanima 10,13; 5. Mojsijeva 31,6 i Otkrivenje 12,11. Mislite li da bi saznanje o onome što će se dogoditi na kraju vremena moglo biti blagoslov za vas?

Džoša J. Hester, Kaunsil Blafs, Ajova, SAD

1. Ellen G. White, „The Coming Crisis“, The Signs of the Times, October 9, 1901.
 2. C.S. Lewis, Mere Christianity (London, Geoffrey Bles, 1952), p.50.
 3. White, „The coming Crisis“, naglasak dodat.

3. april 2018.

POČETAK KRAJA

DOKAZ (1. Mojsijeva 3,1-24; Isaija 14,12-14; Jeremija 6,2; Matej 5,10; 28,20; 2. Korinćanima 11,2; Otkrivenje 12,9)

Ut

Prva Mojsijeva 3 i Isaija 14 su ključni za razumevanje koncepta o Bogu ljubavi usred ovog sveta pogođenog patnjom. U 3. Mojsijevoj prisutna su dva elementa: suverenitet Cara svemira i pobuna Njegovih stvorenja. U ovom odlomku prikazuje se Božja milost jer On je s pravom mogao da ukloni naše praroditelje zbog njihove neposlušnosti. Za razliku od toga, Isaija 14 daje uvid u antagonistički karakter neprijatelja, sotone.

Pre nastanka našeg sveta, Lucifer je bio najuzvišeniji anđeo. Ipak, nezadovoljstvo i ponos naveli su voljenog anđela da prekrši Božji savršeni zakon. Adam i Eva saznali su, doduše odveć kasno, cenu svoje ambicije da zakorače u prostor izvan Božje volje. Premda im je zmija obećala jedno bolje iskustvo, naši praroditelji su zapravo izgubili svoju nevinost, a užasne posledice toga osećaju se i danas.

Međutim, Bog je uspostavio sistem žrtava koje su predstavljale Isusa koji će obezbediti izlaz. Mada je Hristos zadobio pobedu na krstu dokazavši nadmoćnost svog karaktera, sotona je nastavio da napada Božji narod. Jeremija 6,2; 2. Korinćanima 11,2 i Otkrivenje 12,9 otkrivaju simbole upotrebljene u našem stihu za pamćenje. Iako je sotona izgubio u velikoj borbi, on okreće svoj gnev prema onima koji verno služe Bogu, baš kao i kada je prvi put uklonjen s neba.

Uprkos silama tame kojima smo okruženi, mi imamo blaženu nadu. Isus obećava u Matej 28,20 da će biti s nama u našim patnjama sve do kraja. Hrišćanski hod je mučan, ispunjen nepravdom i bolom. Ipak, velika nagrada očekuje one koji izdrže i pobeđe. U svojoj prvoj propovedi, Isus je rekao da će progonjeni koji stoje na Božjoj strani, biti blagosloveni (Matej 5,10). Svet će postajati sve nasilniji ukoliko se sotonina propast bude približavala. Mi ćemo osetiti njegov gnev, ali to treba da nas raduje.

**Uprkos silama
tame kojima
smo okruženi,
mi imamo
blaženu nadu.**

ODGOVORITE:

1. Kako možemo videti da se velika borba odvija i u našem današnjem svetu?
2. Kakvo ohrabrenje možemo ponuditi onima koji trpe posledice sotoninog gneva?

Derek Paterson, Linkoln, Nebraska, SAD

Svako ko danas primi Hrista ima isti cilj: da širi evanđelje. Načini na koje pristupamo ostvarenju našeg cilja znatno se razlikuju. Mi smo svi jedinstveni po posebnim darovima. Naša jedinstvenost nas čini uočljivim, ali nas isto tako povezuje sa istomišljenicima. Veze koje uspostavljamo vode nas do narastajućih odnosa i stvaranju zajednica.

On je naša nada za budućnost.

Pre no što se Isus vazneo na nebo, dao je svojim učenicima nalog da idu i čine ljude učenicima. Hristos ima mnogo zajednica ljudi. Njegovi učenici bili su jedna zajednica na koju i danas gledamo kako bismo zapazili značajan uticaj koji su izvršili u širenju evanđelja.

Isus je naložio svojim učenicima da uče ljude „da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka“ (Matej 28,20). Oni su imali istu odgovornost kakvu i mi imamo.

Hristos je Alfa i Omega, početak i svršetak. On jeste i uvek će biti s nama. Naš život treba da bude svetlost usred tame ovog sveta. Način na koji živimo i predstavljamo sebe odražava Hrista u nama. Naši postupci govore više od mnogih reči. Mi smo pokretno svedočanstvo da Isus živi u nama.

Bog nam je dao najbolji večni plod koji treba da donosimo: „Ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, veru, krotost, uzdržanje“ (Galatima 5,22). Te osobine podrazumevaju pobožan karakter, i odražavaju Hristovu sliku i ono što On želi da postanemo. Mi smo nesavršena bića koja traže savršenog Boga.

Treba da brinemo jedan o drugom zato što smo braća i sestre u Hristu. Po mažući jedni drugima da spoznamo silu evanđelja, bićemo u stanju da druge vodimo istini. Naša karijera, odnosi, vrednosti, zdravlje i ugled oblikuju se izborima koje činimo svakoga dana. Najvažniji izbor je vaš stav prema Bogu i odnos koji imate s Njim. Moramo biti voljni da se žrtvujemo za Njega i da se nikada ne umorimo. Kad se bude vratio, Hristos će pregledati sve što smo uradili da bi video da li smo učinili sve što smo mogli.

Kakve li blažene sigurnosti što znamo da se Hristos vraća pošto pripremi stanove za nas na nebu. On je naša nada za budućnost. Moramo se pouzdati u Njega i držati se Njegovog vođstva zato što On zna šta će sutra doneti.

Budimo odgovorni jedan prema drugome i živimo život pripreme za drugi dolazak našeg Spasitelja.

Fransin Ojlcir, Linkoln, Nebraska, SAD

Šta da radimo suočeni sa snažnim razlikama u mišljenju? Gde bi u pouci za ovu sedmicu trebalo da bude fokus crkve kad se razgovara o velikoj borbi? Na Isusu, ili na određenim doktrinama? Neki kažu da je Adventistička crkva izgubila iz vida centralnu viziju o Isusovom karakteru, usredsređujući se suviše na teologiju višeg reda, a zanemarujući osnovnije teme hrišćanske misli u tom procesu. Drugi se s tim ne slažu, tvrdeći da upravo teologija višeg reda čini Adventističku crkvu po mnogo čemu jedinstvenom. Oni ističu da teologija počiva na osnovnim temama o Isusovom karakteru i misiji, i da bi usredsređivanje samo na te osnovne teme dovelo da razvodnjavanja religiozne misli i gubitka našeg identiteta kao ostatka.

Velika borba je priča o Isusu.

Obe strane iznose vredne argumente. S jedne strane, mnogi adventisti imaju zamagljenu sliku o osnovnim temama Isusove službe. Da biste proverili sopstveno razumevanje, proverite s koliko lakoće odgovarate na ova dva pitanja: (1) kako evanđelje utiče na vaš život? I (2) kako Subota utiče na vaš život?

Međutim, da li Bog želi da imamo površnu veru? Teme višeg reda kao što su pomirenje, svetinja, Danilova knjiga i Otkrivenje, i spisi Elen Vajt obezbeđuju nam dovoljno prostora za rast – i zar nije Božja želja da rastemo što se tiče odnosa s Njim? (uporediti Efescima 4,11-16).

Ja verujem da možemo i da bi trebalo da prekinemo s tim besmislenim prepirkama. Nijedno od mišljenja o kojima smo prethodno raspravljali nije u suprotnosti sa drugim, ali ako nastavimo da ih tretiramo kao da se uzajamno isključuju, radimo protiv Božjih namera za naše dobro. Naša crkva se nepotrebno ne slaže sa samom sobom. To nas ostavlja bez ploda – i samo nas dalje deli.

Velika borba je priča o Isusu. On je u njenom središtu. To je takođe stara priča, sa mnogo poglavlja koja sadrže puno likova i pouka. Hajde da je obuhvatimo u celini. Izrazimo neslaganje samo kad to nešto znači. Naučimo da volimo jedan drugog kao što je On voleo nas.

ODGOVORITE

1. Na koja tri načina možete pokazati ljubav i poštovanje prema onima s kojima se ne slažete? Kako možete odgovoriti ukoliko oni odluče da ne pokažu poštovanje?
2. Koji faktori (detaljno ih obrazložite) igraju najveću ulogu u stvaranju nesaglasnosti unutar crkve na lokalnom, nacionalnom i međunarodnom nivou?
3. Da li je uravnoteženi put uvek najbolji? Kako neko može znati kada treba da se čvrsto drži svojih uverenja, bez obzira na posledice?

ZAKLJUČAK

Velika borba je otpočela sa padom Lucifera i njegovom pobunom na nebu. Ta borba je ušla u život prvih ljudi, Adama i Eve, i kao posledica mi smo se našli u središtu tog sukoba. Mi nismo samo posmatrači nego i učesnici u sukobu, jer smo svi sagrešili Bogu i izgubili smo Njegovu slavu (Rimljanima 3,23). Međutim, Bog nas nije ostavio poražene grehom, već nam je pružio priliku da s Njim izvojujemo pobjedu. Nema ničega u ovom životu što nas može odvojiti od spasonosne Hristove ljubavi, samo ako odlučimo da Ga prihvatimo (Rimljanima 8,35-39).

RAZMOTRITE

- Napišite ili izvedite scenski prikaz o početku velike borbe i Adamovom i Evinom padu. Obratite posebnu pažnju na Luciferovu odluku da odbaci Božju ljubav i na to kako je obmanuo anđele i naše praroditelje.
- Pripremite pouku o padu Lucifera i iznesite je mlađem razredu subotne škole.
- Odgledajte video Daga Bačelora *Cosmic Conflict (Kosmički sukob)* koji se može naći na Jutjubu, sa grupom prijatelja. Posle toga, razgovarajte o tome kako je izgledao prvi rat na nebu. Takođe razmotrite kako je Luciferov pad narušio nebesku harmoniju i mir.
- Razmišljajte o svom životu, sami za sebe, i zabeležite u svom dnevniku gde ste, po sopstvenom saznanju, odlučivali između dobra i zla, bez obzira da li je to bilo nešto krupno ili sitno.
- Pročitajte prvo poglavlje knjige *Stvaranje, patrijarsi i proroci* a zatim nacrtajte sliku sotone pre i posle njegove pobune na nebu, koristeći medijsko sredstvo po svom izboru.
- Pozovite u svoj razred lekara da vam govori o sistemu vašeg tela za borbu protiv bolesti koja ulazi u telo. Prodiskutujte koliko je ovo slično načinu na koji mi moramo da se borimo u velikoj borbi.

POVEŽITE

Jov 1; 2; 2. Solunjanima 2,7; Juda 6-15; 2. Jovanova 4,1-6.

Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, poglavlja 1-4; *Velika borba*.

C.S. Lewis, *The Screwtape Letters*; Mark R. Lasser, *Taking Every Thought Captive*, chapters 1 and 5.

Džej-Fia Rivs, Hjuston, Teksas, SAD

Pouka 2

Od 7. do 13. aprila 2018.

Danilo i poslednje vreme

»Car progovori Danilu i reče: doista, vaš je Bog Bog nad bogovima i gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.«

(Danilo 2,47)

Zamislite ovaj prizor: Danilo, mlad čovek koji zrači energijom, inteligencijom, ambicijom i nadom. Na vrhuncu njegovih snova i planova, vavilonska vojska ga odvodi u ropstvo zajedno sa njegovim drugovima koji su izuzetno mnogo obećavali. Konačno su se našli u stranoj zemlji, daleko od svoje domovine. Doživljavaju kulturni šok, jer je sve u toj zemlji drugačije. Od ishrane pa do bogoslužnja, Danilu se sve činilo odvratnim.

Vernost Bogu... predstavlja zahtev za hrišćane u svim vremenima.

Igrom sudbine, vavilonski zvaničnici prepoznaju u njemu veliki potencijal. On biva asimilovan u njihovu vladajuću strukturu, sa prvim zadatkom da boravi u carskog palati. Međutim, suprotstavljajući se vraćanju, idolopoklonstvu, i paganskom životu u Vavilonu, Danilo sa svoja tri prijatelja odlučuje da ostane veran Bogu – vlasniku univerzuma i svega u njemu. Zahvaljujući njegovoj vernosti Bog ga bla-

gosilja, i on se uzdiže do položaja prvog ministra u jednoj stranoj zemlji.

Danilove kolege su besne zbog njegovih političkih dostignuća i vernosti Bogu, zbog njegovog stranog porekla. Oni kuju zaveru da ga nateraju da se odrekne svoje vere, da usvoji njihov način bogoslužnja i odustane od svojih vrednosti. Ali Danilo odlučuje da se čvrsto drži svoje vere. To vodi do niza događaja kada mu je čak i život bio ugrožen. Na kraju, Božja vernost odnosi prevagu kad paganski car prizna istinitog Boga Izrailjevog, koji je u stanju da oslobodi svoje verne sluge i u najgorim okolnostima.

Vernost Bogu, kakva se ispoljila u Danilovom životu, predstavlja zahtev za hrišćane u svim vremenima, sve do naših dana. Danilov život u Vavilonu ilustruje šta može da se desi svakom hrišćaninu koji ostane veran Bogu. Iako mu je život više puta bio u opasnosti, on je bio naviknut da otkriva istinskog Boga u carstvu koje ga nije poznavalo. Njegova vernost je konačno navela paganske careve da priznaju Boga Izraelovog (Danilo 4,2; Danilo 6,26.27)

Priča o Danilu i njegova tri prijatelja pruža značajnu pouku o tome da je vernost ključna vrlina u životu jednog hrišćanina. Danilo je bio dosledan u svojoj veri, i tu vernost sačuvao čak i u svojim poznim godinama. Kako se svet bliži kraju istorije, trebalo bi da prepoznamo svoju ulogu da kao hrišćani uzdignemo svoje principe i sačuvamo vernost u svakoj situaciji. To je osnova našeg proučavanja za ovu sedmicu.

Sajprouz Ngina, Najrobi, Kenija

TEST VERE U BOGA

DOKAZ (5. Mojsijeva 4,6-8; Danilo 3; Dela 17,28; Galatima 6,14)

Ne

Obraćanje pažnje na Božji glas (5. Mojsijeva 4,6-8)

Od samog početka, Bog je voleo Izrael kao svoj izabrani narod. Trebalo je da Izraelci budu Božji izabrani narod, koji će Njegovu ljubav i silu objavljivati ostalom svetu. Ljubav koju je Bog gajio prema Izraelu odnosi se na svakoga ko danas prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja. Za Izraelce, zakon Božji predstavljao je znak, između Svemoćnog Boga i njih, da su oni učesnici Njegovog večnog carstva.

Dat Izraelcima preko Mojsija, zakon je trebalo da izraelski narod vodi kroz iskušenja koja su ih okružavala i sačuva ih od izopačenih želja koje su vrebale u njihovoj sredini, tako da bi mogli ostati čisti i odani Bogu. Tokom robovanja u Vavilonu našli su se licem u lice sa idolopoklonstvom. Morali su da izaberu između službe carevima ovoga sveta i poslušnosti uputstvima istinitog Boga.

Priča o Danilu i njegova tri jevrejska druga uči današnje hrišćane šta znači imati oprobano hrišćansku veru. Kad im je naloženo da se povinuju ćudima ljudskih vladara, Danilo i njegovi drugovi čvrsto su se držali svoje vere i branili je po svaku cenu. Danas, i mi imamo zavet sa Bogom, baš kao Izrael. S obzirom da smo hrišćani, Bog očekuje od nas da sledimo Njegova uputstva onako kako su zapisana u Bibliji. Step en naše vernosti Njemu i Njegovim zakonima predstavljaće razliku između večnog života i večne smrti.

Bogu neka je slava (Galatima 6,14)

U Novom zavetu, Pavle tvrdi da je njegova hvala ne u ljudima ili u onome što oni čine. Ne hvali se ni sobom. Sva svoja postignuća i uspeh on pripisuje višoj Sili. On izabira da hvalu i slavu nađe u Hristu.

Dok mnogi ljudi propuštaju da prepoznaju Hrista, Pavle bira slavu u Bogu i odlučuje da više sazna o Njemu (Filipljanima 3,8). Sem toga, Pavle kreće na put od stotina milja da bi Boga obznanio drugima. On je obuzet spasenjem koje je Hristos doneo svojom smrću na krstu. Posledica Hristove smrti donosi mu mir, oproštaj, pravednost i večnu slavu.

„Doktrina o blagodati, o razapetom Hristu poučila ga je da se odrekne bogatstva, časti, zadovoljstava, koristi i odobravanja sveta; za njega su sve to bile 'trice' u poređenju sa poznanjem Hrista Isusa njegovog Gospoda.“¹

Ista situacija zapaža se kada Danilo, na vavilonskom dvoru, slavu odaje Bogu umesto zemaljskim carevima. Čak i posle ogromnih dostignuća, kakvo je bilo tu mačenje carevog sna, Danilo odlučuje da ostane ponizan (Danilo 2,49).

Dok se približavamo kraju sveta, možemo izvući važne pouke iz života i iskustva proroka Danila. Slično tome, Pavle se svojim učenjima obraća i nama. Bez obzira na ostvarenja, uspehe i napredak koje možda vidimo u ovom svetu, naša slava trebalo bi da bude u Hristu, Njegovoj smrti na krstu i našem spasenju.

Klanjanje pod prisilom i čudesno izbavljenje (Danilo 3)

Danilo 3 ukazuje čitaocima na zlatni kip koji je postavio car Navuhodonosor, zahtevajući da mu se svi poklone. Međutim, odani svojoj veri, tri jevrejska mladića

odbijaju da se poklone zlatnom kipu, koji predstavlja svetsku silu (Danilo 3,12). Car se razbesneo i naredio da Misah, Sedrah i Avdenago budu uhvaćeni i spaljeni.

Smrt u užarenoj peći bila je u Vavilonu vrsta kazne (Jeremija 29,22). Tri jevrejska mladića bačena su u peć u očekivanju da ih temperatura sprži do kostiju. Nasuprot onome što je car mislio i na ogromno iznenađenje naroda, Bog je oslobodio žrtve iz peći. Car je priznao: „Evo, vidim četiri čovjeka odriješana, gdje hode posred ognja i nije im ništa, i četvrti kao da je sin Božji“ (Danilo 3,25). Car se konačno potčinio sili pravoga Boga i zapovedio ljudima da izađu iz užarene peći.

Četvrta Osoba biće prisutna u svakoj situaciji.

Za one koji ostaju odani Bogu, četvrta Osoba biće prisutna u svakoj situaciji okrenutoj protiv njih. Danas to možda neće biti užarena peć, ali možemo prolaziti kroz slične okolnosti u kojima će se proveravati naša odanost. Kada se pouzdamo u Boga, mi Mu bezuslovno predajemo sve što imamo, uključujući i svoj život (Danilo 3,17.18).

Svet će, preko svojih moćnika, možda pokušavati da okalja Božje izabrane sudove, ali će četvrta Osoba uvek biti tu da oslobodi verne u svim okolnostima.

Obznaniti Boga (Dela 17,28)

Našavši se u Atini, Pavle je nastavio da širi svetlost o svemoćnom Bogu – Bogu iznad svih bogova. Atinjani su bili duboko ogrezli u idolopoklonstvu (Dela 17,23), baš kao i ljudi u Vavilonskom carstvu. U toj situaciji Pavle je postao Božji izabrani sud da govori narodu koji Ga nije priznavao. On tvrdi da je Bog svuda prisutan i da svi naši postupci, i fizički i itelektualni, proističu od Njega.

Bog može da prozre i najmračnije duše, i kad ljudi okrenu leđa Njegovoj ljubavi, sreće se sa Bogom koji negoduje. Kad ostavimo grehe, ponovo se susrećemo sa Bogom koji voli i prašta. Shvatanje izraza da smo Božji podrazumeva da ne posedujemo ništa što bismo mogli nazvati svojim sopstvenim.

„Tvrđiti da je bilo koji Božji dar naš sopstveni znači potkradati Boga... Koliko je svetije, dublje, blagoslovenije i prožetije ljubavlju reći da svaki dah našeg života potiče od Njega... da se okrećemo oko Njega kao središta našeg bića, da nam On daje i silu da se krećemo.“²

ODGOVORITE

1. Koju ćemo korist imati ako se držimo Božjih uputstava?
2. Koje su posledice popuštanja pritiscima sveta?

Kako možemo objavljivati Boga i u najtežim situacijama?

Florens Mveni, Makakos, Kenija

John Gill, „Galatians 6:4“, *John Gill's Exposition of the Bible*, Bible Study Tools, accessed March, 16, 2018, <http://www.biblestudytools.com/commentaries/gills-exposition-of-the-bible/galatians-6-14.html>.

E.B.Pusey, *Sermons*, vol 2, p.372, quoted in William Robertson Nicoll, „Commentary on Acts 17:28“. *Sermon Bible Commentary*, StudyLight.org, accessed March 16, 2018. <http://www.studylight.org/commentay/acts/17-28.html>.

„Kao što je saradivao s Danilom i njegovim prijateljima, Gospod će saradivati sa svima onima koji se trude da ispune Njegovu volju. Bog će, udeljujući svoga Duha, podržati svaku dobru nameru, svaku plemenitu odluku. Oni koji hode putem poslušnosti, naići će na mnoge prepreke. Snažni, ali potajni uticaji možda će ih vezivati uz svet, ali Gospod je sposoban da onemogući svaku silu koja se trudi da pobedi Njegove izabrane; Njegovom snagom oni mogu da savladaju svako iskušenje, da pobeđu svaku teškoću.“¹

„U životu pravog hrišćanina ništa nije beznačajno. U očima Svemogućega svaka dužnost je važna. Gospod tačno procenjuje svaku priliku za službu. Neiskorišćene mogućnosti isto tako ulaze u izveštaj kao i one koje smo iskoristili. Nama će biti suđeno na temelju onoga što je trebalo da postignemo, a nismo postigli zato što se nismo poslušili svojim sposobnostima da proslavimo Boga.

»Plemeniti karakter nije posledica slučaja.«

Plemenit karakter nije posledica slučaja; on se ne može pripisati posebnoj naklonosti ili darovima Proviđenja. On je rezultat samodiscipline, pokoravanja niže prirode višoj, predavanja sebe u službu Bogu i bližnjima.

Preko vernosti načelima umerenosti, koju su pokazali jevrejski mladići, Bog govori današnjoj omladini. Postoji potreba za ljudima koji će se kao Danilo hrabro založiti za ono što je pravo. Postoji potreba za čistim srcima, jakim rukama, srčanom hrabrošću; zato što nas borba između poroka i vrline poziva na stalnu budnost.“²

„I današnji mladići mogu dobiti duha koji je nadahnjivao Danila; oni mogu crpeti iz istog izvora snage, imati istu moć samokontrole, pokazati u svom životu iste vrline, čak i u okolnostima koje su isto tako nepovoljne. Iako su okruženi iskušenjima da popuste svojim grešnim sklonostima, posebno u našim velikim gradovima, u kojima je svaki oblik čulnog zadovoljavanja lako dostupan i primamljiv, uz božansku blagodan njihova namera da proslave Boga može ostati čvrsta! Oni mogu strogom odlučnošću i živom budnošću da se odupru svim iskušenjima koja napadaju dušu. Međutim, pobeđu će postići jedino oni koji su odlučili da čine ono što je pravo, zato što je pravo.“³

„Pažljivo proučavanje ostvarivanja Božje namere u istoriji naroda i u otkrivanju onoga što će tek doći, pomoći će nam da pravilno ocenimo vrednost svega što se vidi i svega što se ne vidi, i shvatimo šta je pravi životni cilj.“⁴

ODGOVORITE

U kojim situacijama treba da se ugledamo na Danilov primer, bilo kao crkva bilo kao pojedinac?

Rouz Ndanu, Makueni, Kenija

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 487.orig.

2. Isto, str. 488.orig.

3. Isto, str. 489,490.orig.

4. Isto, str. 548.orig.

Priča o Danilu i njegova tri druga pruža nekoliko pouka za hrišćane dvadeset-prvog veka. Pre svega, svaki dan u Danilovom životu otpočinjao je molitvom Gospodu (Danilo 6,10). Molitva je bila izuzetno važna u Danilovom životu. On je svakoga dana komunicirao s Bogom. Hristos ponavlja isto mišljenje kad daje uputstvo svojim učenicima: „Stražite i molite se“ (Matej 26,41).

Danilo će ostati veran do kraja, sve da ga to košta i života.

Molitva čuva hrišćane od zamki i posledica iskušanja. Bog opisuje Danila kao „milog čoveka“ (Danilo 10,11.19). Danilov karakter odgovara opisu koji je Hristos dao o Božjoj voljenoj deci u Jovan 14,21.23. Sem toga, očigledno je da je Danilo razvio naviku molitve sličnu onoj koju vidimo u životu Hrista (Marko 1,35), Avrama (1. Mojsijeva 19,27) i Davida (Psalam 5,3).

Kao hrišćani koji žive na kraju vremena, trebalo bi da budemo sigurni u pogledu svog ličnog predanja u molitvi. Valjalo bi da se usredsredimo na svakodnevno duboko razmišljanje o Božjoj Reči, što može obezbediti jak temelj vere i vernosti da bismo opstali u najtežim vremenima.

Još jedna istaknuta pouka iz priče o Danilu jeste da vernost donosi nagradu. Vernost dovodi Danila na viši položaj u carstvu. Posle pada Vavilona, Darije je reorganizovao vladu i u njoj naimenovao Danila za ključni položaj. Zapazivši kvalitet Danilove vernosti, on tu vidi rešenje za iskvarenost u sopstvenoj vladi.

Kad smo verni Bogu, možemo biti verni i ljudima. Danilova stalna vernost Bogu učinila ga je i najboljim među njegovim saradnicima u Vavilonu. Budući da je negovao svakodnevno posvećivanje Bogu, postigao je uspeh u svojoj karijeri. Ipak, njegove kolege nisu bile baš srećne zbog toga. U Danilu su oni videli pretnju za svoje nepravedne postupke. „Najveći problem koji su imali sa Danilom ogledao se u tome što su postepeno gubili mogućnost da neprilično koriste svoj položaj... Kada bi on bio postavljen da vlada nad svim, predviđali su da će sveukupna korupcija u carstvu iščeznuti.“¹

Na kraju, kako nisu pronašli nikakvu ovozemaljsku slabost kod Danila, odlučili su da okaljaju njegov duhovni imidž. Oni su želeli da Danilo napravi neki kompromis u svojoj veri u pravog Boga. Ali Danilo će ostati veran do kraja, sve da ga to košta i života.

ODGOVORITE

1. Šta nas sprečava da danas budemo verni Bogu? S kojim ćemo se sličnim situacijama verovatno suočiti na kraju vremena?
2. Kako Danilo nije podlegao pritisku svojih saradnika? Čemu nas to uči kad je reč o našem položaju u svetu?

Džozefin Nduku, Makueni, Kenija

1. „Daniel 6: Not Just a Test of Faith, but Faithfulness.“ Walk With the Word, accessed March 16,2018
http://www.walkwiththeword.org/Studies/01_OT/27_Daniel_06.html.

Pre no što smo prihvatili Hrista kao svog ličnog Spasitelja, nosili smo masku koju smo često smatrali svojim pravim licem. Ta maska se mora skinuti kako bismo postali jedno sa Bogom (Dela 9,18). U novom životu sa Hristom, počinjemo da doživljavamo unutrašnji mir i radost, znajući da naš život pripada Bogu.

U Danilovoj knjizi, razni lideri priznaju da Bog postoji, ali tek pošto su sagledali Njegova dela kroz Danila. Mnogi ljudi i danas funkcionišu po istom principu – „videti znači verovati“. Međutim, pošto smo Hristovi sledbenici, Gospod očekuje od nas da verujemo pre nego što vidimo (Jovan 20,29). Božje delovanje preko Danila podseća sve nas da ništa ne možemo postići sopstvenom snagom. Ali kad se ponizimo pred Njim, Bog je u stanju da nas uzdigne do većih visina.

Naš Otac na nebu ima poslednju reč.

Biblija objašnjava da je novorođenje najveći zahtev koji treba ispuniti da bismo se pripremili za vreme kraja. Razgovor između Isusa i Nikodima (Jovan 3,1-9) pokazuje hrišćanima da je spasenje moguće za sve, i Jevreje i neznabošce. Kad Hrista prihvatimo kao svog ličnog Spasitelja, On će nam podariti silu da savlada-mo sve izazove s kojima se suočavamo u vreme posletka.

Car Navuhodonosor je verovao u svoju ličnu moć, silu i veličanstvenost. U svome umu, on je bio ubeđen da jedino on ima poslednju reč. Međutim, dogodilo se da je upravo Bog imao poslednju reč. Dok svet u šoku tetura ka svome kraju, vreme je da poverujemo da naš Otac na nebu ima poslednju reč. Svuda vidimo strah, očaj, frustracije, pa čak i smrt, ali će Bog konačno izbaviti svoje verne sluge.

Najbolji način da budemo bliži Bogu jeste da prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja, putem krštenja. Kad se nanovo rodimo, postajemo prave loze na čokotu (Jovan 15,5). Posle iskustva ponovnog rođenja, naša srca ostaju pokajana u Hristu bez obzira na sve što se ispreči na našem putu. Sledimo ove savete koji će nam pomoći da skinemo masku i prihvatimo Hrista kao svog Spasitelja:

Nemojmo imati tvrdo srce. Bog je obezbedio sredstva preko kojih možemo prepoznati Njegovo postojanje. Baš kao što je Danilo bio predstavnik u Vavilonu, i mi danas imamo predstavnike koji nose istu vest. Kad čujemo vest, trebalo bi da joj dopustimo da uđe u naš život (Jevrejima 3,7.8).

Odlučite jednom za svagda. Put ka spasenju iziskuje da ne idemo naprednazad. Kad jednom odlučimo, usredsređujemo se na nagradu večnog života, i nema osvrtnja unazad (Filibljanima 3,13).

Neka vam Bog bude iznad svega drugog. Svetovni uspeh i ostvarenja ne bi trebalo da nas navedu da ostavimo Boga. Umesto toga, to bi trebalo da nam pruži mogućnost da se još vise približimo Bogu (2. Korinćanima 3,5).

Kad god radimo nešto za Boga, đavo je nesrećan. Sa svojim predstavnicima na zemlji, on silno pokušava da nas odvrti od namere da činimo ono što je pravo u Božjim očima. Ta borba između dobra i zla, u koju su uvučeni Božji verni, traje već mnogo godina.

Prema Danilo 6, vernost je Danila dovela do počasnog položaja. Car Darije vidi Danila kao osobu u koju se može pouzdati što se tiče vlasti, upravljanja i vođstva u svom carstvu. Međutim, ostali upravnici u tom regionu zavide Danilu i mrze ga. Oni pokušavaju da pronađu grešku u svim oblastima za koje je Danilo zadužen, ali bez uspeha (stih 4). Konačno, tajno smišljaju plan koji će napraviti razliku između dobra i zla, svetlosti i tame, života i smrti. „Nećemo naći na toga Danila ništa, ako ne nađemo što na nj radi zakona Boga njegova“ (Danilo 6,5).

Božja crkva se mora razlikovati.

I kao što je bilo sa Danilom, tako je i sa nama danas. Naš neprijatelj vreba svaku priliku da nas uhvati u grešci. To se odnosi na nas i kao pojedince i kao crkvu. On posmatra naš moral, skromnost, ishranu, odnose i još mnogo toga da bi pronašao kako da napadne našu vernost Bogu. Sem toga, ako ne nađe ništa zbog čega bi nas optužio, on kreće da nas napada zbog naše odanosti Bogu.

Kao Hristovi sledbenici, posebno u Crkvi adventista sedmog dana, nailazimo na protivljenje različitih grupa ljudi. Međutim, trebalo bi da ostanemo čvrsti u svojoj veri, uzdajući se u Boga u svakoj situaciji kada su napadnuta naša duhovna verovanja. Ponekad to može iziskivati da napravimo teške izbore. Kad naši poslodavci zahtevaju da radimo subotom, potrebna nam je Danilova vernost. Kad naše obrazovne ustanove organizuju ispite ili sportske aktivnosti subotom, moramo da napravimo izbore.

U ovo vreme kraja, mi nalazimo sebe u Danilovim cipelama na mnogo načina. Crkva bi trebalo da sačuva svoju ulogu Božjeg ostatka (Otkrivenje 12,17). Kad se ljudi klanjaju svetskim silama, Božja crkva se mora razlikovati. Kad ljudi obožavaju aždaju i veličaju je (Otkrivenje 13,4), Božje iskrene sluge moraju praviti izbore koji idu u prilog njihove vere.

Iz Danilovog karaktera saznajemo da je vernost kvalitet potreban svakom hrišćaninu. Danilo je sačuavao svoju odanost Bogu čak i u ropstvu. Pa iako nije više mogao da se nađe u Jerusalimskom hramu, on se molio tradicionalno okrenut u pravcu Obećane zemlje tri puta dnevno, „kao što činjaše prije“, u skladu sa zakonom (Danilo 6,10). Čak se i suočen sa smrću čvrsto držao te navike.

ODGOVORITE

1. Da li je postojao neki način da Danilo izbegne da bude bačen u lavovsku jamu? Šta mi možemo učiniti ako se nađemo u sličnoj situaciji?
2. Šta nas odnos između Danila i cara Darija uči o vernosti?

Vilijam Mutunga, Najrobi, Kenija

DANILO: NAŠ PRIMER VERNOSTI

ISTRAŽIVANJE (Isaija 11,5)

Pe

ZAKLJUČAK

Ako čitamo Danilo 1-6, saznajemo da je Bog uz one koji Ga poštuju pre svega ostalog. Danilo je primer kako Bog ispunjava želje onih koji veruju u Njega. Posmatrajući Danila i njegova tri druga, shvatamo da Bog još uvek nalazi ljude koji paze na Njegovu Reč čak i u najgorim okolnostima. Danilova poniznost, vernost i istrajnost u molitvi su vodeći kvaliteti koje treba da oponašamo u vreme posletka. Iznad svega, odanost Božjim zapovestima, kako se to vidi u Danilovom životu, određuje razliku između istinskih Hristovih sledbenika i onih koji su to samo na rečima.

RAZMOTRITE

- Odslušajte pesmu „A Shelter in the Time of Storm“ („Zaklon u vreme oluje“) od Vernon J. Charlesworth. Prepišite stihove zamenjujući „we“ sa „I“ („mi“ sa „ja“). Posle te ispravke, otpevajte sve strofe ponovo.
- Napišite svoj zavet vernosti Bogu. Naučite to napamet i recitujte kad god se suočite sa nekom nevoljom.
- Otpočnite u svom okruženju kampanju „Novo rođen“ i pri tom razgovarajte sa mlađim odraslima o značaju prihvatanja Hrista kao ličnog Spasitelja. Regrutujte što je više članova moguće i dostavite imena svom pastoru u crkvi radi eventualnog obavljanja krštenja.
- Napravite prikaz o Danilu u lavovskoj jami. S nekim od članova vašeg subotnoškolskog razreda obrazujte grupu i izvedite tu predstavu jedne subote popodne.
- Sastavite pesmu o osećanjima koja vas prožimaju kad ste progonjeni zbog vere. Razmislite o tome da pesmu izrecitujete pred članovima crkve ili društvene zajednice u pogodnoj prilici, na primer kad se organizuje muzička subota.
- Oformite grupu na nekoj društvenoj mreži (npr. Fejsbuk ili Votsap) za mlade adventiste koji će se držati svoje vere po svaku cenu. Učinite lični napor da doprete do svakog člana putem ohrabrujućih reči, preko tekstova, biblijskih citata ili slika.
- Pokrenite onlajn blog gde biste vi i članovi vašeg subotnoškolskog razreda mogli da saopštavate svoja iskustva, a postavite i priče za duhovno ohrabrenje. Povremeno, organizujte sastanak radi zajedničke molitve i jačanja vere u Boga.

POVEŽITE

Jakov 2,15-25; Matej 5,5.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 479-490, 539-548.

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

Pouka 3

Od 14. do 20. aprila 2018.

Isus i Knjiga otkrivenja

*»Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom
na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih
i sjedoh s ocem svojim na prijestolu njegovu.«*

(Otkrivenje 3,21)

14. april 2018.

PRONAĐITE KARAKTER

UVOD (Otkrivenje 19,11-15)

Su

Uvežbavali smo jednu ariju za izvođenje manje opere u školi. Sopran je, oslobađajući me mnogih mojih strahova, znala napamet i muziku i tekst – jedna stvar manje za brigu. Ipak, nešto je nedostajalo: prikaz promene u karakteru ličnosti. „U ovom redu, karakter ličnosti koju glumite iznenada je skrenuo sa odlučnog osećanja da ostane odana svom voljenom, na mučno pitanje da li će on učiniti isto“, ukazao sam joj.

„Znate“, odgovorila je ona, „ja zaista nisam obratila pažnju na to što je rečeno.“ Kad smo zamislili i primenili promene karaktera, došli smo do nečeg novog.

Kako sam rastao, knjiga Otkrivenje uvek me je pomalo uznemiravala. Kad god bi pastor ili neki član crkve održao propoved o toj knjizi, čitavo bogoslužjenje više je ličilo na horor film nego na nešto nalik Božjem Jagnjetu. Čak je i naslov knjige, *Apocalipsis* na španskom, doprinosa toj zastrašujućoj atmosferi. Nisam video mnogo nade za vreme posletka. Možda se, čak i danas, nalazim na izvesnoj distanci od Otkrivenja zbog straha, ne shvatajući ko je glavna ličnost: Isus.

Od samog početka kaže nam se da je to „otkrivenje Isusa Hrista, koje daje njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti“ (Otkrivenje 1,1). U istoj uvodnoj glavi, vidimo sliku „Prvog i Poslednjeg“ i „Živog“ pozivajući nas da se ne plašimo jer On ima „ključeve od pakla i od smrti“ (Otkrivenje 1,17.18). Pečati i trube prate zastrašujuće opise nesreća. Zatim dolazi aždaja, zveri, sedam zala, anđeoske najave – kontekst sve više apokaliptičan kako se približavamo kraju. Razumljivo je, čak vrlo lako shvatljivo, što gubimo iz vida Njega koji je opisan kao Jagnje.

Poglavlje 19 stavlja Isusa u središte radnje. Bez udaljavanja od teme rata, Isus se pojavljuje na belom konju, moćan i kao pobednik. Njegova haljina je natopljena krvlju, dok su nebeske vojske, odevene u belo, odmah iza Njega. Ime ispisano na Njegovoj haljini glasi: „CAR NAD CAREVIMA I GOSPODAR NAD GOSODARIMA“ (Otkrivenje 19,11-16).

Ja ne mogu da ulepšam užasne slike prikazane u Otkrivenju, ali mogu da tu postavim Isusa, napred i u centar. Dok se pripremamo za vreme kraja, ispravno je gledati u knjigu Otkrivenje. Ali moramo ići dalje i usredsrediti se na Isusa. Beleške i reči dobijaju novo značenje kad se sagledaju kroz određenu ličnost; tako isto, mi dajemo tačan smisao Otkrivenju Isusa Hrista samo kada je naša glavna ličnost Isus.

**Moramo
ići dalje i
usredsrediti
se na Isusa.**

Enrike Kezada, Linkoln, Nebraska, SAD

Otkrivenje kao vrhunac (Otkrivenje 1,1-3.7)

Prve reči su neverovatno duboke i mnogo kazuju: „Otkrivenje Isusa Hrista“ (Otkrivenje 1,1 – naglasak dodat). Reč *otkrivenje* je vrsta vizuelne reči, koja prenosi ideju da se nešto što je možda ranije bilo sakriveno od očiju, sada može *videti*. Usled učešća naših praroditelja u grehu, Bog je, gotovo pri samom nastanku ljudskog roda, morao da onemogući čovečanstvu da Mu direktno, fizički pristupa (1. Mojsijeva 3,22-24). Tako je otpočelo skrivanje Boga „velom“ od ljudskih bića, a to je sve nametnuo greh.

**Bog ima snagu
lava, da tako
kažemo, ali
srce jagnjeta.**

Obraćajući se Mojsiju, Bog je jasno rekao: „Nećeš moći vidjeti lica mojega, jer ne može čovjek mene vidjeti i ostati živ“ (2. Mojsijeva 33,20). Još od Edema, mi smo iza tog vela, i možemo da nazremo Boga samo sa velikog odstojanja. Prema Pavlovim rečima, „sad vidimo kao kroz staklo u zagonetki, a onda ćemo licem k licu“ (1. Korinćanima 13,12). Zvuči paradoksalno, međutim, Sveto pismo jasno uči da spasenje od greha i konačno pomirenje s Bogom podrazumeva i viđenje Boga na izvesnom nivou.

Prorok Isaija navodi Božje reči: „Pogledajte u mene, i spašćete se“ (Isaija 45,22). Kako to sad funkcioniše? Ne možemo videti Boga, jer rizikujemo samouništenje, a ipak jedini način da budemo spaseni jeste da vidimo Boga?

Odgovor sadržan u istoriji i na stranicama Pisma od 1. Mojsijeve do Otkrivenja glasi da nam Bog, malo-pomalo, sve više otkriva sebe. Preko pera proroka i simbolima žrtve, On nam se postepeno sve više obznanjuje. Mi Ga tako vidimo sve jasnije. A najjasnije otkrivenje Boga dolazi nam u ličnosti Isusa Hrista. U ličnosti Hrista, mi zapravo posmatramo Boga zaklonjenog velom ljudske prirode. I kako je samo prelepa slika Boga u Evanđeljima! Otuda nije čudo što će Pavle reći: „Nijesam mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i toga raspeta“ (1. Korinćanima 2,2).

Vrhunac Božjeg samootkrivenja u Isusu dosegnut je u poslednjoj knjizi Svetog pisma – Otkrivenju. Gradeći na kumulativnom, otkrivenom poznanju Boga i spase-nja, Bog, preko proroka Jovana, širom otvara vrata, da tako kažemo, praktično prolazeći kroz veo, da bi otkrio Isusa u svoj Njegovoj slavi. Ta knjiga je *otkrivenje* Isusa Hrista. Predivan krešćendo, slavni vrhunac Pisma i poslednja knjiga u odnosu na Stvaranje. Ne samo što jasno možemo videti Boga duhovnim očima razumevanja i verovanja, nego će čovečanstvo i fizički još jednom ugledati Boga – bez vela koji razdvaja. „Ugledaće ga svako oko“ (Otkrivenje 1,7).

Isus otkriven u slikama (Otkrivenje 1,4-8.18; Otkrivenje 5)

Prva Hristova slika na koju nailazimo u Otkrivenju objavljuje da je On zaista večni, Svemoćni Bog. Onaj isti Bog od koga smo se odvojili u 1. Mojsijevoj. Ipak, postoji izvesna razlika. Zapanjujuće je što nam je rečeno da je On mrtav, ali odmah sledi uveravanje da je On živ zauvek i sada ima legitimno pravo nad smrću i grobom. To nas vraća na centralni značaj krsta, moćnog spasonosnog mosta između 1. Mojsijeve i Otkrivenja, između Boga i čoveka.

U Evanđeljima, jasno smo se susreli sa ljudskom Isusovom prirodom, ali smo istovre-

meno razaznali i Njegovo božanstvo. Ovde jasno susrećemo Njegovu božansku prirodu, ali istovremeno bivamo podsećani na Njegovu stalnu ljudskost, na Isusa kao Vladara.

Dok dalje listamo stranice Otkrivenja, nailazimo na jednu od sledećih slika, izrazi-to datoj u 5. poglavlju. Tu se o Isusu govori jednom kao o Lavu i četiri puta kao o Jagnjetu. I odmah se prisećamo Jovana Krstitelja koji je ukazao na Isusa u prvim danima Njegove službe, uzviknuvši: „Gle, Jagnje Božje koje uze na se grijehе svijeta!“ (Jovan 1,29). Uistinu, Hristova žrtva za vas i mene nalazi se u samom središtu ovog poglavlja i knjige Otkrivenja. U stvari, primetićete da je reč *presto* upotrebljena pet puta u tom poglavlju. Pomenuto poglavlje otkriva nešto o prirodi i temelju Božjeg prestola.

Suštinski elemenat u Božjoj vladavini je samožrtvovanje u korist svojih stvorenja, pokrenuto beskrajno dubokom ljubavlju. Ta žrtva sagledana u kosmičkim razmerama konačno zadobija obožavanje ili poštovanje svih inteligentnih bića (Filibljanima 2,8-11). Da, Bog ima snagu lava, da tako kažemo, ali srce jagnjeta. Znati ko je zapravo Bog – Njegov karakter i prirodu Njegove vladavine – veoma je ohrabrujuće dok dalje uranjamo u eshatološke odlomke Otkrivenja. Da, Otkrivenje ima zveri, ali govori i o Isusu.

Isus otkriven u simbolima (Otkrivenje 11,19)

Otkrivenje je puno ne samo slika nego i simbolizma. Ništa nije tako vidljivo kao simbolizam i jezik svetinje. U stvari, motiv svetinje provlači se kroz celo Otkrivenje. U središtu knjige Otkrivenje, u jedanaestom poglavlju, čitamo opis kovčega zaveta, smeštenog u svetinji nad svetinjama nebeskog hrama (Jevrejima 8,1.2.5; 9,2-5). Zapravo u celom Otkrivenju nailazimo na delove nameštaja iz prvog i drugog odeljenja svetinje (Otkrivenje 1,20; 8,3; 11,1).

Tokom mnogih naraštaja, Jevreji su od Mojsijevog vremena do Hrista služili u zemaljskom modelu svetinje, koja je bila „sen“ ili primer one stvarne na nebu. Ljudi su pokušavali da proniknu u smisao tih simbola. Sada, kad imamo Hrista, ono što je možda bilo teško nazreti blistavo je jasno! Nebeski hram je sada „otvoren“, i mi tako-reći vidimo predmete u svetinji koji se koriste u kontekstu Hristove misije.

Otkriven Hristov fokus (Otkrivenje 3,21; 22,7.12.13.20)

Poslednja knjiga Biblije jasno otkriva Isusa. Kao nigde drugde u Pismu, možemo prikupiti sve biblijske elemente i sagledati celovitu i prekrasnu sliku Božje ljubavi, Njegovog karaktera, prirode Njegove vladavine i načina na koji On rešava problem greha. Dakle, kad je *naš* fokus u Otkrivenju na Isusu, izranja nešto veoma duboko. Možda daleko jasnije nego na bilo kom drugom mestu vidimo da je Hristov fokus na... *nama!* On kaže da dolazi po tebe, u stvari vrlo brzo. Gotovo da možete čuti koliko silno to želi i očekuje. On ima nagrade. On želi da sedite s Njim na Njegovom prestolu. Oh, kako je to divno!

U Jovanovom evanđelju, Isus kaže svojim učenicima: „I kad otidem i pripravim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi, da i vi budete gdje sam ja“ (Jovan 14,3). Da, Hristov fokus je na vama i meni, i uskoro, mi ćemo još jednom kao ljudski rod i po prvi put pojedinačno „gledati lice njegovo“ (Otkrivenje 22,4).

ODGOVORITE

1. Da li vam slike o jagnjetu i svetinji u Otkrivenju daju nadu? Ako je to slučaj, na koji način?
2. Isus je bio pobednik. Možete li i vi pobediti? Kako?

Tema o svetinji koja se često ponavlja u Knjizi Otkrivenje izuzetno je važna za razumevanje Hristove uloge kao našeg nebeskog Sveštenika. Na pitanje „Šta je svetinja?“ Sveto pismo daje jasan odgovor. Izraz *svetinja*, kako je upotrebljen u Bibliji, odnosi se najpre na šator koji je podigao Mojsije, prema nebeskom obrascu, a s druge strane, na „istinsku svetinju“ na nebu, na koju je zemaljska svetinja ukazivala. Prilikom Hristove smrti, prestala je simbolična služba. „Istinska svetinja“ na nebu je svetinja novog zaveta.

»Svetinja na nebu je samo središte Hristovog dela za ljude.«

Sveta mesta nebeske svetinje predstavljena su u vidu dva odeljenja svetinje na zemlji. Kad je apostolu Jovanu u viziji pokazan hram Božji na nebu, on je tamo video kako „sedam žižaka ognjenijeh gorahu pred prijestolom“ (Otkrivenje 4,5). Video je anđela koji „imaše kadionicu zlatnu; i bijaše mu dano mnogo tamjana da da molitvama sviju svetijeh na oltar zlatni pred prijestolom“ (Otkrivenje 8,3).

Proroku je bilo dozvoljeno da posmatra prvo odeljenje svetinje na nebu, i tamo je zapazio „sedam žižaka ognjenijeh“ i „oltar zlatni“, koji su bili predstavljeni u vidu zlatnog svećnjaka i kationog oltara u svetinji na zemlji. Ponovo „otvori se crkva Božija na nebu“ (Otkrivenje 11,19), i on je bacio pogled iza unutrašnje zaves, na svetinju nad svetinjama. Tamo je video „čivot zavjeta“ predstavljen svetim kovčegom koji je Mojsije napravio za Božji zakon.

Mojsije je načinio zemaljsko svetilište prema obrascu koji mu je bio pokazan (2. Mojsijeva 25,8.9). Pavle uči da je taj obrazac bio nalik istinskoj svetinji, koja je na nebu (Jevrejima 9,24). A Jovan svedoči da ju je video na nebu.

Svetinja na nebu je samo središte Hristovog dela za ljude. To se odnosi na svaku živu dušu na zemlji. I kao što Elen Vajt kaže: „Kad se Hristos vazneo na nebo, On se vazneo kao naš Branilac.“¹ „I tako Hristos, veliki Prvosveštenik, moleći se pred Bogom i ukazujući na svoju prolivenu krv za grešnike, nosi na svom srcu ime svake pokajničke duše koja veruje. Psalmista veli: „Ja sam nesrećan i ništ, neka se Gospod postara za me“ (Psalam 40,17).“²

ODGOVORITE

1. Uporedite i istaknite kontrast između slika o Hristu kao našeg Prvosveštenika i Hrista kao žrtvenog Božjeg jagnjeta.
2. Kako se u Otkrivenju opisuje Hristova uloga u svetinji?

Loren Šilds, Tampa, Florida, SAD

1. Ellen G. White, *The Faith I Live By*, p. 202.

2. Ellen G. White, *Christ in His Sanctuary*, p.30

ISUS KAO NAŠ PRIMER

PRIMENA (Otkrivenje 1,18; Otkrivenje 21,6)

Ut

Ovde je iznad svega reč o Isusu! Od početka pa do kraja, Biblija otkriva ko je u stvari Isus. U knjizi Otkrivenje, postoji divna slika o onome što On jeste, o svemu dobrom što je učinio i što će učiniti do kraja vremena.

Značajan deo hodanja za Hristom jeste postajati Mu sličniji. Zvuči sasvim nemoguće da budemo savršeni kao što je On bio. Ali, ako istražujemo Pismo, da bismo sagledali Njegovu sliku, videćemo da je to prilično ostvarljivo. Evo nekoliko koraka u tom pravcu:

Živite verno. Kroz celu Bibliju, Bog se naziva vernim (5. Mojsijeva 7,9; Jevrejima 10,23, na primer). Mi takođe treba verno da živimo. To znači, ako se ugledamo na Hristov lik, i mi treba da budemo verni. Verni Njegovim zapovestima i verni u tom smislu što ćemo voleti i poštovati Boga.

Ovde je iznad svega reč o Isusu!

Budite živi u Hristu! To znači, probudite se! Uživajte u blagoslovima koje vam Hristos svakodnevno daje. Prigrnite blagodat i milost koju Bog pokazuje prema vama. Upijajte u sebe dragocene trenutke koje Hristos deli sa vama – bilo da je to sunčeva svetlost koja vam bije u lice dok se vozite na posao, ili kiša koja uveče dobuje po vašim prozorima, ili pak mir i uteha u vašem srcu kad imate neku unutrašnju borbu. Budite živi u Hristu. Otkrivenje 1,18 nas podseća da je Hristos, iako je umro na krstu, ustao iz groba i sada je živ. Prema tome, baš kao što je Hristos ustao iz mrtvih zahvaljujući Očevoj slavi, i mi možemo dobiti novi život (Rimljanima 6,4). Ne zaboravimo da svoj život živimo u Hristu i budemo živi.

Podelite sa drugima ono što vam je Bog dao. Ne samo što vam je On dao život, nego vam je darovao i spasenje. Dao vam je Bibliju da biste mogli čitati o Njemu i saznati o svemu dobrom što je učinio. On vam je dao vaše sopstveno svedočanstvo. Mi smo Božja „rukotvorina“ i sazdana iz „djela dobra“ (Efescima 2,10). Mi možda nismo u stanju da damo večni život, ali možemo biti sejači semena onima koje valja „zaliti“, ili im dati dobru vest da postoji nešto mnogo veće nego što je ovaj život.

ODGOVORITE

1. Zašto je za vas bitno da budete živi u Hristu, naročito na kraju vremena?
2. Šta vas sprečava da se celim srcem predate življenju za Hrista?
3. Koji je najveći izazov za sejača semena?

Izabela Paredes, Antioh, Kalifornija, SAD

Kad posmatramo Otkrivenje, Isusa vidimo na više načina. Vidimo Ga kao Alfu i Omega, Početak i Svršetak, Cara na prestolu i zaklano Jagnje, vernog Svedoka, i više od toga. Ono što često ne zapažemo odmah jeste Isus kao Motivator. U Otkrivenje 3,14-21, Isus opisuje crkvu Laodikiju, mlaku crkvu i poslednju od sedam crkava opisanih od Otkrivenje 1,20 do Otkrivenje 3,22. On opisuje ovu crkvu kao nekog ko nije „ni studen ni vruć“ i kao „nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep i go“ (Otkrivenje 1,15-17). Ali onda Isus govori crkvi da će onima koji savladaju svoje jedno stanje i pokaju se, dati pravo da sede s Njim na Njegovom prestolu (Otkrivenje 1,21). To je zaista čast!

Isus govori crkvi da će onima koji savladaju svoje jedno stanje i pokaju se, dati pravo da sede s Njim na Njegovom prestolu.

Ali zašto Isus treba da nam da tu motivaciju? Nije li sasvim dovoljno da s Njim budemo na nebu? Ja često zatičem sebe nemotivisanog da učinim nešto tako jednostavno kao što je osmehnuti se nekome i reći mu „dobar dan“. Ako ne mogu da uradim taj jednostavan zadatak, kako mi se može verovati da ću uspeti da motivišem sebe kako bih se izvukao iz svog bednog stanja? Zato je Isus tu da mi pomogne i ukaže na cilj na kraju mog putovanja.

Isus nas ne motiviše strahom. Njegova motivacija dolazi posredstvom obećanja da će nas učiniti nečim većim nego što smo sada. Svaki od negativnih opisa u Otkrivenju tu je da nam ukaže na posledice ukoliko ne izaberemo Isusa. Međutim, jedna od najboljih Isusovih osobina jeste Njegova voljnost da nam pokaže obe strane novčića. On nam jasno pokazuje kako završavaju bezbožni, a zatim nas motiviše, putem obećanja koja je dao, da Mu se pridružimo.

Neko bi pomislio da bi hodaње za Isusom i napuštanje našeg stanja opisanog kao „nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go“ bili sasvim dovoljna motivacija. Naš problem je u tome što mi ne znamo kakvi smo. Mi sebi govorimo: „Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem.“ Ali Isus nas odvodi sa tog mesta, ukazuje nam na naše prljavo „ja“ i kaže: „lako mislite da ste u redu, niste. Ali ja vam mogu pomoći.“ Tada nam daje obećanje da možemo sedeti pokraj Njega na Njegovom prestolu. I to je onda veoma dobra motivacija.

ODGOVORITE

1. Kad nam Isus ne bi davao motivaciju, koliko bi Ga nas sledilo jednostavno zato što Ga voli?
2. Kad bi vam Isus dao motivaciju, i vi dođete na nebo, ali vam nije dao priliku da s Njim sedite na prestolu, da li biste Mu još služili?

„Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojim na prijestolu njegovu“ (Otkrivenje 3,21). Taj stih se često koristi kao „utešni stih“ tokom teških vremena. Iako je taj stih neverovatno utešan, posebno u lošim okolnostima, on je zapravo obećanje: obećanje o nasleđu.

Reč *pobednik* u ovom tekstu potiče od grčke reči *nikao*, što znači „pobediti, osvojiti“.¹ U tom posebnom stihu, reč se isto tako prevodi kao „savladati“ ili „izdržati“ i ima prizvuk sukoba. *Nikao* se u Otkrivenju koristi šest puta pre ovog stiha da opiše nagradu za pobednika (*nikao*), i svaki put on biva pomenut tačno posle vesti upućene jednoj od sedam crkava, čime se upućuje na borbu za savladavanje problema svake te crkve.

Nagrade za pobednika su večni život, novo ime ili identitet, ili vladavina na nebu. Kad se sagledaju sve te nagrade, čini se da Bog nije toliko zainteresovan za ono što se javlja spolja, već pre za ono gde se nalazi naše srce. Svaka nagrada proističe iz prirode karaktera. Večni život je posledica razumevanja naših padova, kao i prihvatanja Božje blagodati. Naš novi identitet u Hristu potiče od odnosa koje smo izgradili s Njim. Konačno, naša vladavina na nebu svodi se na naš identitet, jer je naš identitet u Hristu identitet sinovstva.

„Ovaj Duh svjedoči našem duhu da smo djeca Božija. A kad smo djeca i našljednici smo: našljednici dakle Božiji, a sunašljednici Hristovi: jer s njim stradamo da se s njim i proslavimo“ (Rimljanima 8,16.17). Mi smo naslednici Božji. Tako što Hristovom silom uspevamo da nadvladamo neprijatelja i postajemo pobednici, dobijamo pravo da vladamo s Bogom, pravo da sedimo na Njegovom prestolu.

Premda je to prekrasno obećanje, ono dolazi sa velikom odgovornošću. Zemaljski prinčevi i princeze moraju da ulože mnogo truda kako bi naučili da vladaju svojom zemljom, kako bi bili najbolji mogući vladari. Oni uče iz uspeha i promašaja svojih roditelja, ali mi imamo savršenog Oca. On je najuzvišeniji primer kakav bi car trebalo da bude. Izgrađujući tesne odnose s Njim, mi možemo naučiti kako da budemo baš kao On i kako da budemo pravi naslednici carstva.

ODGOVORITE:

1. Kako saznanje da ste naslednik utiče na vaš sopstveni osećaj vrednosti?
2. Koji su neki od načina na koje možete da uvećate svoje znanje o nebeskom Ocu?
3. Da li bi vaš položaj naslednika trebalo da se menja u zavisnosti od toga kako živite svoj život? Ako je to slučaj, kako?

Marisa Karlson, Linkoln, Nebraska, SAD

1. James Strong, *Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (Abington Press, 1890), Greek Lexicon G3528

ZAKLJUČAK

Prilikom proučavanja proročanstava i Otkrivenja, lako je izgubiti se u formalnim stvarima. Otkrivenje 1,1-8 omogućuje nam da bacimo letimičan pogled na ono što je uistinu bitno: a to je lični, verni Bog. Otkrivenje objavljuje: „Ja sam... živi (Otkrivenje 1,17.18) i: „Koji nas ljubi, i umi nas od grijeha našijeh krvlju svojom“ (Otkrivenje 1,5). Bog univerzuma je živi Bog i On nas voli. Ima li bolje vesti od spašenja preko Oca?! Istraživanje biblijskog proročanstva stavlja pred nas izazov da uronimo dublje u istinu. Kao tragaoci za istinom, imamo dužnost da tražimo lice živoga Boga i prihvatimo dar večnog života kojim nas On obasipa s toliko ljubavi.

RAZMOTRITE

- Napišite pitanja koja biste voleli da postavite apostolima ili samom Hristu. Mogu li ta pitanja dobiti odgovor putem daljeg proučavanja Svetog pisma?
- Upotrebite svoj omiljeni umetnički postupak (vodene boje, tipografija, itd.) da biste napravili vizuelni podsetnik na neki omiljeni odlomak, kao što je na primer: „Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak.“
- Uporedite različite prevode ključnih tekstova za svaki dan. Uporedite jezik i specifične reči koje su prevedene ili protumačene drugačije. Pokušajte da upotrebite više prevoda Biblije.
- Šetajte u prirodi, istražujte svoju okolinu i nađite vremena da se pozabavite malim stvarima.
- Budite u kontaktu s nekim prijateljima s kojima možda ne možete da razgovarate o religiji, tako što ćete razmenjivati gledišta, stvarati veze i negovati otvorenost uma.

POVEŽITE

Marko 13,7; Otkrivenje 21,4-6.

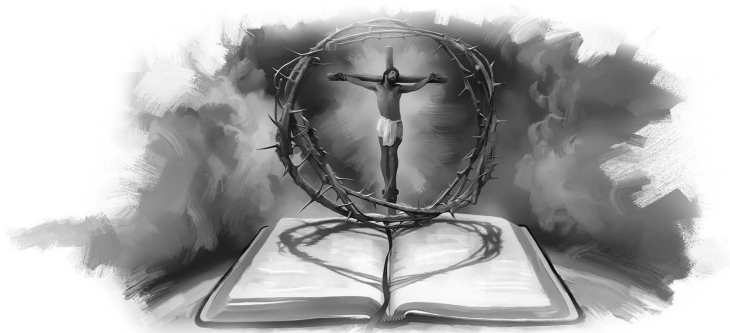
Ellen G. White, *Selected Messages*, bk. 1, chap. 24, „The Alfa and the Omega“, chap. 42, „The Revelation of God“.

Max Lucado, *When Christ Comes*.

Hana Ešbern, Linkoln, Nebraska, SAD

Pouka 4

Od 21. do 27. aprila 2018.

Spasenje i poslednje vreme

*»U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav k Bogu,
nego da on pokaza ljubav k nama,
i posla sina svojega da očisti grijehe naše«*

(1. Jovanova 4,10)

Zamislite ovako nešto: Vaša najbolja prijateljica umire. Dok sedite kraj njenog kreveta u bolnici držeći je za ruku, pokušavate da joj podignete duh, ali se suze slivaju niz vaše i njene obraze.

Posle jednog trenutka tišine, ona blago pita: „Hoćeš li uzeti moje bebe? Hoćeš li učiniti to za mene?”

Da li je ljubav koju osećate prema njoj dovoljno duboka da biste prihvatili tu žrtvu i podigli njenu decu kao svoju sopstvenu?

Šta ako je njoj bila potrebna transplatacija srca a vi ste savršeni davalac? Da li biste joj dali svoje srce da bi ona mogla da živi i odgaja sopstvenu decu?

Mi živimo u jednom svetu koji je više nego ikada ranije pun nasilja, nemo-rala i patnje. Čitava jedna generacija ljudi čezne za utehom i nadom, suočena sa groznim opasnostima i obmanama poslednjih dana. To su uteha i nada koje

pruža hrišćanstvo. Ali za svet koji ne veruje, ono što hrišćani mogu ili ne mogu da učine često potiskuje ono što je Isus učio o poslednjim danima. A od onih koji zastanu dovoljno dugo da razmisle šta je On zapravo učio dok je bio na zemlji, mnogi zaboravljaju dve najvažnije pouke: ljubav i žrtvu.

**Isus nije samo
isticao ljubav i žrtvu,
On je bio njihovo
otelotvorenje.**

Isus nije samo isticao ljubav i žrtvu, On je bio njihovo otelotvorenje. Dok ostale religije možda imaju svoje mudre ljude i žene koji su naučavali mnogo šta, hrišćanstvo ima Boga koji je bio voljan da unizi sebe da bi postao čovek. I ne samo to, On je u potpunosti znao da će Njegov život na zemlji kulminirati odbacivanjem i prezirom od strane mase, i da će umreti najsvi- repijom smrću za koju je ljudski rod znao u to vreme.

I On je sve to učinio samo da bismo mi mogli provesti čitavu večnost s Bogom. On je platio kaznu za neposlušnost naših praroditelja da bi se ljudski rod mogao spasti. Upravo se njegovom konačnom žrtvenom smrću na krstu i Njegovim kasnijim vaskrsenjem i službom na nebu mi spasavamo od osude.

Hrišćanstvo znači tražiti oprostaj od Boga i da je taj oprostaj zarađen onim što je Isus učinio za nas. Tu nije reč o tome šta mi možemo, a šta ne možemo učiniti.

A u suštini, Isus se nije samo složio da odgaja decu svog najboljeg prijatelja kao svoju sopstvenu; On se složio da odustane od sopstvenog života kako bi Njegov najbolji prijatelj mogao i dalje da živi.

Rajslin Su, Varonga, Novi Južni Vels, Australija

22. april 2018.

VEČNI BOG

LOGOS (Psalam 143,8; Jovan 14,9; 16,8-13; Efescima 1,4,5; Filibljanima 2,5-8)

Ne

Postoji tendencija među nekim hrišćanima da razdvajaju smisao žrtve na krstu i vesti poslednjih dana. Na neki način, izgleda da Isusova smrt na krstu nema nikakve veze sa onim što će Isus učiniti prilikom svog drugog dolaska. Međutim, temeljnije istraživanje Biblije vodi nas shvatanju da je poslednje vreme povezano sa onim što se dogodilo na krstu, i obrnuto. Ipak, da bismo razumeli povezanost između spasenja i poslednjih dana, moramo da rekonstruišemo nekoliko drugih koncepata u Bibliji da bismo videli kako su spasenje i poslednji dani međusobno isprepleteni.

Rekonstrukcija br. 1: Božja ljubav je večna

Bog Starog zaveta često se opisuje kao Bog kome je stalo da što je moguće više kažnjava svoje podanike. Međutim, ako pažljivije istražimo Sveto pismo, otkrićemo da je Bog Starog zaveta pun sažaljenja i ljubavi prema svom narodu (2. Mojsijeva 34,6.7). Njegova ljubav nikada ne posustaje (Psalam 143,8) i Njegov je plan da nam se ne desi ništa loše (Jeremija 29,11).

Takvi opisi su nešto što bi se očekivalo od oca punog ljubavi. Isus je pome-nuo da su te Očeve osobine upravo one na koje je On želeo da ukaže svojim učenicima kad je reč o Bogu (Jovan 14,9). Prema tome, Očeva ljubav ostaje ista i u Starom i u Novom zavetu. To nam obezbeđuje našu prvu konstrukciju: Božja ljubav je večna.

Rekonstrukcija br. 2: Spasenje u Hristu je večno

Jovan opisuje Isusa kao Reč, koja postoji od početka vremena (Jovan 1,1-3). Iako možda ima više aspekata na koje Jovan upućuje u ovom tekstu, ono što je očigledno jeste da Jovan prepoznaje Isusovo postojanje koje nadilazi granice našeg vremena. A još je važnija činjenica da je to

**Kada će ljudski rod
konačno prigrлити
»bezgranično«?**

beskrajno biće postalo telo (Jovan 1,14). Isus je došao u telu da ostvari plan spasenja za čovečanstvo (Filibljanima 2,5.8). Postavši ljudsko biće, Isus je ponovo povezoao nebo i zemlju, Stvo-ritelja sa onim što je stvorio. Svojom misijom On je uklonio greh koji je odvajao Boga od čovečanstva. Ta povezanost koju je uspostavilo Biće neograničeno vre-menom zauvek garantuje spasenje za sve one koji ga prihvate. Drugačije rečeno, spasenje u Hristu je večno zato što ništa nikada neće moći da nas odvoji od ljubavi koju je Bog pružio nama grešnicima, čak ni smrt (Rimljanima 8,38.39).

Rekonstrukcija br. 3: Prisustvo Svetog Duha je univerzalno

Večna ljubav Oca i večno spasenje koje nam je dao Isus bivaju krunisani prisu-

stvom Svetoga Duha. Kad je Isus kazao svojim učenicima da će On jednoga dana otići, obećao im je drugog Utešitelja koji će doći (Jovan 16,7-13). Taj Utešitelj neće biti ograničen prostorom i, kao takav, olakšaće širenje Božje večne ljubavi u celom svetu (Dela 1,8).

Sve to objediniti

Sada moramo odgovoriti na pitanje: „Kada će ljudski rod konačno prigriliti 'bezgranično'“? Odgovor nalazimo u biblijskoj poruci za poslednje vreme. Večno evanđelje koje nose anđeli iz knjige Otkrivenje 14,6-11 nije ništa drugo do poruka o dobroj vesti, da nam je Bog večne ljubavi pružio mogućnost večnog života (Efescima 1,4.5). Ta vest je univerzalna i objavljuje se svim ljudima tako da će doći dan kada više neće biti odvojenosti između Boga i svega što je stvorio. Vest poslednjih dana neophodna je u objavljivanju Božje večne ljubavi i spasenja za sve.

ODGOVORITE

Zamisliti nešto večno predstavlja priličan izazov za našu ljudsku ograničenost. Kako najbolje možemo opisati večnu Božju ljubav prema ljudima koji ne poznaju Isusa, a kamoli Njegovo večno spasenje?

Baju Kompungan, Singapur, Singapur

23. april 2018.

IZ LJUBAVI PREMA BOGU

SVEDOČANSTVO (Psalam 143,8; Jovan 16,8-13; Filibljanima 2,5-8)

Po

„Da bi se potpuno razumela vrednost spasenja, neophodno je shvatiti koliko ono košta. Usled ograničenih shvatanja o Hristovim patnjama, mnogi ne cene dovoljno veliko delo pomirenja. Bog Otac je u svojoj bezgraničnoj ljubavi sačinio veličanstveni plan za čovekovo spasenje.“¹

„Mi nismo svoji. Mi ne pripadamo sebi. Skupo smo plaćeni. Bila je to ogromna cena – stradanje i smrt Božjeg Sina.“²

»Mi nismo svoji.«

Ima mnogo onih čije srce bolno pati pod teretom briga zato što žele da dostignu svetovni ideal... Neprestana briga iscrpljuje životne sile. Naš Gospod želi da odbace ovaj ropski jaram... On im nalaže da najpre traže Božje carstvo i Njegovu pravdu, i obećava da će im se dodati sve što im je potrebno za ovaj život. Briga je slepa i ne može da razazna budućnost; ali Isus od početka vidi kraj. U svakoj teškoći, On ima pripremljen svoj put da nam donese olakšanje. Naš nebeski Otac ima na hiljade načina da se stara za nas, o kojima mi ništa ne znamo. Oni koji prihvate načelo da službu i proslavljanje Boga učine najvažnijim, shvatiće kako teškoće iščekavaju i kako im je pred nogama poravnata staza.“³

„Pravednost se ne dobija mučnim naporima ili zamornim trudom, ne darovima ili žrtvom, nego se besplatno daje svakoj gladnoj i žednoj duši koja hoće da je primi.“⁴

„Niko nije toliko grešan da ne može da dobije silu, čistotu i pravednost u Isusu koji je umro za njega.“⁵

„Bog uzima ljude takve kakvi su... Oni nisu izabrani zato što su savršeni, već uprkos svom nesavršenstvu, kroz poznavanje i sprovođenje istine, kroz Hristovu milost, mogu biti preobraženi u Njegovo obličje.“⁶

ODGOVORITE

Bez obzira koliko su loši bili vaš dan, mesec ili godina, jeste li u stanju da vidite neki zračak svetlosti kao dokaz da je Bog uvek tu za vas? Objasnite.

Fejt Toh, Singapur, Singapur

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2. p.200

2. Ellen G. White, „Christian Temperance“, *Signs of the Times*, September 18, 1879, par. 2.

3. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 330 orig.

4. Elen G. Vajt, *Misli sa Gore blagoslova*, str. 18 orig.

5. Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 53 orig.

6. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 294 orig

Jedan od najzanimljivijih tekstova u pouci za ovu sedmicu jeste opis Božje ljubavi u 2. Mojsijeva 34,6.7. Taj tekst je deo šire priče gde Bog obnavlja kamene ploče koje je Mojsije uništio iz razočaranja zbog otpada Izraelaca (2. Mojsijeva 32).

Opisi Božje ljubavi obiluju u svim delovima Biblije. Ali imajte na umu da je opis u 2. Mojsijeva 34 dat posle jedne od najmučnijih situacija ikada zabeleženih u Bibliji. Izraelci su se otvoreno klanjali drugom bogu dok je Bog na gori Sinaj imao s Mojsijem veoma lični sastanak (2. Mojsijeva 32,17-19). Deset zapovesti, ispisanih u kamenu, simbol Njegovog autoriteta, milosti i sile bile su date Mojsiju (2. Mojsijeva 31,18; 2. Mojsijeva 20,1-21). Međutim, samo trenutak kasnije taj simbol je bio uništen zato što su Izraelci obožavali drugog boga. I što je još gore, idolopoklonstvo je dopustio

Mojsijev rođeni brat Aron (2. Mojsijeva 32,21.22). Izraelci su se otvoreno pobunili protiv Boga, dok im se On svojim prisustvom nalazio u najvećoj mogućoj blizini ikada zabeleženoj u Starom zavetu.

Između priče o Izraelovoj pobuni (2. Mojsijeva 32) i Božje obnovljene ljubavi za njih (2. Mojsijeva 34), Druga knjiga Mojsijeva beleži priču o Mojsiju kako stoji pred Bogom kao posrednik za svoj narod (2. Mojsijeva 32,30-32) i prima Božju blagodat (2. Mojsijeva 33,12.13). Kasnije, u ličnom razgovoru između Mojsija i Boga, Mojsije neprestano govori o sebi koristeći zamenicu „mi“. Takav jedan izraz znači da ukoliko Mojsije nađe milost pred Bogom, onda bi i narod koga on zastupa takođe trebalo da nađe milost kod Boga. Izraz da Mojsije posreduje za narod silno podseća i na Isusovu ulogu u odnosu na čovečanstvo. Isto tako, upravo nas Hristove zasluge čine prihvatljivim u Očevom prisustvu.

To je kontekst u kome Bog iskazuje svoju neumornu ljubav zabeleženu u 2. Mojsijeva 34,6.7. Sve počinje ozbiljnom pobunom protiv Boga. Ali zatim, zahvaljujući nekome ko je našao milost kod Boga, Božja ljubav prema Izraelu biva potvrđena. Ljubav koju je Bog imao za Izraelce nije bila samo beskrajna, ona je bila pouzdana. On ne samo što voli nego je voljan i da oprostí grehe koje je počinio Njegov narod.

Priča u 2. Mojsijeva 32-34 liči na mini verziju čitavog plana spasenja, što je i glavna tema Biblije. Mučna pobuna protiv Boga ljubavi dovela je do prekida odnosa između Stvoritelja i svega stvorenog. Međutim, zahvaljujući prisustvu Posrednika koji je našao milost pred Bogom, taj prekinuti odnos je obnovljen.

ODGOVORITE

Da li Isusovu ulogu Posrednika vidite kao relevantnu za vaš sopstveni odnos sa Bogom?

Leri Pakulanang, Singapur, Singapur

KAKO UPOZNATI BOŽJU LJUBAV

PRIMENA (Psalam 103,10-12)

Svaki hrišćanin poznaje Božju ljubav... zar ne? Kako stvar stoji s vama? Da li verujete da vas Bog voli? Da li *znate* da vas Bog voli? Teolog Džonatan Edvards je rekao: „Postoji razlika između racionalnog iskaza da je med sladak, i posedovanja osećaja o njegovoj slasti.“¹ Drugim rečima, vi možete znati da je med sladak zato što vam je to neko kazao, ali nikada nećete zaista *spoznati* njegovu slast sve dok ga sami ne probate. Na isti način, možete znati da vas Bog voli jer su vam to kazali, ali nećete stvarno *spoznati* Božju ljubav sve dok je sami ne okusite.

Evo dve stvari koje možete učiniti da biste sami za sebe osetili Božju ljubav:

Nikada nećete zaista spoznati njegovu slast sve dok ga sami ne probate.

Budite nezadovoljni svojom dosadašnjom uključenošću u duhovnost. Neophodno je da želite više od onoga što trenutno imate. Nemojte se zadovoljiti time gde se trenutno nalazite tako da ne možete da učinite dalji napor u negovanju dubljeg i smislenijeg odnosa sa Bogom. Kao što A.V. Tozer kaže u svom delu *The Pursuit of God* (Potraga za Bogom): „Uhvaćeni smo u zamku pogrešne logike koja insistira da ukoliko smo Ga našli, više ne moramo da Ga tražimo... Usred te velike grozničavosti biće takvih koji se neće zadovoljiti praznom logikom. Oni žele da okuse, da dodirnu srcem čudo koje se zove Bog. Ja namerno želim da podstaknem tu silnu čežnju za Bogom.“² Odlučite da neprestano tragate za slađim ukusom, dubljim iskustvom, jasnijim sagledavanjem Božje ljubavi i Hristovog strpljenja.

Molite se da budete očišćeni. „Ja sam pravi čokot, i otac je moj vinogradar: svaku lozu na meni koja ne rađa roda odsjeći će je; i svaku koja rađa rod očistiće je da više roda rodi“ (Jovan 15,1.2). Molite se Bogu da vas ispita, celo vaše biće: vaše misli, stav, reči, postupke, prioritete, odgovornosti, odnose, aktivnosti, hobije, dom, posao, sve što činite ili do čega vam je stalo. Tada ga zamolite da očisti oblasti koje ne donose rod.

To čišćenje štiti naša srca od nezavisnosti i ponosa, i omogućuje da se ponovo usredsredimo na ostajanje na čokotu. Ono nas podseća da nas Bog nije pozvao zbog naših sposobnosti. On nas je pozvao u našoj slabosti da budemo prikaz Njegove slave. Bivamo podsećani na našu veliku potrebu za Bogom, kao i da Mu budemo zahvalni zato što je izvor našeg života. Proces čišćenja uklanja sve ono što nas odvraća od Hrista i sprečava da boravimo u Njemu. Bog ponovo postaje naša čudesna opesija, a prva zapovest da volimo Boga ponovo dolazi na odgovarajuće, prioritetno mesto.

ODGOVORITE

Šta se upravo dešava u vašem životu? Šta radite? Zašto to radite? Zašto se vaše srce tako oseća? Jeste li bezbedni u svom identitetu kao neko koga Bog voli i neko ko voli Boga?

Džimi Kvek, Singapur, Singapur

1. Jonathan Edwards, „A Divine and Supernatural Light, Immediately Imparted to the Soul by the Spirit of God, Shown to Be both Scriptural and Rational Doctrine“, accessed March 21, 2018, https://www.monergism.com/thethreshold/articles/onsite/edwards_light.html.
2. A.W. Tozer, *The Pursuit of God*, quoted in Colin Smith, „To Experience God’s Love“, The gospel coalition, April 14, 2014, <https://thegospelcoalition.org/article/to-experience-gods-love>.

„Otići ćete u pakao“, obratila mi se jedna devojka bez imalo uzbuđenja u glasu. „Naravno, ukoliko ne budete počeli da dolazite u crkvu.“

Zurila sam u nju s nevericom i pomalo uvređena. Prišla mi je dok sam čekala autobus na autobuskoj stanici. Sva u osmehu, učinila mi se toplom i prijateljski nastrojenom – sve dok nije otvorila usta. Nastavila je svoju tvrdnju drugim iskazima koji su sadržavali reči „greh“, „ljubav“, „žrtva“, „Isus“, i još mnogim. Prestala sam da je slušam. Jedino što sam želela bilo je da ode.

Jedino što sam želela bilo je da ode.

Kad sam srela tu devojku, još nisam poznavala hrišćanstvo, ali sam vodila po mom shvatanju „dobar“ život. Bila sam poštena i ljubazna, i mada sam znala da nisam savršena, nisam pomišljala da sam na putu za pakao! Ako taj hrišćanski Bog šalje u pakao svakoga ko ne ide u crkvu, onda ja nisam ni zainteresovana da Ga upoznam!

Godinama kasnije, srela sam se s veoma drugačijim hrišćanskim Bogom. Njega nije toliko zanimalo da li ja idem u crkvu, nego da saznam da me On voli. Ja sam se kretala u pravcu sigurne smrti – kao i ostali svet – ali On je već bio sačinio jedan krajnje jednostavan plan za izbavljenje. U stvari, bila je to ista vest koju mi je uputila devojka na koju sam slučajno naišla na autobuskoj stanici, ali izneta na drugačiji način. *Veoma drugačije*. U ovoj vesti, fokus nije bio na onome što ja moram da učinim, nego na onome što je Bog učinio za mene.

Kao grešno ljudsko biće, trebalo je zauvek da budem odvojena od Boga, ali naglasak nije bio na tome da ću otići u pakao ukoliko ne idem u crkvu, nego da imam Boga koji me je toliko voleo da je poslao svog jedinog Sina da umre za moje grehe. Isus je bio Bog koji je dobrovoljno pristao da postane čovek i odlučio da umre na krstu za grehe svih ljudskih bića, u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

Vreme ističe. Biblijsko proročanstvo dokazuje da se svet brzo bliži svom uništenju, ali je Isus obezbedio sredstvo za spasenje. A sve to zato što me je Isus voleo i prihvatio upravo onakvu kakva sam.

ODGOVORITE

1. Zašto idete u crkvu kad znate da to ne morate činiti da biste zaradili Božju blagodat?
2. Kako biste nevernicima objasnili, s puno takta, šta ih čeka ako odluče da ne prihvate Isusov oproštaj?
3. Ako je stvarni fokus poslednjeg vremena na Isusu, da li je ipak bitno da znamo šta će se događati u vreme posletka? Zašto?

PROMENA FOKUSA

ISTRAŽIVANJE (Psalam 143,8; Jovan 16,33; 1. Korinćanima 13,8)

Pe

ZAKLJUČAK

Hrišćani znaju šta treba očekivati kad je reč o kraju sveta: prirodne nesreće, ratove, gladi... sledi dalje užasna lista. I ponekad, suočeni sa takvim saznanjima, možemo ili biti savladani strahom ili ispunjeni nezasitom potrebom da u svakom događaju vidimo ispunjenje proročanstva. Ali fokus na kraju sveta ne bi trebalo da bude na događanjima, nego na Onome koji nas je toliko voleo da je obezbedio naše večno postojanje umirući za naše grehe.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte alternativu za postere „Kraj je blizu“ koje evagelisti obično postavljaju na uglu ulice. Kako biste pomogli ljudima koji ne veruju da povežu kraj vremena sa onim što je Isus učinio za čovečanstvo?
- Istražite šta Biblija kaže o ljubavi Oca, Hrista i Svetog Duha. U čemu se oni razlikuju? Po čemu su slični?
- Posetite bolesne u bolnici i govorite im o nadi koju mogu naći u Isusu.
- Razmislite o onome čega se najviše plašite ili zbog čega brinete kad je reč o kraju sveta, i kako se možete usredsrediti na Isusa da biste ublažili svoje strahove i zabrinutost.
- Zapazite u prirodi lepotu Božjeg stvaranja i nade, uprkos predstojećoj propasti.

POVEŽITE

Rimljanima 8,38-39; Filibljanima 2,5-8; Efescima 1,4-5

Elen G. Vajt, Čežnja vekova, pogl. 69 „Na Maslinskoj gori“; pogl. 79 „Svrši se“.

Max Lucado, *Fearless*, chap. I; C.S. Lewis, *The Last Battle*.

Daniel Bel, Varonga, Novi Južni Vels, Australija

Pouka 5

Od 28. aprila do 4. maja 2018.

Hristos u nebeskom Svetilištu

»Zato i Bog njega povisi, i darova mu ime koje je veće od svakoga imena, da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onijeh koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom.«

(Filibljanima 2,9.10)

HRISTOS KAO MOST

UVOD (Rimljanima 8,3)

Su

U Edemskom vrtu, naši praroditelji (Adam i Eva) počinili su prvi greh (1. Mojsijeva 3). Odluka koju su oni doneli toga dana uticala je na čitav ljudski rod. Čovečanstvo je moralo da snosi posledice neposlušnosti Božjoj zapovesti. Danas, svaka osoba rođena na ovom svetu nosi breme greha. Greh pak donosi bol, duševni strah i smrt. Svi potomci Adama i Eve moraće da pate i konačno umru. Uticaj greha pogađa i naše okruženje. Zemlja, data Adamu radi uživanja, pretvorila se u nešto što su morali da koriste da bi preživljavali (1. Mojsijeva 3,17-19).

Međutim, Bog je isplanirao da ljudski rod vrati sebi i svom carstvu. Kako bi to moglo da se dogodi? Morao je da postoji most da ponovo poveže ljude i Boga. Isus je obezbedio jedino sredstvo kojim je čovečanstvo moglo da se vrati Bogu posle greha. Krv životinja prinošenih na žrtvu nije mogla da ljude vrati Bogu. Jedino će Isusova krv to učiniti mogućim.

Posao je još daleko od toga da bude završen.

Budući da živimo u jednom grešnom svetu, proces našeg očišćenja nastavlja se čak i mnogo godina posle Hristove smrti. Posle svoje smrti na krstu a zatim vaskrsenja, Hristos nastavlja da deluje kao Branilac grešnika. Bog mrzi greh, ali voli grešnike i želi da se oni vrate u zajednicu s Njim (Rimljanima 5,8; 1. Jovanova 1,9).

Jedini put kojim grešnik može da pristupi Božjoj milosti jeste preko Isusa. Iz tog razloga, Biblija podstiče grešnika da se pokaje i prihvati Hrista kao svog ličnog Spasitelja. Na nebu, Hristos služi kao naš Branilac. On poseduje sve fajlove o vašem životu. Kad učinite neki greh i pokajate se u Njegovo ime, Hristos odnosi taj vaš fajl Bogu i traži za vas oprostaj. Molitva na krstu: „Oče, oprostimi jer ne znaju šta čine“ (Luka 23,34) još uvek je relevantna u našem vremenu kao i onda kad ju je Hristos izgovorio prvi put.

Mnogi ljudi misle da je posle svog vaskrsenja i vaznesenja Hristos dovršio delo spasavanja grešnika. Ipak, u svetlosti onoga što On čini kao naš Branilac, posao je još daleko od toga da bude završen. Hristos ostaje kao značajna veza između Boga i čovečanstva, pošto neprestano posreduje u pogledu praštanja greha. Ove sedmice ćemo diskutovati o Hristovoj ulozi u nebeskoj svetinji, o tome šta On za nas radi u nebeskoj svetinji nad svetinjama. I te kako je važno da u vreme posletka razumemo ove pouke.

Alis Makoka, Makakos, Kenija

Konačna žrtva Hristova (Rimljanima 8,3)

Hristos je jedino sredstvo otkupljenja. U celom nebu i na celoj zemlji, nijedan anđeo i nijedna životinja nisu mogli da posluže kao otkup kako bi se obnovio prekinuti odnos između Boga i čovečanstva. Premda su žrtve prinošene u različite svrhe (3. Mojsijeva 16; 1. Mojsijeva 22,3), one nisu mogle da otkupe ljudski rod od greha i njegovih posledica.

Te žrtve imale su svoja ograničenja. Prvo, ljudi koji su ih prinosili bili su zemaljski sveštenici koji su mogli da umru kao i svaka druga osoba. Drugo, krv životinja nije pružala potpunu sigurnost da će žrtve dovesti do apsolutnog oprostjenja greha. Hristov dolazak doneo je savršenstvo. On je ispunjavao Božju volju tako što je bio poslušan svakoj zapovesti do tančina. On je ispunio svaku pravdu ispoljavajući savršenu poslušnost, pokazujući savršenu istinu i savršenu ljubav.

**Hristos je u nebesku
svetinju nad
svetinjama ušao sa
sopstvenom krvlju.**

Prema tome, Jedino je preko Hrista Bog mogao da spase čovečanstvo. Svojom pravednošću On je spasenje učinio dostupnim svim grešnicima. „Isus Hristos došao je kao savršeno otelotvorenje poslušnosti Božjem zakonu, i sa ciljem da druge nadahne istim duhom, vodeći sve koji veruju u Njega istoj poslušnosti Božjem zakonu iz sveg srca.“¹

Sveta i nevina žrtva (Rimljanima 8,3; Galatima 3,13)

Potrebno je da nešto znamo o Hristovoj ličnosti. Autor Rimljanima poslaničce piše da je Isus došao „u obličju tijela grjehovnoga“ (Rimljanima 8,3). Pod tom tvrdnjom Pavle podrazumeva da Hristos, mada je imao telo poput grešnika, nikada nije bio grešnik. Da bi spasao čoveka od greha, Bog je morao da se spusti do nivoa i obličja grešnih ljudi. On je to učinio preko Hristove ličnosti.

Hristos je došao na svet da obezbedi pomirenje i izričito pokaže negodovanje zbog greha. On nije došao da osudi grešnike kao što je to dopuštao Mojsijev zakon (5. Mojsijeva 22,22-24; 3. Mojsijeva 20,10). Umesto toga, Hristos je došao da ukine vladavinu greha nad ljudima. Njegova smrt bila je najveća žrtva i najveći dar čovečanstvu da bi se došlo do spasenja (Galatima 3,13).

Hristos kao žrtveno jagnje (Jevrejima 7)

U tradicionalnoj jevrejskoj zajednici, postojao je prvosveštenik koji je zauzimao najviše mesto u sveštencičkom sistemu. Jednom godišnje, prvosveštenik bi doneo žrtvu pomirenja i krv unosi u svetinju nad svetinjama. Taj proces je uključivao škropljenje životinjskom krvlju (3. Mojsijeva 9, 15-24) da bi se svetinja i narod Izraela očistili od mrlja greha.

U Poslanici Jevrejima, autor govori o Melhisedeku, zvanom takođe „car pravednosti“ (car salimski, u našem prevodu) (Jevrejima 7,1). Taj car se sreće sa Avramom i blagosilja ga. Melhisedek simbolično predstavlja Hrista, Sina Božjeg, koji živi u večnosti i čija je žrtva konačna. Poput Melhisedeka u Avramovo doba, Hristos je naš Car pravednosti, Knez mira i Prvosveštenik.

„Ali Prvosveštenik našeg veroispovedanja obavlja svoju službu silom beskrajnog života u sebi; ne samo da sebe očuva živim, nego da bi dao duhovni i večni život svima onima koji se oslanjaju na Njegovu žrtvu i posredovanje... Vernikova je sigurnost i sreća što je taj večni Prvosveštenik u stanju potpuno da spase, u svim vremenima, u svim slučajevima. Onda nam nesumnjivo i priliči da želimo duhovnost i svetost daleko iznad onih koje su ispoljavali starozavetni vernici, baš kao što i naše prednosti prevazilaze njihove.“²

Kopija naspram originala (Jevrejima 9,24)

U svojoj posredničkoj službi na nebu, Hristos brani svoje sledbenike od optužbi neprijatelja. Sotona neprestano tužaka Božje sledbenike, ali Bog uvek štiti svoju vernu decu. Na Golgoti je Hristos lično porazio sotonu (Otkrivenje 12,7-10). Kao Njegovi sledbenici, i mi podjednako možemo poraziti neprijatelja kad prihvatimo Hrista kao svog ličnog Spasitelja. U svojoj posredničkoj službi na nebu, Hristos nas lično štiti od našeg tužitelja.

Zemaljska svetinja bila je tip nebeske svetinje. Za razliku od zemaljskog sveštenika koji je ulazio u svetinju nad svetinjama noseći krv životinja, Hristos je u nebesku svetinju nad svetinjama ušao sa sopstvenom krvlju. To predstavlja konačni pečat na žrtvi otkupljenja. U nebeskoj svetinji, Isus nas vodi u stvarno Božje prisustvo da bi nas spasio od greha (Efescima 2,5).

Zemaljsko i nebesko očišćenje (Jevrejima 9,22.23)

Zbog greha, postoji potreba za očišćenjem. U Izraelu su sveštenici obavljali proces očišćenja koristeći krv životinja. Ta praksa imala je duboki smisao u jevrejskoj zajednici zato što je narodu ukazivala na njihovu krajnju potrebu za milošću. Ona je takođe upućivala narod na milost koju Bog ima prema grešnicima.

Autor Poslanice Jevrejima pominje „sjen dobara koja će doći“ (Jevrejima 10,1). Pomoću zemaljskih žrtvi, Bog je Izraelcima ukazivao na bolju žrtvu, koja je trebalo da dođe u određeno vreme. Narod je mogao da vidi da Bog jedino posredstvom krvi može da oprostí njihove grehe. Bio je to prikaz bolje žrtve, koju će Bog obezbediti preko Isusa.

Prema tome, „Sin živoga Boga mora uzeti na sebe našu prirodu; mora umreti kao žrtva pomirenja za greh; mora ući u nebo sa sopstvenom krvlju... Sve je to neophodno *radi Božje časti*, jer ništa manje od te žrtve ne bi moglo da zadovolji Njegovu pravdu; a to je sve podjednako potrebno i *za našu sreću*, jer niša manje ne može doneti mir našoj savesti, ili efikasno delovati na preobražaj naših duša.“³

ODGOVORITE

1. Koju važnost krv ima u procesu pomirenja?
2. Zašto više ne postoji potreba za zemaljskim žrtvama?
3. Šta znači pomirenje u poslednjim danima?

Peter Makoka, Makakos, Kenija

1. David Lipscomb, *A Commentary on the New Testament Epistles* (Nashville, TN: The Gospel Advocate Company, 1969), p.143.
2. „Hebrew 7“ *Mathew Henry's Concise Commentary*, accessed March 21, 2018, <http://www.christianity.com/bible/commentary.php?com=mhc&b=58&c=7>.
3. „Discourse 2304: Use of Typical Purifications“, *Charles Simeno's Horae Homilitticae*, quoted in „Verse-by-Verse Bible Commentary: Hebrews 9:23“, StudyLight.org, accessed March 21, 2018. <http://www.studylight.org/commentary/hebrews/9-23.html>.

Biblija prepoznaje Hrista kao „Jagnje Božje koje uze na se grijehе svijeta“ (Jovan 1,29). Izbor jagnjeta kao žrtve datira još iz starozavetnih vremena. U Isaija 53,7 prorok piše: „Mučen bi i zlostavljen, ali ne otvori usta svojih; kao jagnje na zaklanje vođen bi i kao ovca nijema pred onijem koji je striže ne otvori usta svojih.“

Ovaj odlomak je zapisan mnogo pre rođenja Isusa Hrista, koga je Jovan kasnije prepoznao kao Jagnje Božje. Dakle, u čemu se ogleda ta veza? Iz prorokovih reči vidimo osobine jagnjeta: krotko, ponizno i potčinjeno gospodaru. Ti kvaliteti očigledni su u Hristovom životu, jer je uvek bio ponizan i uvek se potčinjavao Bogu Ocu.

Hristos je zadovoljio sve kvalifikacije da postane žrtveno jagnje

Međutim, veza je mnogo dublja. Zakon o žrtvama postojao je još od pada Adama i Eve. Ako razumemo zakon o žrtvama, bolje ćemo shvatiti zašto je Isus nazvan Jagnje Božje. Iako su verske žrtve imale ograničeno delovanje, Izraelci su verovali da, preko sveštenika, one mogu očistiti od greha. Svrha žrtava je dvojaka: Prvo, one ukazuju na ozbiljnost greha, koji iziskuje krv nevine žrtve. Drugo, sistem je simbolično prikazivao konačnu žrtvu za greh koju Bog obezbeđuje preko Isusa Hrista.

U 3. Mojsijeva 16, Biblija objašnjava proces pomirenja u tradicionalnom Izraelu. Žrtva je uključivala sveštenika i životinje (3. Mojsijeva 16,20) čija će krv očistiti od greha. Kad je Bog poslao Hrista, On je preuzeo da bude žrtvovan umesto životinja. Svojom smrću na krstu, On je upotrebio sopstvenu krv kao konačnu žrtvu za greh.

Prethodni žrtveni sistem, to jest pre Hrista, bio je samo prikaz onoga što će se dešavati u nebeskoj svetinji. Hristos je ponudio svoju krv kao veliku žrtvu za grehe svakog pojedinca (Isaija 53,6; 2. Korinćanima 5,21; 1. Petrova 2,24). „Isus je učinio za nas ono što mi nikada ne bismo mogli učiniti za sebe; On je zauzeo naše mesto; On je postao naša žrtva i Njegova smrt zadovoljila je svetu Božju pravdu.“¹

Hristos je zadovoljio sve kvalifikacije da postane žrtveno jagnje. On je Božje Jagnje. On je bezgrešan i bez ikakve mane. On je krotak, smeran i spreman da se potčini. On je ukinuo stari zakon i ustanovio novi zavet. Tokom svoje službe na nebu, On se u nebeskoj svetinji nad svetinjama zalaže kod Boga za svakog grešnika.

ODGOVORITE

1. Koja je razlika između starog sistema koji je koristio životinjske žrtve i novog sistema žrtvovanja koji je Hristos otpočeo sopstvenom krvlju?
2. Šta Hristovu krv čini konačnom žrtvom?

Džon Bosko, Rongo Taun, Kenija

1. „Jesus Our Substitute“, BibleAnswers.ie, accessed 21 March, 2018, <http://bibleanswers.ie/short-bible-studies/64-jesus-christ/158-lamb-of-god>.

„Pošto su se Jevreji naselili u Hananu, ovo svetište (šator) bilo je zamenjeno Solomunovim hramom, koji je, iako trajne prirode i veći po dimenzijama, zadržao iste proporcije i bio na sličan način namešten...

Ovo je jedino svetište koje je ikada postojalo na zemlji, o kome Biblija daje bilo kakve podatke. Pavle ga opisuje kao svetište prvog zaveta. Ali zar onda novi zavet nema nikakvo svetište?

»Jedno svetište je bilo na zemlji, a drugo je na nebu.«

Obraćajući se ponovo Poslanici Jevrejima, istraživači istine ustanovili su da postoji i drugo, novozavetno svetište, čije postojanje Pavle nagoveštava rečima koje smo upravo naveli: 'Tako i prvi zavet imaše pravdu bogomoljstva i svetinju zemaljsku.' Upotreba reči 'i' pokazuje da je Pavle već ranije spomenuo to svetište...

Ovde je otkriveno svetište novoga zaveta. Svetište staroga zaveta podigao je čovek, izgradio ga je Mojsije; ovo drugo podigao je Gospod, a ne čovek. U onom svetištu službu su obavljali zemaljski sveštenici, dok u ovome Hristos obavlja službu s desne strane Oca. Jedno svetište je bilo na zemlji, a drugo je na nebu...

Nebesko svetište, u kome Isus služi za nas, predstavlja veliki original, dok je svetište koje je načinio Mojsije, samo kopija...

Sveta mesta u nebeskom svetištu bila su predstavljena svetinjom i svetinjom nad svetinjama zemaljskog svetišta...¹

„U hramu na nebu, u Božjem boravištu, Njegov presto utemeljen je na pravdi i sudu. U svetinji nad svetinjama nalazi se Njegov zakon, veliko merilo pravednosti prema kome se ocenjuje celokupno čovečanstvo. Kovčeg u kome se čuvaju ploče zakona pokriven je sedištem milosti, pred kojim Hristos prinosi svoju krv za grešnike. Na taj način predstavljeno je sjedinjenje pravde i milosti u planu za otkupljenje čoveka...²

„Kad delo istraživanja bude završeno, kada budu ispitani i odlučeni slučajevi svih onih koji su u sva vremena tvrdili da slede Hrista, tada, a ne pre toga, vreme milosti biće završeno i vrata milosti biće zatvorena.“³

„Sprijateljite se s Hristom danas. Stavite svoj slučaj u ruke velikog Branioca. On će vas zastupati pred Ocem. Iako ste prestupili zakon, i morate se izjasniti krivim pred Bogom, Hristos će ukazati na svoju dragocenu krv prolivenu vas radi, tako da verom i poslušnošću i životvornim jedinstvom s Hristom možete biti oslobođeni krivice pred Sudijom sve zemlje. On će biti vaš prijatelj kad odjekne poslednja truba i kad sve iščezne sa zemlje.“⁴

ODGOVORITE

Od kakvog je značaja zemaljska svetinja za sadašnje hrišćane?

Džozef Omato, Kisii, Kenija

1. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 412-414 orig.

2. Isto, 415 orig.

3. Isto, 428 orig.

4. Ellen G. White, „A Vital Connection With Christ“, *Signs of the Times*, July 27, 1888.

Jedno od osnovnih verovanja Crkve Adventista sedmog dana jeste „Hristova služba u nebeskoj svetinji“. Pre više od dvadeset vekova, Hristos se vazneo na nebo pošto je dovršio svoju zemaljsku službu. Njegova smrt na krstu bila je konačna žrtva za otkupljenje čovečanstva od greha i njegovih posledica.

Međutim, s obzirom da živimo u grešnom svetu okruženom zlom, proces otkupljenja ljudskog roda još nije završen. Hristos je još uvek uključen u posredničku službu u nebeskoj svetinji. Kao naš Posrednik, Hristos stoji između čovečanstva i Boga kako bi obnovio prekinuti odnos.

Kroz Njega, izgubljeno čovečanstvo može naći još jednu priliku za izmirenje sa Bogom. Za nas je veoma bitno da razumemo glavne tačke u vezi sa Hristovom službom u nebeskoj svetinji. Prvo, Hristos je odgovarajući model žrtve na osnovu koje Bog može da oprostí naše grehe. To ne znači da Isus mora da moli i preklinje Boga da oprostí naše grehe. Bog nas već voli i u stalnoj je potrazi za nama (Jovan 16,26.27).

Šta Hristos čini za nas u nebeskoj svetinji?

Drugo, u svom posredničkom delu, Hristos ne menja Božji stav prema nama. Hristova smrt za ljudski rod rezultat je Božje beskrajne ljubavi (Jovan 3,16). Treće, Bog nije napustio grešnike; grešnici su napustili Boga. Sledstveno tome, Hristos ne traži od Boga da se pomiri sa čovečanstvom. Mi, kao grešnici, moramo da se vratimo Bogu (1. Mojsijeva 3,9; 2. Korinćanima 5,20), i sigurno ćemo Ga naći tamo gde smo Ga ostavili.

Dakle, šta Hristos čini za nas u nebeskoj svetinji? Sledeće tačke su i te kako važne: Hristos dolazi kod Boga da nam pomogne da se izborimo s grehom. Nebo je svesno da mi živimo u svetu punom zla. Mi se svakodnevno borimo sa problemima i iskušenjima. U nebeskoj svetinji, Hristos, Bog Otac i Sveti Duh sjedinjuju se kako bi nam pomogli da savladamo sotonu i greh. Božanstvo u celini želi da dobijemo silu za odupiranje đavolu, da duhovno uzrastemo i odnesemo pobjedu nad grehom.

Hristos se moli za nas. U nebeskoj svetinji, Hristos je takođe uključen u posredničku molitvu za svoje sledbenike. Pogotovo što se svet sve više bliži svome kraju, Hristos se moli za nas da razvijamo nepokolebljivu veru i tako ostanemo ujedinjeni u istini i ljubavi. Baš kao što se molio za Petra (Luka 22,32), On želi da Ga bolje upoznamo, da budemo pobjednici u Njemu, kao i da budemo smeli i hrabri. Dok to radi, On nas isto tako brani od optužbi sotone.

Hristos nas ovlašćuje da budemo Njegovi svedoci. Budući da smo Njegovi sledbenici, Hristos želi da budemo istinski svedoci. On nas osposobljava dajući nam Svetog Duha, koji obezbeđuje silu i prednosti ako smo verni sledbenici.

ODGOVORITE

1. Šta po vašem mišljenju Hristos još radi u nebeskoj svetinji? Molimo vas da svoj odgovor potkrepíte Svetim pismom.
2. Koliko će po vama trajati posrednička služba?

Meri Brenda Akot, Kisii, Kenija

Kad nam greh obuzme srce, on nas iskvari do te mere da nismo u stanju da razaznamo razliku između dobra i zla. Odlazimo od Boga, krećući se suprotnim smerom. Međutim, Bog ne odustaje od nas, iako to možda deluje iznenađujuće. U stvari, Biblija kaže: „Jer gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat“ (Rimljanima 5,20). Bog je, u svojoj beskrajnoj blagodati i ljubavi, poslao Hrista svetu kao konačnu žrtvu za greh.

Ipak, ljudi su jednostavno hteli da nastave da čine greh. Zlo je bilo duboko usađeno u čovekovom životu, toliko da nijedna druga smrt nije mogla da spase čoveka od greha i njegovih posledica. Čak i kad je Hristos došao da bi ih spasio, ljudi su Ga odbacili. Učitelji zakona, prvosveštenici i starešine – svi su odbacili Isusa. Ipak, ljubav Božja nadmašila je njihov nedostatak znanja, Isus je umro i Bog Ga je ponovo vratio u život.

U naše vreme, mi takođe nastavljamo da odbacujemo Hrista u svom životu. Mi želimo da nastavimo s grehom. Svet sa svim onim što nudi deluje tako primamljivo. Čak i kad saznamo da je Hristos umro za naše grehe, ipak nam je teško da Mu dozvolimo da vlada u našem srcu. Uprkos tome, Hristos ne odustaje od nas.

U svojoj posredničkoj službi, On i dalje moli Boga da nam oprosti. Kad prihvatimo Hrista kao svog ličnog Spasitelja, dobijamo pristup Bogu i možemo Mu doći bez straha. „Svi blagoslovi proističu od trajne delotvornosti Hristove žrtve. Jevrejima poslanica ističe dve velike prednosti koje nam ta žrtva pruža: ona obezbežuje nesmetan pristup Božjoj prisutnosti, i temeljno uklanjanje greh.“¹

Hristova žrtva bila je potpuna – ništa više nije trebalo dodati, niti bilo šta oduzeti. Ovo je veoma bitno za nas kao crkvu i mlade u crkvi. Naročito u ovo vreme kad je kraj sveta blizu, potrebno je da se usredsredimo samo na Isusa zato što je On jedini u stanju da nas spase. Žrtveni sistem u Starom zavetu bio je samo prikaz službe u nebeskoj svetinji.

„Sada znamo da su svi levitski sveštenici i aronovski prvosveštenici bili samo predlika Onoga koji je veliki Prvosveštenik zato što je istovremeno i Bog i čovek (Jevrejima 5,1-10). Sada znamo da je krv životinja, brižljivo odabranih da bi bile bez ikakve mane (npr. 3. Mojsijeva 1,3.10), bila simbol krvi Sina Božjeg, koji će nas, umrevši za nas, očistiti od greha (1. Petrova 1,18.19).“²

ODGOVORITE

1. Zašto je Hristova posrednička služba bitna za nas u ovo vreme posletka?
2. Ako nam je Hristos već olakšao pristup Bogu, zašto se još uvek molimo u Isusovo ime?

Džoan Omato, Kisii, Kenija

1. Sanctuary Review Committee, „Christ in the Heavenly Sanctuary“, *Ministry*, October 1980, <https://ministrymagazine.org/archive/1980/10/christ-in-the-heavenly-sanctuary>.
2. Isto.

ZAKLJUČAK

Razgovarajući o onome što Hristos radi za nas u nebeskoj svetinji, mi potvrđujemo da je naše spasenje validno. U nebeskoj svetinji, sudbina grešnika počiva na Hristu. Služba našeg posvećivanja, dobijanja sile da nadvladamo greh, pružanja pomoći da postanemo bolji sledbenici i naše ponovno sjedinjavanje sa nebeskim Ocem – sve je to od životnog značaja u vreme kraja. Ako potpuno odstranimo sumnju iz svoga uma, znaćemo da se Hristos bavi važnom aktivnošću kako bi obezbedio da mi zaista imamo koristi od Njegove smrti na krstu.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte sliku zemaljske svetinje, i obeležite sve delove. Označite svetinju nad svetinjama svetlom bojom i razmislite o tome šta Hristos sada tamo čini za vas.
- Dobrovoljno posredujte između okrivljenih u vašem kampusu ili na radnom mestu i administrativnog sistema. Zabeležite svoja iskustva i pomislite kako bi bilo da preuzmete njihovu kaznu na sebe. Duboko razmišljajte o tome šta Hristos čini za grešnike u nebeskoj svetinji.
- Napravite u svojoj muzičkoj biblioteci kolekciju pesama koje ističu Hristovu moć da spase čovečanstvo od greha. Uključite u svoju kolekciju pesmu „Power in the Blood“ (Moć u krvi) Luisa E. Džounsa (Lewis E. Jones). Slušajte poruku svake pesme, čitajući i primenjujući na sebe reči svakog stiha.
- Napravite spisak Hristovih aktivnosti u nebeskoj svetinji. Pregledajte spisak što redovnije i proverite da li vas to dovodi bliže Hristu.
- Ocenite sebe kao Hristovog sledbenika na skali od 1 do 10. Na osnovu tog nivoa, napravite listu onoga što vam nedostaje da biste postali bolji vernik. Pomolite se i zatražite od Isusa da vam podari silu da budete izvanredni u tim oblastima, i da za vas takođe uputi posredničku molitvu.
- Na ekranu svog pametnog telefona ili na kompjuteru trodimenzionalnim slovima ispišite tekst koji glasi: „Hristos u svetinji nad svetinjama.“ Zabeležite koristi od posredničkog dela koje Hristos obavlja za vas.

POVEŽITE

Rimljanima 3,21-26; Rimljanima 8,35-39; Otkrivenje 13,8; Otkrivenje 5,12.

Elen G. Vajt, *Poruka mladim hrišćanima*, str. 254 orig.

Morris L. Venden, *Never Without an Intercessor: The Good News About the Judgment* (Boise, ID: Pacific Press, 1996), 140.

Raoul Dederen, „Christ: His Person and Work“, in *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2000), 187.

Bob Kolins, *Najrobi, Kenija*

Pouka 6

Od 5. do 11. maja 2018.

»Promena« Zakona

*»I govoriće riječi na višnjega, i potiraće svece višnjega,
i pomišljaće da promijeni vremena, i zakone; i daće mu se
u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena.«*

(Danilo 7,2)

Teško je napisati nov, sveži i kreativan tekst o Božjem zakonu. Šta bih mogla da kažem, a da to već nije rečeno hiljadu puta ranije?

Kad posmatram svet oko sebe, vidim da mnogi čeznu za nekim herojem – za nadom. Čak i unutar moje sopstvene crkve izgleda da bi ljudima ponekad dobro došla nada. Kad mi... kad ja opisujem nekog heroja, to je obično snažan, zgodan muškarac ili žena, odeven tako da se razlikuje od svakog drugog. Oni obično ima-

Kad posmatram svet oko sebe, vidim da mnogi čeznu za nekim herojem – za nadom.

ju neku vrstu simbola koji nešto znači ostalom svetu, a upućuje na nadu koju oni donose. Neki od tih heroja čak imaju brojne obožavaoce i mnogo šta što im je posvećeno.

čak smatraju da je on nešto rđavo. Ali šta ako je on svetionik nade? Međutim, upoređivati zakon sa nekim izmišljenim herojem i njegovim sposobnostima značilo bi umnogome umanjiti njegovu svetost.

Ponekad se pitam da li bi zakon uopšte mogao biti simbol nade za nas, poput znaka S na grudima znate već koga. Doduše, zakon nije heroj sam po sebi – zapazila sam da neki ljudi

Dakle, kako možemo naći nadu u zakonu? Ne možemo. Zakon je samo strelica koja nam ukazuje na karakter našeg istinskog Heroja, Isusa. On je jedini koji nam može dati nadu. Dosta čudno zvuči, ali postoji jedan deo zakona, te strelice, koji ovaj mračni, izopačeni svet hoće da promeni. To je onaj deo strelice koji nam ukazuje na ispravan pravac, vrh strelice – da tako kažemo. To je deo zakona koji izdvaja Deset zapovesti u odnosu na svaki drugi moralni kodeks. To je deo zakona koji nam nalaže da se odmaramo. U ovom prezauzetom i komplikovanom svetu, Subota nam je poput прибежишта. Taj mali, ključni deo strelice koji svet napada upravo je ono što i vama i meni govori da počinemo u Isusu.

Ne, Subota nije nešto glamurozno niti moderno (mogli bismo čak raspravljati i o njenom potencijalu da se okruži obožavaocima), ali dok ove sedmice budemo zajedno istraživali tu strelicu i njen vrh, možda će nas ona usmeriti u pravcu naše Nade i Svetlosti tokom ovih poslednjih mračnih dana.

Kejsi Vom, Lapir, Mičigen, SAD

Kako su novozavetne slike povezane sa Subotom?

(Luka 4,14-16; Luka 23,50 – 24,3; Dela 13,14.42-44; Dela 16,12.13)

Ako ste ikada razgovarali sa hrišćanima koji drže nedelju zašto svetkuju nedelju, a ne sedmi dan Subotu, moguće je da su odgovorili tvrdnjom da je Isus promenio Subotu u nedelju. Možda su takođe kazali da je zakon prikovan na krst, i time ukinuta potreba da se praznuje Subota. Neki tu svoju praksu pripisuju utisku da su rani hrišćani svetkovali nedelju kao dan odmora. Neophodno je da se okrenemo Bibliji da vidimo šta ona govori o tome kako hrišćani treba da se odnose prema Bibliji i kako je „promenjen“ dan odmora.

Luka, pisac Evandjelja koje nosi njegovo ime i knjige Dela apostolska, beleži izvestan broj primera da su Isus i hrišćanska crkva poštovali ustanovu Subote. Kad je Isus zvanično otpočeo svoju zemaljsku službu, On je u Subotu (sedmi dan) otišao u sinagogu, po svom običaju (Luka 4,14-16). Lukin izveštaj nam pokazuje da je Isus običavao da svake subote odlazi u sinagogu na bogosluženje.

Posle Isusovog raspeća, čovek po imenu Josif iz Arimateje došao je da preuzme Isusovo telo i da ga stavi u grob (Luka 23,50-53) To se dogodilo na dan pripreme za Subotu, ili petak (Luka 23,54). Isus je ležao u grobu i nije se vratio u život sve do prvog dana u sedmici, do nedelje, dana kada svi hrišćani širom sveta slave Uskrs (Luka 24,1-3). Interesantno je da je Hristos, čak i u smrti, svetkovao subotni odmor! Štaviše, Josif i žene koje su pomagale prilikom Isusove sahrane odmarali su se u Subotu, u skladu sa zakonom (Luka 23,56).

Videli smo da je Isus bio poštovalac Subote i da su oni koji su verovali u Njega isto tako poštovali subotu u vreme Njegove smrti. Ali šta je bilo posle Hristovog vaznesenja? Luka daje izveštaj o tome koji su dan rani hrišćani smatrali svetim.

Kad su Pavle i Varnava, apostoli u crkvi, ušli u grad Antiohiju, oni su u subotni dan otišli u sinagogu i počeli da čitaju iz Zakona i proroka da bi poučili ljude o Isusu (Dela 13,14.15). (Ovo mnogo podseća na Isusov običaj u tom pogledu). Ova epizoda nije jedini primer kada su oni ukazali poštovanje suboti. Neznabošci su zamolili Pavla i Varnavu da dođu i sledeće subote da im ponovo održe propoved (Dela 13,42). Naredne subote, gotovo čitav grad došao je da čuje šta su apostoli imali da kažu (Dela 13,44). Drugom prilikom, Pavle, Timotije i Sila otišli su u subotu na obalu reke i propovedali grupi žena koje su se tamo bile okupile radi molitve (Dela 16,13-15). Ti primeri pokazuju da je vođstvo rane hrišćanske crkve odlazilo subotom na bogosluženje baš kao i Isus.

Naša je prednost i dužnost da kao hrišćani oponašamo Isusa, jer On je naš primer u svemu (1. Petrova 2,21). Dakle, ako je sam Spasitelj svetkovao Subotu,

**Mi smo deo
nečega većeg
od nas samih.**

ako su to činili u Njegovi sledbenici u prvoj crkvi, onda i ja kao Njegov sledbenik moram praznovati Subotu.

U Novom zavetu se nedelja vrlo malo pominje. Ali se ni u jednom tom slučaju o nedelji ne govori kao o danu koji treba svetkovati. Bio je to jednostavno dan kada se nešto dogodilo. U Jovanovom izveštaju o Isusovom javljanju učenicima posle svog vaskrsenja, učenici nisu bili okupljeni radi bogosluženja, nego su se tu sakrili u strahu od Jevreja (Jovan 20, 19-23). Luka izveštava o Pavlovim putovanjima u Grčku i Makedoniju. On je ostao u Troadi sedam dana, a prvoga dana u sedmici, učenici su došli na zajedničko lomljenje hleba (Dela 20,6.7). Neki tumače da lomljenje hleba znači da su se okupili radi bogosluženja. Međutim, lomljenje hleba bilo je redovno, svakodnevno dešavanje za hrišćane tog vremena i nije označavalo sveti dan (Dela 2,42-47).

Mnogo godina posle Hristovog povratka na nebo, hrišćani su verno sledili primer Isusa i apostola u držanju sedmog dana Subote. Jedini dan za svetkovanje koji se pominje u Novom zavetu je, kao što smo videli, sedmi dan Subota.

Kako je onda došlo do „promene“ tog dana?

(Danilo 7,1-8.21-25; Otkrivenje 13; Otkrivenje 14,6.7)

Isus je u više navrata tokom ljudske istorije davao svom narodu dar proroštva kako bi im pružio nadu i usmerenje dok se budu suočavali sa budućnošću punom teškoća i neizvesnosti. Danilova knjiga predviđa pojavu religiozno-političke sile koja će pokušati da promeni vremena i Božje zakone, što se odnosi na jedini Božji zakon koji se tiče vremena – zapovest o Suboti (Danilo 7,25). Jovan daje proročanstvo o istoj religiozno-političkoj sili mada različitim izrazima u knjizi Otkrivenje 13.

Sila koja će pokušati da promeni Subotu pojavice se iz četvrtog od glavnih svetskih carstava, Rima. Trajaće do kraja vremena, postavljajući izazov Božjem autoritetu i progoneći Božji narod koji drži Njegove zapovesti. Ta sila napada Subotu zato što je ona znak Božjeg autoriteta kao Stvoritelja i Vladara zemlje. Božji narod ostatka, međutim, shvatajući lepotu i važnost zapovesti o sedmom danu, objavljuje vest u poslednjim danima koja nalaže da se ljudi boje Boga kao Stvoritelja svega i da Mu se klanjaju (Otkrivenje 14,6.7). Tačno u središtu poslednje poruke evanđelja spasenja u Isusu Hristu jeste vest da se sećamo Boga kao Tvorca tako što ćemo držati Subotu.

ODGOVORITE

1. Koji su dokazi da bi hrišćani trebalo da svetkuju Subotu kako bi pokazali poštovanje prema Isusu?
2. Da li je držanje Subote u neskladu sa evanđeljem Isusa Hrista?

Pol Entoni Turner, Luisvil, Kentaki, SAD

„Zamenjivanjem Božjeg zakona ljudskim zakonom, sotona će pokušati da zavlada svetom. To delo predskazano je u proročanstvu... Ljudi će sigurno uspostaviti svoje zakone da deluju nasuprot Božjem zakonu. Oni će pribegavati nasilju nad savešću drugih i u svojoj revnosti da nametnu te zakone, ugnjetavaće svoje bližnje.“¹

„Da je neko uputstvo zakona izgovorenog Božjim sopstvenim glasom prestalo da važi jeste tvrdnja koju sotona sada iznosi. On ne mora da napada ceo zakon; ako navede ljude da odbace jedno pravilo, njegov cilj je postignut. Jer koji sav zakon održi a sagriješi u jednome, kriv je za sve“ (Jakov 2,10). Pristavši da prekrše jednu zapovest, ljudi su potpali pod sotoninu vlast.“²

„On (sotona) rekao je svojim anđelima... da su Deset zapovesti tako jasne da će mnogi verovati kako su i dalje važeće; stoga on mora nastojati da pokvari četvrtu zapovest koja upućuje na živoga Boga. On je naveo svoje predstavnike na pokušaj da promene Subotu, i izmene jedinu od deset zapovesti koja ukazuje na pravoga Boga, Stvoritelja neba i zemlje. Sotona im je prikazao slavno Isusovo vaskrsenje i kazao da je, vaskrsnuvši prvoga dana u sedmici, On pomerio dan odmora sa sedmog na prvi dan u sedmici. Tako je sotona iskoristio vaskrsenje da posluži njegovom cilju. On i njegovi anđeli radovali su se što su zablude koje su oni pripremili tako lako prihvaćene od strane onih koji su se izdavali za Hristove prijatelje.

Sotona, radeći preko neposvećenih vođa crkve, izmenio je četvrtu zapovest... pokušao da ukine nekadašnju Subotu, dan koji je Bog blagoslovio i posvetio (1. Mojsijeva 2,2.3), i umesto nje uzdigne neznabožački praznik, 'časni dan sunca'.“³

„Borba protiv Božjeg zakona nastaviće se do kraja vremena. Svi će biti pozvani da se odluče između zakona Božjeg i ljudskih zakona. Postojeće samo dve grupe ljudi. Svaki karakter će se u potpunosti ispoljiti. Svi će pokazati da li su odabrali stranu odanosti ili stranu pobune.

Tada će doći kraj. Bog će opravdati svoj zakon i osloboditi svoj narod. Sotona i svi oni koji su mu se pridružili u pobuni biće odbačeni. Greh i grešnici će propasti – i koren i grane.“⁴

**»Borba protiv
Božjeg zakona
nastaviće se do
kraja vremena.«**

Urednici, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, Čežnja vekova, str. 763 orig.
2. Ellen G. White, From Heaven with Love, p. 510.
3. Ellen G. White, The Faith I Live By, p. 81.
4. Ellen G. White, From Heaven with Love, p. 510

Većina adventističkih propovednika i evanđelista naučavaju Danilo 7 na nebiblijski način. Dati prikazi troše previše vremena na detaljisanje o karakteristikama zveri koje izlaze iz vode i njihovom prepoznavanju. Vrlo često se ceo prikaz bavi samo zverima. Mada uobičajen, takav pristup nije u saglasnosti sa onim što Sveto pismo uči i naglašava.

U Danilo 7, četiri zveri se pominju od stiha 1 do 7, i o svakoj od četiri zveri govori se u po jednom stihu. Lav, zver nalik medvedu, zver kao leopard (ris), i strašna zver – svakoj sleduje po jedan stih. Ako rogove smatramo petom silom, onda su i deset rogova plus mali rog opisani u jednom stihu; tako, u čitavom sledu, zemaljska carstva u Danilo 7,1-8 dobijaju svako po jedan stih. Otuda možemo zaključiti da su te sile bitne, ali samo relativno bitne jer se opisi zveri brzo završavaju.

**Starešina
dana (Starac)
najznačajniji je
Uzrok promena u
istoriji.**

Međutim, zapazite broj stihova koje Sveto pismo posvećuje aktivnostima Neba. Starac (Starešina dana) je opisan u devetom stihu; u tom istom stihu On seda na presto da bi sudio – što je biblijski kod za mešanje u ljudske poslove – a zatim su Njegove aktivnosti opisane u stihovima 10-14. Dakle, da uporedimo: svaka sila dobija po jedan stih, ali se o aktivnostima Starca i Sina čovečijeg govori u ukupno pet stihova.

Ljudske sile su važne, ali ne toliko važne u Danilo 7. A božanske aktivnosti? One su veoma bitne, tako da je na njima mnogo veći naglasak. Dakle, šta na osnovu toga mogu da dokažem?

Siguran sam da neki od vas možda već pomišljaju na činjenicu da ni Stari ni Novi zavet nisu pisani u stihovima i poglavljima, i da su stihovi i poglavlja zasnovani na postojećim rečima u kanonu. Naime, preraspodela u pogledu reči već je postojala. Tako bismo u najmanju ruku mogli reći da Biblija posvećuje više reči kad opisuje aktivnosti Neba nego ljudske sile u ovom odlomku i u svim apokaliptičnim odlomcima.

I to je veoma značajno zapaziti zato što bi i u biblijskim prezentacijama valjalo činiti isto; isto, zato što smo, kad naglašavamo Božju moć da interveniše u ljudskim poslovima, ispunjeni strahopoštovanjem pred snagom našeg Gospoda. Štaviše, mi bivamo ohrabreni i utešeni, jer znamo da ljudske sile imaju značaja u menjanju istorije, ali da je Starešina dana (Starac) najznačajniji Uzrok njene promene – i za ovaj svet, i za vas i mene.

ODGOVORITE

1. Koji je značaj božanskih aktivnosti opisanih u Danilo 7,9-14 kad je reč o ratu koji mali rog vodi protiv Najvišega?
2. Biblija jasno govori da Bog interveniše u ljudskim poslovima. Na koje načine, po vama, Bog interveniše u poslovima ljudi danas – na globalnom i ličnom planu?

Brajant F. Rodrigez, Minesota, SAD

9. maj 2018.

OD SUBOTE DO SUBOTE

PRIMENA (Isaija 66,18-24; Jeremija 17,19-27)

Sr

Tokom cele ove sedmice, posmatramo koliko je Bogu važan sedmi dan Subota. Ona je pečat Njegove vladavine i potpis Njegove milosti na ovoj zemlji. Pošto smo adventisti sedmog dana, sasvim je „normalno“ da držimo Subotu. Navikli smo da Tvorcu svi zajedno služimo toga dana, i obično Mu ga posvećujemo. Međutim, Subota je mnogo više od samog svetkovanja „ispravnog dana“. Da biste u potpunosti doživeli Subotu, morate svoj život posvetiti Gospodu. To uključuje vaše vreme, vaša sredstva i vaš um. Subota se ne poštuje onim što činimo; nju poštujemo kao rezultat preobražaja našeg srca. Duh Subote nema svoj početak i kraj u periodu od dvadeset četiri sata. On ide dalje od toga i seže do našeg života tokom cele sedmice.

Vreme. Vreme je najznačajnija komponenta Subote (i najviše zloupotrebljavana!). Kad sam bio mlađi, osećao sam se opterećenim tim periodom od dvadeset četiri sata, to jest od zalaska do zalaska sunca. Nisam mogao da igram video-igrice, plivam u bazenu, gledam televiziju, da se rekreiram baveći se sportom, niti da radim bezbroj malih stvari, tako da mi je Subota više predstavljala neku vrstu frustracije nego uživanje. Komponenta koju sam otkrio i koja je dovela do promene odnosila se na način upotrebe mog vremena tokom sedmice. Ako sam svoje vreme tokom sedmice posvećivao Gospodu i Njegovoj službi, ustanovio sam da mi je bilo lakše da za vreme odmora očuvam „mentalitet“ Subote. Ako to nisam činio, Subotu sam obično video kao prekid u svojim svakodnevnim dužnostima. Premda ne zagovaram ideju da se tokom sedmice bavite samo „religijskim“ aktivnostima, pozivam vas da procenite koliko vremena provodite sa Spasiteljem svakoga dana, i razmislite o tome koliko neadekvatno korišćenje vremena može ići na uštrb vašeg subotnog iskustva.

Duh Subote nema svoj početak i kraj u periodu od dvadeset četiri sata.

Sredstva. Subota nije samo dan za radovanje i uživanje u odmoru koji nam Bog daje, nego i dan kada ono što posedujemo treba da podelimo sa drugima. Bez obzira da li imate novčana sredstva, intelektualne mogućnosti ili druge talente, Subota je upravo prilika da Božji narod pruži drugim ljudima olakšanje. Kao što se vidi u Isajijinoj i Jeremijinoj knjizi, Gospod želi da daruje subotno iskustvo koje sjedinjuje narode. Od ključne je važnosti da kao adventisti sedmog dana znamo da toga dana možemo učiniti toliko dobra na našoj društvenoj zajednici, porodici pa i u lokalnoj crkvi. Korišćenje Subote kao sredstva za pomoć drugima, skreće naše misli na službu i nesebičnost. Isus je koristio Subotu da leči bolesne i podari vid slepima. Možda bismo i mi mogli pomoći drugima da povrate svoj „vid“ i dovesti ih do večnog Spasitelja.

Um. Gospod je rekao u svojoj Reči da želi naše srce. U Bibliji, srce nije organ koji daje život; ono se direktno povezuje sa umom. U poslednjim danima, oni koji „drže zapovijesti Božije i imaju vjeru Isusovu“ naslediće večni život. Isus je kazao da oni koji Ga slede imaju zakon u svom srcu. Kad svoju sedmicu posvećujemo Gospodu i provodimo vreme s Njim u Njegovoj Reči i molitvi, Duh će naše misli dovesti u sklad sa Njegovim ciljevima, tako da ćemo očuvati duh Subote u svom svakodnevnom životu. Pokušaj da se Subota promeni neće uzdrmati one koji su u saglasnosti sa Hristom, jer će oni uočavati razliku između istine i zablude.

ODGOVORITE

1. Da li vas Subota još uvek opterećuje? Zašto?
2. Kako možemo očuvati duh Subote svakoga dana u sedmici?

Hose Briones, Berijen Springs, Mičigen, SAD

Vekovima su različite hrišćanske denominacije (baptisti, katolici, adventisti sedmog dana, itd.) praznovali dan odmora na dva različita načina: Subota i nedelja. Četvrta zapovest kaže da je sedmi dan sveti dan.

Mnogi hrišćani veruju da je zakon o Suboti promenjen, ali u stvari to nije tako. Džozef Bejts, adventistički autor, kaže: „Ja razumem da SEDMI dan Subota nije nešto NAJMANJE od SVEGA što valja obnoviti pre drugog dolaska Isusa Hrista, s obzirom da je carska i papska vlast Rima, još od vremena apostola, promenila sedmi dan Subotu u uzdigla prvi dan u sedmici!“ Taj citat pokazuje da promena zakona o Suboti nije neka mala greška – to je ogromna greška.

Promena zakona o suboti nije neka mala greška – to je ogromna greška.

U Danilo 7,25 stoji: „I govoriće riječi na višnjega, i potiraće svece višnjega, i pomišljaće da promijeni vremena, i zakone; i daće mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena.“ Jedan od znakova Hristovog drugog dolaska jeste porast bezakonja. Ljudi će činiti ono što žele, ne obazirući se na Božje zakone. Oni

koji znaju da je Subota sveta, ali je ne svetkuju, ili je nisu svetkovali, prekršili su jedan od Božjih zakona. Gospod ne toleriše bezakonje jer je ono greh.

Prihvatiti Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja neophodno je da bi se došlo u nebo, ali taj odnos će biti rezultat držanja svih Njegovih zapovesti, pa i četvrte. Bog ima pravila i nalaže u svojoj Reči (Bibliji) da moramo da Ga sledimo ako tvrdimo da smo Njegov narod i da je On naš Gospod.

ODGOVORITE

1. Zašto je subotni dan tako važan Bogu?
2. Da li je Subota nešto više od dana za odmor i okupljanje u Božjem domu sa svojim bližnjima?

Kent Erl Tejlor III, Coral Springs, Florida, SAD

1. Joseph Bates, *The Seventh Day Sabbath, A Perpetual Sign, From the Beginning to the Entering into the Gates of the Holy City, According to the commandment*, 2nd ed. (Fairhaven, MA: New Bedford Press of Benjamin Lindsey, 1847), accessed May 14, 2007, <http://biblelight.net/bates.htm>.

ZAKLJUČAK

„Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim“ (Matej 5,17). Tim rečima Isus je iskazao važnost zakona. Ispunjavajući zakon, Isus ga nije ukinuo, nego mu je dao punije značenje. On je proširio učenja zakona o ubistvu, preljubi, braku i Suboti. U Matej 12 Isus uči da je On „gospodar i od subote“ (Matej 12,8) i da „valja u subotu dobro činiti“ (Matej 12,12). Naš Spasitelj je ustanovio i posvetio Subotu za celo čovečanstvo (Marko 2,27), ne da bude teret nego uživanje i večni znak između Boga i Njegovog naroda. I tako, Biblija nas uverava da će se Subota praznovati kroz čitavu večnost (Isaija 66,23). Bog nas je zaista blagoslovio Subotom; sećajmo je se!

RAZMOTRITE

- Pomislite kako bi izgledao svet bez zakona. Zašto su nam zakoni potrebni?
- Ogdledajte dokumentarni film na Jutjubu „Revelation: The Bible, The Beast, and Babylon“ (Otkrivenje: Biblija, Zver i Vavilon).
- Gledajte na Jutjubu „Oprah Learns Sabbath Is on Saturday From Adventist Moviemaker“ (Opra saznaje od jednog adventističkog filmskog stvaraoca da je Subota dan odmora).
- Pronađite njih petoro kojima možete poslužiti na blagoslov u subotnom danu. Učinite taj dan posebnim. Možete im otpjevati neku pesmu, doneti hleb koji ste sami ispekli, napisati zahvalnicu, dati im traktat, cveće, pripremiti specijalan obrok, uživati s njima u prirodi, itd.
- Odslušajte pesmu „Remember the Sabbath to Keep It Holy“ (Sećaj se dana subotnog da ga svetkuješ) grupe Pillar of Faith Singers.

POVEŽITE

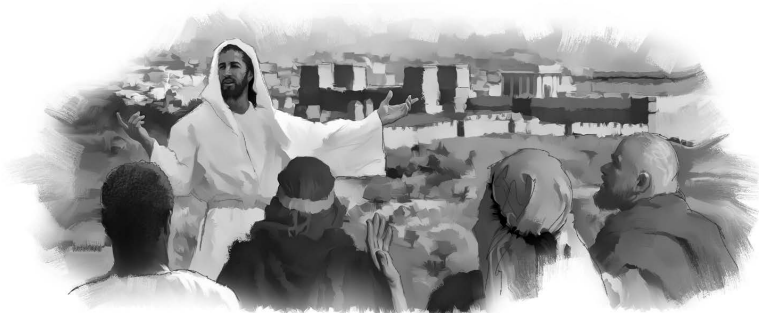
Psalam 92.

Elen G. Vajt, *Velika borba*, pogl. 36 „Predstojeći sukob“; Čežnja vekova, pogl. 29 „Subota“.

Ester Nanasi, Sagino, Mičigen, SAD

Pouka 7

Od 12. do 18. maja 2018.

Jevanđelje po Mateju, 24. i 25. poglavlje

»Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane.«

(Matej 24,24)

Datum: 6. avgust 1945. Vreme: 8h 16min pre podne. Događaj iz prošlosti: Bombardovanje Hirošime.

Za Hirošimu se znalo da ima preko 280.000 civilnog stanovništva i 43.000 vojnika. Dok su toga jutra išli na svoj svakodnevni posao, ljudi nisu imali na umu užasnu nameru Sjedinjenih Država da ih napadnu. Dok je dan počinjao za Japance koji nisu ništa naslućivali, jedan jedini avion B-29 noseći atomsku bombu izvršio je smrtonosni udar.

Oni koji su preživeli sećaju se neopisivog iskustva razaranja koje je uništilo njihov grad. Za njih je to bio „kraj sveta“. Priča se da je jedan od preživelih kazao: „Sve zgrade koje sam mogao da vidim bile su u plamenu.“ Protestantski sveštenik je uzviknuo: „Bio je to Božji sud nad čovekom!“ Bez obzira na reakcije, kao i stari Izrael oni nisu spoznali vreme svog pohođenja.

Da li su ljudi iz tog velikog grada bili spremni za napad? Da li je išta moglo da ih poštedi od superiorne tehnologije atmosfere bombe? Šta je eventualno moglo da ih upozori na potpuno uništenje grada? Da li je to i naš slučaj dok očekujemo kraj sveta pri povratku Isusa Hrista na zemlju?

Događaji u svetu dokazuju da je sve još strašnije od tog vremena 1945. kada su bombardovani Hirošima i Nagasaki. Biblija objašnjava da će „u posljednje dane nastati vremena teška“ (2. Timotiju 3,1)... kao da stvari već nisu dovoljno loše! Otuda je i te kako važno da Božja deca budu spremna za taj najveći događaj. U tom cilju, mi gledamo u Onoga koji je Alfa i Omega, Onoga koji od početka zna kraj: na Hrista, koji je ključ naše pripreme.

Isus baca svetlost na znake vremena dok daje specifične uvide u proročanstvo o kraju vremena posredstvom parabola koje je iznosio. Setite se parabole o deset devojaka u Matej 25,1-13 i parabole o talantima u Matej 25,14-30. Isus je hteo da znamo šta nailazi! U Matej 24,25 Isus izjavljuje: „Eto vam kazah naprijed“.

Isus očekuje od nas da se pouzdamo u Njegovu sigurnu Reč proroštva, kako bismo bili spremni kad budemo videli da se dan približava. Ako treba da se sačuvate od obmana, od sveta koji na mnogo načina odvlači vašu pažnju i od lažnih duhovnih alarma, morate duboko ponirati u Reč i ostajati u njoj svakoga dana. Reč Božja nas uči kako da stražimo i kako da se molimo.

Ipak, možda neki pitaju: „Kako sigurno da znamo da se možemo pouzdati u Isusove reči?“ Mi to znamo zato što Reč kaže: „U početku bješe riječ, i riječ bješe u Boga, i Bog bješe riječ“ (Jovan 1,1), „Bogu nije moguće slagati“ (Jevrejima 6,18). I tako je Isus, koji je Reč iz Jovan 1,1, stvorio zemlju i sve što je na njoj. Na zemlji je živio bezgrešnim životom i izvršio savršeno pomirenje za grehe celog ljudskog roda, prolivajući svoju krv i dajući život na krstu. Za one koji veruju u Njegovo ime, On će ponovo doći.

Druga Petrova 3,10-13 kaže: „Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti a zemlja i djela što su na njoj izgorjeće. Kad će se dakle ovo sve raskopati, kakovijem treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti, čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božijega dana, kojega će se radi nebesa spaliti i raskopati, i stihije se od vatre rastopiti? Ali čekamo po obećanju njegovu novo nebo i novu zemlju, gdje pravda živi.“

Gospodar dolazi! Neka Bog učini da živimo verno za Njega do toga dana. „Stražite dakle, jer ne znate dana ni časa u koji će sin čovječiji doći“ (Matej 25,13).

ODGOVORITE

1. Koje pouke možemo izvući za sebe iz parabola koje je Isus izgovorio o svom skorom dolasku?
2. Šta činite da biste se pripremili za Njegov drugi dolazak?
3. Kako možemo ispoljavati veće pouzdanje u Božja obećanja u svom svakodnevnom životu danas?

Hejzel Gatri, St. Majkl, Barbados

Bila je to zaista jedna nova godina koju nikada neću zaboraviti. Upravo sam prisustvovala konferenciji – dvanaestogodišnjici GYC (generacija, mladi, Hristos) u Orlando, Florida. A sada, na povratku kući u Toronto, počele su da se javljaju komplikacije. Kad sam sletela u Vašingtonu, D. C., saznala sam da je moj let sa vašingtonskog aerodroma do Toronta otkazan. Zbog loših vremenskih uslova, moj avion neće poleteti, što je značilo da moram da provedem jednu noć u Vašingtonu.

Hristos želi da već sada stičemo takvo iskustvo.

Kad sam konačno potpuno prihvatila situaciju, stala sam da razmišljam kako da mudro provedem to svoje vreme u Vašingtonu. Jedno od mojih prvih zaustavljanja na nepredviđenoj turi razgledanja grada bio je Memorijalni muzej Holokausta SAD. Ispostavilo se da je to bio svečan i ozbiljan trenutak koji će mi zauvek ostati u sećanju.

Dok sam razgledala mnoge eksponate i čitala pretužne priče, bila sam prosto izvan sebe, ophrvana različitim pomešanim emocijama: neverica, bes, tuga i žaljenje. Nisam mogala da pojmem da je progon takvih razmera uopšte mogao da se desi (nova istraživanja beleže da je „15 do 20 miliona ljudi umrlo ili bilo zatvoreno“¹). Bilo mi je mučno pri pomisli na toliko mnogo oduzetih života – nezamenljive generacije Jevreja koje su svirepo bile zbrisane sa lica zemlje.

Kraj sveta (2. Timotiju 3, 1-4)

Nije tako lako ignorisati Holokaust i patnju koja je proistekla iz njega. Ipak, od tog doba, broj besmislenih ubistava, genocida, masovnog ubijanja i ostalih užasnih zločina koji se dešavaju u našem svetu, s vremenom se samo uvećava. Naš svet je u stanju degradacije usled odvratne i izopačene prirode ljudskog roda. S obzirom na stanje stvari u ovim poslednjim fazama života, pada nam na pamet pitanje: Ima li nade za bilo koga od nas?

Izraz *kraj sveta* praćen je nizom asocijacija, i to većinom negativnih. Slike ljudi koji viču i jure, požari i haos obuzimaju naš um. Kad se ili mi ili nama drage osobe suočimo sa izazovima, mi obično izustimo nešto kao: „Pa nije kraj sveta.“ Ali zar „kraj sveta“ ne bi trebalo da bude nešto dobro? Pogotovo kad razmišljamo da bi to značilo slobodu od ovog sveta bola i propasti i ulazak u jedan drugi svet, lepši i prijatniji! Doduše, mi ne volimo da se zadržavamo na takvim temama zato što nismo spremni da se suočimo s njima. Ali ne bi trebalo tako da bude.

Snaga u nevolji (Priče 24, 10; Jakov 1, 2-4; 1. Petrova 5, 10)

Dok sam hodala kroz Muzej Holokausta, naišla sam na izveštaje o Jehovinim svedocima. Za vreme Holokausta, oni su nazivani „dobrovoljnim zatvorenici“ zato što je njihova situacija bila nešto drugačija. Za razliku od Jevreja koji su bili silom zatvoreni u brojne koncentracione logore, odakle kao da nije bilo izlaza, Jehovini svedoci su mogli da dobiju slobodu u bilo kom trenutku. Trebalo je samo da se odreknu svojih uverenja i potčine autoritetu nacista. Ipak, malo njih je to učinilo.²

Tokom vremena nevolje otkriva se pravi čovekov karakter. U tekstu Priče Solomonove 24,10 stoji: „Ako kloneš u nevolji, skратиće ti se sila“. Ili ćete doživeti mentalni slom, ili će vaša vera biti ojačana. Ako odlučimo da se oslonimo na Hrista, možemo postati pobednici. Ako se usredsredimo na veru u Njega umesto na užase oko nas, to će biti dokaz da smo spremni da opstanemo u taj veliki dan.

Čitala sam mnoge priče o ljudima koji su ostali jaki uprkos poteškoćama. Ti neustrašivi muškarci i žene mirno su se potčinjavali svojim progoniteljima i nisu se plašili da se za Božju stvar suoče sa smrću. Postupajući na taj način, oni su davali najrečitiji dokaz da Isus Hristos postoji i da je Njegova ljubav stvarna. Iako se bezakonje umnožava, oni koji se pokazuju verni Bogu, biće poput svetiljki u mračnoj prostoriji. Ta svetlost ne može utrnuti nego će, naprotiv, blistati jače nego ikada.

Lepša slika (Matej 28,20; 1. Jovanova 3,2.3)

U Matej 24, sam Hristos ispravlja svaki pogrešan pojam u pogledu toga kako će izgledati Njegov drugi dolazak. Taj odlomak pominje „ratove i glasove o ratovima“, „gladi“, „pomore“, „zemljotrese“, „lažne proroke“, obmane i progon vernika. Hristos takođe pominje: „Ohladnijeće ljubav mnogih.“ Nije to baš privlačna slika, ali uz nju Hristos nudi reči utehe: „Gledajte da se ne uplašite“ (Matej 24,6).

U svojoj ljubavi i milosti, Hristos nam daje ove znake vremena tako da, iako On ne ukazuje na tačan datum svog povratka, mi treba da „stražimo“ i da „budemo... gotovi“ (Matej 24,42.44), jer „koji pretrpi do kraja, blago njemu“ (Matej 24,13). U tom poslednjem poglavlju zemaljske istorije, način na koji smo startovali najviše će odlučiti o tome kako ćemo završiti.

Kad mislim o onome šta će se desiti u budućnosti, ne mogu a da se ne uplašim jer zamišljam da će ljudski rod s vremenom postajati sve izopačeniji i da veliko progonstvo očekuje Hristove sledbenike (Matej 24,4-13.15-22). Ali uprkos strahotama koje nas očekuju, verujem da Hristos želi da u našem umu stvori drugačiju sliku: sliku mira, ljubavi, milosti i samokontrole. On želi da nam otkrije silu ljubavi u odnosu na mržnju, kao što je sam to pokazao sopstvenim primerom i preko ljudi poput Martina Lutera Kinga, Jr. koji je skovao krilaticu: „Tama ne može da odagna tamu; jedino svetlost može to da učini. Mržnja ne može da odagna mržnju; to može da učini jedino ljubav.“ Hristos hoće da već sada stičemo to iskustvo; preobražaj karaktera ne događa se kasnije, nego *sada* (1. Jovanova 3,2.3).

Ponekad neće biti lako živeti životom za Hrista; to će često iziskivati žrtvu i suze. Ipak, dok razmišljam o Spasiteljevoj ljubavi i obećanju da će uvek biti kraj mene, moje srce biva prožeto takvom nadom (Matej 28,20).

Saznanje šta će se desiti u budućnosti predstavlja razlog više da osetimo potrebu za Hristom, i to sada. Ali mi ne služimo Hristu iz straha; mi Mu služimo iz ljubavi i zato što znamo da će na kraju ovaj svet izgoreti – da ništa ne može da nam pruži.

Aleksandra Ieboah, Ontario, Kanada

1. Eric Lichtblau, „The Holocaust Just Got More Shocking“, *the New York Times*, March 1, 2013, <http://nytimes.com/2013/03/03/sunday-review/the-holocaust-just-got-more-shocking.html>.
2. „Declaration Renouncing Beliefs“, United States Holocaust Memorial Museum, accessed May 15, 2018, <https://www.ushmm.org/learn/students/learning-materials-and-resources/jehovahs-witnesses-victims-of-the-nazi-era/declaration-renouncing-beliefs>.

Grupa mladih sedela je u krugu na podu aerodromskog hola. Svako od njih bio je krajnje usredsređen na igru kartama, zabavljajući se pošto im je let bio odgođen. Let je neprestano pomeran za kasnije, a oni su bivali sve ravnodušniji. Nisu čak primetili da se deo za ukrcavanje putnika postepeno praznio. Odjednom je jedan mladić podigao pogled i uzviknuo: „Šta se ovde događa? Gde su svi nestali?“ Kad je i ostatak grupe podigao glavu, shvatili su da su jedini koji su ostali u delu za odlaske.

Potrčali su do aerodromskog službenika da se informišu. Tada im je službenica za pregled karata objasnila da je već najavila poslednji poziv za ukrcavanje; pozvala ih je čak sve po imenu, ali oni nisu odgovarali. „Ne mogu da verujem da ste sedeli upravo tu sa kartama i pasošima a niste čuli poslednji poziv za ukrcavanje. Žao mi je, ali avion je već uzleteo. Kako niste zapazili da su svi putnici otišli i da ste ostali sami?“ – pitala je. Svi su ostali bez reči, samo je jedan prekinuo tišinu:

„Verovatno smo suviše bili obuzeti igrom.“

»Verovatno smo suviše bili obuzeti igrom.«

Ova istinita priča je poput savremene parabole o deset devojaka i podvlači kako je lako da se pažnja ljudi skrene na nevažne stvari. Da li se mi kao mladi ljudi igramo sa „svetom“ umesto da stražimo i da se molimo (Marko 13,32.33)?

Napredovanje tehnologije i razvoj novih aplikacija podstiče život udobnosti i nestrpljenja. Sada svako kašnjenje mora biti ispunjeno nekim oblikom zabave koja uveliko odvlači pažnju sa naše misije.

U parabolama o deset devojaka saznajemo da se pojedinci različito ponašaju u slučaju odgađanja. „Hristos je svojim učenicima ispričao priču o deset devojaka, slikajući njihovim iskustvom iskustvo crkve koja će delovati neposredno pre Njegovog drugog dolaska.

Dve grupe devojaka predstavljaju dve grupe ljudi koji sebe smatraju čekaocima svoga Gospoda. Biblija ih naziva devojkama zato što ispovedaju čistu veru.“¹

„Svih deset devojaka imale su svetiljke i posudice za ulje. Neko vreme nije se videla nikakva razlika među njima. Tako će biti i sa crkvom koja će delovati neposredno pre Hristovog drugog dolaska. Svi će dobro poznavati Pismo. Svi će čuti poruku o Hristovom skorom dolasku i s poverenjem očekivati Njegovu pojavu... Vreme čekanja će se odužiti, vera će biti stavljena na probu, i kada se bude čuo uzvik... mnogi će biti nespremni. Neće imati ulja...Nedostajaće im Sveti Duh.“²

ODGOVORITE

1. Da li su i mnogi ljudi u crkvi danas u istom stanju kao oni mladi na aerodromu – sa suviše skrenutom pažnjom da bi zapazili upozoravajuće znake Drugog dolaska?
2. Šta možete učiniti da biste obezbedili da vam život ne bude lišen Svetog Duha?

Anastasija Ferguson-Bansi, Berijen Springs, Mičigen, SAD

1. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 406 orig.

2. Isto, str. 408 orig.

Na dan 27. septembra 2016. godine, na Međunarodnom astronautičkom kongresu u Gvadalahari, Meksiko, jedan multimilioner – preduzetnik i pronalazač – Elon Mask objavio je svetu svoje planove za kolonizaciju planete Mars. Iz straha da Zemlja jednog dana neće biti za stanovanje, neki veruju da bi taj razvojni plan mogao da pomogne u očuvanju ljudskog života. Da bi ostvarili tu misiju, Mask i njegova kompanija Spejs X nastoje da investiraju deset milijardi dolara u taj plan. Oni sprovode istraživanja kako bi napravili jedinstvenu ponovno iskoristljivu raketu i kapsulu, koje bi bile u stanju da prevezu stotinu ljudi odjednom na crvenu planetu. Međutim, putovanje na planetu Mars ima neotklonjive faktore rizika po ljudski život. Ipak, iako bi putovanje moglo biti fatalno, s obzirom na zabrinutost zbog haotičnog stanja našeg sveta, mnogi ljudi sa odobravanjem gledaju na Maskov grandiozan plan da se jedna vanzemaljska planeta pretvori u mesto sa životnim uslovima koji postoje na Zemlji.

Božja Reč je naš izvor ulja.

Zemlja je stalno izložena razornim uticajima. Greh, uragani, zemljotresi, ratovi, bolesti i gladi samo su neki od razloga zašto su mnoga srca iznemogla i u strahu. Ali kao adventisti sedmog dana mi nemamo isti način mišljenja niti isti pristup problemima kao ovaj svet.

U Matej 24, Isus opominje svoje učenike da straže! „Jer će mnogi doći u ime moje“, govori Gospod, „govoreći: ja sam Hristos. I mnoge će prevariti“ (stih 5). Isus takođe objašnjava da će biti „ratova i glasova o ratovima“, progonstava, lažnih mesija i proroka (Matej 24,6-24). Isus je izgovorio te reči svojim učenicima kako bi se pripremili za Njegov dolazak. Posmatrajući prošlost i sadašnjost, možemo ustanoviti koliko su tačna Hristova predskazanja. Prema tome, možemo se pouzdati i u Božja proročanstva koja se još nisu ispunila u našem životu.

Mi se ne plašimo budućnosti zato što nas Isus hrabri da se ne bojimo (Matej 24,6). On zna da vreme kraja neće biti jednostavno i traži da se usredsredimo na Njega. Umesto da se brinemo zbog nesreća na zemlji i budućih progonstava, trebalo bi da se usredsredimo na Božju Reč i da verujemo da će nas On pripremiti za ono što se mora dogoditi pre Njegovog dolaska.

Kad slušamo i činimo Božju volju, mi smo kao mudar čovek koji je sazeo svoju kuću na steni (Matej 7,24-27). I kao pet mudrih devojaka, trebalo bi stalno da tražimo, proveravajući da li su nam posude pune ulja (Matej 25,1-13). Božja Reč je naš izvor ulja. Ipak, doći će mučna vremena i možda neće biti lako stražiti, ali ako se usredsredimo na Hrista, On će nas pripremiti da se susretnemo s Njim kad se bude vratilo.

ODGOVORITE

1. U današnjem svetu, mnogi uticaji i sve što nam skreće pažnju sa onog što je važno u sukobu su sa našim hrišćanskim verovanjima. Kako možemo prepoznati obmane koje nam svet nudi?
2. Dok čekamo na Hristov povratak, ponekad postajemo ravnodušni i nemarni u svom hrišćanskom hodu. Kako možemo obezbediti da se ne umorimo na svom hrišćanskom putovanju?

Karenda Svejn, Friport, Bahami

1. „Elon Musk Evisions Mars Colony in 8 Years' Time“, DW, accessed January 1, 2016, <http://m.dw.com/en/elon-musk-envisions-mars-colony-in-8-years-time/a-35911138>.

Dobrodošli u laodikijski period zemaljske istorije, kad mnogi od nas uživaju u pogodnostima koje novac može da donese! Hrana, elektronika, odeća – mi smo bogati. Imamo aplikacije na svojim telefonima, različite verzije, komentare, Jutjub video – mi smo „podešeni“!

Zakon ponude i potražnje uči nas da kada je nešto teško dobiti, njegova cena raste jer mnogi žele da to poseduju; ali kada nečeg ima izobilno, njegova vrednost opada i često se smatra sasvim običnim. Tekstovi za lično bogoslužjenje, programi za proučavanje Biblije, knjige, propovedi, članci – može se nabrojati još mnogo toga – sve nam to stoji na raspolaganju u čak preteranim količinama. Usled mnoštva informacija, mnogi kažu da nemamo izgovora ako nismo jaki u Hristu. Premda je to tačno, mora da smo dosad uvideli da suviše dobrih stvari mogu oslabiti taj najznačajniji odnos. „Kako to?“ – možda ćete se zapitati. Previše informacija može nas zbuniti ili sprečiti da dublje proučavamo, usporavajući naš duhovni razvoj. Dodajte tome brojna skretanja pažnje na ono nevažno, što bombarduje naša čula kuda god idemo. Kako da izbegnemo tu opasnost?

Pre svega, moramo prepoznati opasnost od preterivanja i tražiti od Boga da pojednostavi naše hodaње s Njim. Bog nam veoma kreativno saopštava šta želi da činimo, stoga treba da budemo svesni da Njegov Sveti Duh radi u nama. Trebalo bi da Ga zamolimo da nas vodi u čitanju onih delova Biblije gde ćemo naći najviše pomoći i saveta u pogledu dopunske literature. Kad primimo odgovor od Oca, možemo iskoristiti taj poseban deo, prilagođen upravo za nas, tokom vremena koje provodimo s Njim u tišini. To vreme tišine je izuzetno bitno za naše duhovno preživljavanje i borbu. Biće neophodna disciplina, istrajnost i mudrost da bismo se probili kroz te naizgled mirne vode. Bez obzira gde se nalazimo i kroz šta prolazimo, „sabiranje blaga na nebu“ neće biti lako.

Još jedna važna osobina koju valja imati je doslednost. Držite se čvrsto programa koji vam je Bog dao. Zamenite svoje strahove i brige ovoga sveta Isusovim rečima i Njegovom istinom, tako da Njegov mir preplavi vaš život i onda ćete donositi rod za Njega.

ODGOVORITE:

1. Razmislite o svojim duhovnim ciljevima. Šta biste voleli da činite kako biste unapredili carstvo Božje?
2. Koliko ste ozbiljni u ostvarivanju tog cilja danas?
3. Kako, po vašem mišljenju, možete postići taj najvažniji cilj?

Zamislite da ste u kancelariji i da odjekne požarni alarm. To se verovatno već događalo, pošto većina poslovnih zgrada ima vežbe za slučaj požara bar jednom godišnje. Šta onda radite? Da li izgovarate molitvu da Bog zaštití svakoga u zgradi a onda krećete prema vratima? Ili zgrabite sve stvari koje su vam bitne pre nego što odjurite do najbližeg izlaza? Koja je naša instinktivna reakcija kad se javi opasnost koja može da ugrozi ono što posedujemo? Da li se uzdamo u Boga da će se On uvek pobrinuti, ili pokušavamo što bolje možemo da spasemo svoje stvari, jer ne znamo kad ćemo dobiti druge?

U biblijskom stihu za danas Isus kaže: „Čuvajte se da vas ko ne prevari.“ Opasnost za sve nas danas ogleda se u tome što mi ponekad ne prepoznajemo da je onaj koji nas obmanjuje zapravo naše „ja“. Sećate li se priče o caru Davidu i Uriji? David je Uriji učinio veliku nepravdu tako što je zaveo njegovu ženu, a njega poslao u smrt. Kad je prorok Natan ispričao Davidu parabolu koja je opisivala ono što je David uradio, David se razbesneo i izrekao smrtnu kaznu za tako odvratnog čoveka. Natanova jednostavna izjava: „Ti si taj!“ (2. Samuilova 12,7) mora da je Davida ostavila bez reči.

Kad naše „ja“ postane fokus, čovek Isus nestaje iz našeg vidokruga. To se ne dešava odjednom. Polako, stvari ovoga sveta postaju važnije. Studiranje radi dobijanja univerzitetske diplome dolazi na mesto proučavanja Biblije; oblačenje po poslednjoj modi zamenjuje naše „opasivanje“ istinom i pravdom. Veoma se trudimo da postanemo bolji *mi*. Ali zaboravljamo čoveka Isusa koji zna tačno šta je to najbolje u *nama*.

Za Isusa nikada nije bilo bitno: »Samo JA, JA, JA.«

Isus nam je dao uputstva kako da postanemo najbolji. To ne možete naći u časopisima tipa *O, the Oprah Magazine*, čak ni u *New You Magazine*. Ne, uputstva o tome kako postati najbolja osoba koja se priprema da uđe u Božje večno carstvo, nalazi se u Bibliji. Isus koji je došao na zemlju da nam bude živi primer, naš je najbolji životni trener.

Isus nije bio obuzet sobom. Za Isusa nikada nije bilo bitno: „Samo JA, JA, JA“, kao što je pisalo na jednoj mojoj majici. Isus je uvek govorio da su On i Njegov Otac jedno, i On je vršio svoju ulogu. Mi zaista moramo postati jedno sa svojim nebeskim Ocem dok nastavljamo svoj put ka spasenju.

RAZMISLITE:

1. Da li pošteno uviđamo da smo ponekad više obuzeti stvarima nego ljudima?
2. Da li bismo prepoznali sebičnost u sebi da nam neko drugi na to nije ukazao?

Žanel Spenser, Britons Hil, St. Majkl, Barbados

ZAKLJUČAK

Moć izbora je jedna od stvari koja nas čini slobodnim ljudskim bićima. Da, Hristos dolazi i mada u Matej 24 i 25 vidimo užasne posledice življenja bez Hrista, ja vam tvrdim da ne morate biti deo pet ludih devojaka. Ne morate biti čovek sa jednim talantom, i ne morate biti onaj koji ne hrani siromašne. Vi imate moć da izaberete drugačije. Ja znam za uništenje; ali sam isto tako veoma svestan velike nade koju imamo u Isusu Hristu. Ti, moj prijatelju, baš kao i ja, i oni s kojima dolazimo u dodir – svi možemo imati nadu u Isusu. Budite svesni celokupne tragedije, stražite i molite se, ali isto tako imajte na umu da imate Isusa.

RAZMOTRITE

- Pokrenite na Jutjubu kanal gde ćete jednom sedmično podeliti sa drugima radosti i lepote koje vidite u drugom dolasku Isusa Hrista ili u Njegovom životu. Usredsredite se na tekstove koji nadahnjuju i ohrabruju ljude da prigrle Veliku Nadu. Čitajte odabrane odlomke iz Priče o iskupljenju, Ranih spisa, Velike borbe ili Čežnje vekova od Elen G. Vajt.
- Pokrenite književni klub za čitanje knjiga kao što su „Priča o iskupljenju“ ili „Velika borba“ od Elen G. Vajt.
- Osnujte molitvenu grupu. Sastanite se na 30 minuta do jednog sata da biste se hrabрили, uzdizali duhovno i molili radi pripreme za susret sa Isusom.
- Organizujte pesničko veče ili umetničku izložbu. Pozovite svoje prijatelje da sastave pesme o drugom dolasku Isusa Hrista, ili naprave crteže o nebu. Neka svako događanje ima određenu temu.
- Održite muzički koncert pod nazivom „Nebo“ ili „Velika Nada“ – upotrebite tekstove o Hristovom povratku, pesme i instrumentalnu muziku na pomenute teme. Muzičkim koncertom možete ispričati priču o rođenju, životu, smrti, vaskrsenju i povratku Isusa Hrista.
- Komponujte pesme na stihove iz Svetog pisma o nebu ili o obećanjima koja hrabre ljude da postanu pobednici.
- Ponovo pređite poglavlja Matej 24 i 25. Na listu hartije, ispišite dva naslova: Negativno u vremenu kraja i Pozitivno u vremenu kraja. Istražite, a zatim navedite ispod svakog naslova sve što je negativno npr. ratovi, glasovi o ratovima, pet ludih devojaka; a zatim sve što je pozitivno npr. pet mudrih devojaka, hranjenje gladnih, ne bojte se, itd. Donesite odluku do budete u onom što je pozitivno.

POVEŽITE

Jov 19,25-27; Isaija 66,22.23; 1. Solunjanima 4,13-18; Juda 24.25; Otkrivenje 14,1-5; 22.12-14:

Elen G. White *The Story of Redemption*, chap. 61, „Deliverance of the Saints“; *The Great Hope*

Beverli E. Topin, Bridžtaun, Barbados

Pouka 8

Od 19. do 25. maja 2018.

Pokloniti se Stvoritelju

*»I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba,
koji imaše vječno jevanđelje da objavi onima
koji žive na zemlji, i svakome plemenu,
i jeziku i koljenu i narodu.«*

(Otkrivenje 14,6)

Kao deca, moj brat i ja voleli smo da trčkaramo unaokolo i istražujemo zamkove duž obale zapadne Afrike u zemlji zvanoj Gana, gde smo odrasli i živeli kao misionari. Znali smo da skočimo na stare topove iz britanske ere i jurimo kroz „tunele“. Jedno posebno iskustvo u vezi sa zamkom Elmina nikad neću zaboraviti.

Poput mnogih drugih zamkova duž obale Gane, zamak Elmina bio je sagrađen pre više od pet stotina godina! Bilo je to jedno od najznačajnijih stajališta na Atlantskom putu robova pod Portugalcima, Holanđanima, a onda kasnije pod Britancima. Zamak je imao više zatvorskih ćelija, gde su muškarci, žene i deca sa svih strana Zlatne obale čuvani, i prema kojima se neljudski postupalo sve dok ih ne bi poslali za Evropu i Severnu Ameriku kao robove.

Gospod ih je oslobodio na izuzetno čudesan način.

Uslovi u kojima su ti ljudi živeli bili su nezamislivi, i mnogi od njih bi umrli na putovanju preko Atlantskog okeana. Međutim, mnogi od tih robova, uprkos ozbiljnom ugnjetavanju, pevali su pesme i hvalili Boga dok su radili u poljima. Pevali su pesme nade, nade na Isusov drugi dolazak kada će oni konačno biti oslobođeni i odvedeni u raj, gde će biti zaista slobodni.

Nadahnuti deo istorije podseća me na moj omiljeni biblijski lik, na Pavla i njegovog prijatelja Silu. Zajedno su bili bačeni u tamnicu u Filibi, pošto su ih najpre išibali. „A u ponoći bijahu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu. A ujedanput tako se vrlo zatrese zemlja... I odmah se otvoriše sva vrata i svima spadoše okovi (Dela 16,25.26). Gospod ih je oslobodio na izuzetno čudesan način.

Kako se čas suda i progonstva približava, možete li s pouzdanjem reći da ste voljni da hvalite Boga čak i u najmračnijem vremenu? Otkrivenje 14,7 kaže: „I govoraše velikijem glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“ Kakav nam je divan zadatak Bog dao! Bog nas podseća na svoju slavu i veličanstvo. On nas podstiče da se pripremamo i požurimo jer se približava kraj, kada će se On konačno vratiti da nas zatočenike ovog grešnog sveta odvede u raj, gde ćemo biti slobodni!

Komal Nanfeli Svens, Silang, Kavite, Filipini

Sadašnja istina (Otkrivenje 10,1; Otkrivenje 14,6)

Vest trojice anđela iz Otkrivenje 14 predstavlja ispunjenje onoga što je naložio anđeo u Otkrivenje 10. Pominjanje „drugog anđela“ vraća čitaoca na sedam anđela koji su trubom najavili sud i podseća na suđenje. Postupno otkrivanje istine je česta biblijska tema u celom Svetom pismu.

Evandjelje (Matej 24,14; Rimljanima 1,1)

Otkrivenje 14,6 je ispunjenje onoga što stoji u Matej 24,14. To evandjelje nije neko drugačije evandjelje već ista hristocentrična vest o kojoj je reč u celoj Bibliji. Završno objavljivanje evandjelja otpočelo je na dan Pedesetnice. Ono uključuje dobru vest o Hristovom životu, smrti, vaskrsenju i vaznesenju na nebo.

Otkrivenje 14,6 je jedino mesto gde se izraz *evandjelje* pojavljuje u knjizi Otkrivenje (iako se glagolski oblik takođe nalazi u tekstu Otkrivenje 10,7). Prateći glagol „propovedati“ posebno pojačava važnost onoga što se objavljuje. Božju poslednju vest ovom svetu upućuje prvi od trojice anđela. Većina komentatora, uključujući i neadventističke, slažu se da je to „poslednja prilika za pokajanje“ „data narodima“.¹ Tako u sveukupnom kontekstu Otkrivenja, evandjelje podrazumeva dobru vest o Hristovom drugom dolasku kada će On izbaviti svoj narod.

Oni koji žive na zemlji (Otkrivenje 1,6; Otkrivenje 13,8; Otkrivenje 14,6)

Izraz „oni koji žive na zemlji“ često se javlja u knjizi Otkrivenje. On „funkcioniše skoro kao tehnički izraz za bezbožne, naime, one koji se protive evandjelju i progone veran Božji narod (uporediti: Otkrivenje 3,10; Otkrivenje 6,10; Otkrivenje 8,13; Otkrivenje 11,10; Otkrivenje 13,8,14; Otkrivenje 17,2)“.² To su oni koji se klanjaju zveri, čija imena „nisu zapisana u životnoj knjizi“ (Otkrivenje 13,8). Ta slika stoji kao kontrast prema onima „koji žive na nebu“ (Otkrivenje 13,6) i vladaju u nebeskim prostorima (uporediti Otkrivenje 1,6; Otkrivenje 5,9,10). Ta vest nije za vernike, već naprotiv predstavlja poslednju vest opomene nevernicima.

Globalna realnost (Matej 24,14; Otkrivenje 10,11; Otkrivenje 13,7,8)

Vest „večno evandjelje“ je globalna po svom obimu. Pominjanje „svakog plemena, i jezika i koljena i naroda“ dovodi se u vezu sa tekstom u Otkrivenje 10,11, gde je Jovanu naloženo da opet prorokuje „narodima i plemenima i jezicima i narodima mnogima“. Dakle, taj raniji nalog znači da u tom smislu postoji kontinuirana realnost za crkvu. Ta globalna opomena dolazi kad je zveri iz mora data vlast

Vest trojice anđela, u samoj svojoj suštini, predstavlja poseban poziv celome svetu da se pokloni živome Bogu.

„nad svakijem koljenom i narodom i jezikom i plemenom“, kad svi budu pokazali odanost sotoni i poklonili mu se (Otkrivenje 13,7.8).

Budući da je sotonino delo globalno po svom obimu, na isti način vest evanđelja za poslednje vreme takođe je globalna vest. Isus preko te vesti upozorava svet o ispunjenju Matej 24,14: „I propovjediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći pošljedak.“ Vest trojice anđela, u samoj svojoj suštini, predstavlja poseban poziv celome svetu da se pokloni živome Bogu pre nego što bude suviše kasno.

ODGOVORITE

1. Na koji način možete pomoći u širenju dobre vesti evanđelja?
2. Na koje sve načine rastete u razumevanju istine?
3. Da li Božji narod poslednjeg vremena ima posebnu vest za ovaj svet?

Majkl V. Kembel, Silang, Kavite, Filipini

-
1. Grant R. Osborne, *Revelation*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2002), 535.
 2. Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation*, 2nd ed. (Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 2009), 245,451.

„Prema ovom proročanstvu, posle najavljanja suda i poruka koje su povezane s njim, sledi dolazak Sina čovečijega na oblacima nebeskim. Propovedanje da je drugi Hristov dolazak pred vratima, u stvari je najavljanje suda. To najavljanje nazvano je večnim jevanđeljem. Prema tome, propovedanje drugog Hristovog dolaska, objavljivanje njegove blizine, istaknuto je kao važan deo evanđeoske poruke.

Biblija izjavljuje da će u poslednje dane ljudi biti obuzeti svetovnim poduhvatima, uživanjima i sticanjem novca. Oni će biti slepi za nebesku stvarnost... Tako je i danas. Ljudi trče za dobitkom i sebičnim uživanjima kao da nema Boga, da nema neba, da nema života posle smrti. Upozorenje na potop u Nojevo vreme bilo je poslano da bi pokrenulo ljude iz njihovog bezakonja i pozvalo ih na pokajanje. Isto tako, poruka o skorom Hristovom dolasku usmerena je da trgne ljude iz njihove obuzetosti svetovnim poduhvatima, da postanu svesni nebeske stvarnosti i prihvate poziv da sednu za Gospodnji sto.

Svet propada zbog nedostatka jevanđelja. Za Božjom rečju postoji glad. Retki su oni koji propovedaju Reč nepomešanu sa ljudskom tradicijom. Ljudi ne primaju blagoslove, koje im je Bog u njoj namenio, iako imaju Bibliju u rukama. Gospod poziva svoje slugе da Njegovu poruku odnesu ljudima. Reč večnog života mora da bude objavljena onima koji umiru u svojim gresima.

Hristos u zapovesti da izađu na puteve i među ograde, određuje posao svima koje je pozvao da služe u Njegovo ime. Ceo svet je radno polje Hristovih slugu. Cela ljudska porodica pripada njihovoj crkvenoj opštini. Gospod želi da Njegova reč blagodat bude objavljena svakoj duši.

U velikoj meri to je moguće postići ličnim radom. Tim metodom se i Hristos služio. Njegov posao najvećim delom sastojao se od razgovora sa pojedincima. On je pokazivao puno obzirnosti prema jednom jedinom slušaocu. Preko te jedne duše poruka je često prenošena hiljadama.

Mi ne smemo čekati da duše dođu k nama; moramo ih potražiti tamo gde žive. Rad je tek započeo propovedanjem Reči sa propovedaonice. Mnoštvo ljudi nikada neće biti obuhvaćeno jevanđeljem ukoliko im ne bude odneseno.

Niko ne bi smeo da bude zanemaren zbog svoje prividne odanosti onome što postoji u svetu. Mnogi ljudi na visokim društvenim položajima su ojađena srca i mučeni taštinom. Oni čeznu za mirom koji nemaju. U najvišim društvenim slojevima ima onih koju su gladni i žedni spasenja. Mnogi će prihvatiti pomoć, ukoliko im se Gospodnji vesnici budu lično približili, ljubazno, sa srcem koje je Hristova ljubav učinila nežnim.¹

Izdavači, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 227-231 orig.

Prema Matej 24, tokom poslednjih dana svoje službe na ovoj zemlji, Isus je okupio svoju malu grupu vernika na Maslinskoj gori da im prenese poslednju poruku pre nego što se vrati svom nebeskom Ocu. Rekao im je da će otići, ali da će pred Njegov povratak biti raznih znakova koji će se događati. Isus im je dalje kazao da Mu moraju biti verni kako bi prepoznali znake Njegovog dolaska.

On je pretekao da će biti mnogih koji će pokušati da ih obmanu tvrdeći da su poslani od Boga. Svuda na zemlji čuće se ratovi i sukobi, ali to još neće biti kraj sveta. Razne prirodne katastrofe izazvaće patnju na ovom svetu, a gresi ljudi na ovoj zemlji biće sve veći. Biće gladi i bolesti, što će doprineti duševnom bolu i tuzi, ali kraj neće doći sve dok svaka osoba ne bude čula Reč Božju.

»Mi zaista možemo da postanemo Božji sinovi i kćeri, pripadnici carske porodice.«

Znaci su tu da nam pomognu da shvatimo da Isus dolazi uskoro i ovo je zaista vreme posletka. Kako se pripremamo?

Obnovimo svoj um. Naš um je kanal za skladištenje informacija koje nam pomažu da donosimo odluke u životu. Mnogo šta na ovom svetu utiče na nas preko našeg uma. Kad obnovimo svoj um i dozvolimo Svetom Duhu da radi kroz nas, mi se onda krećemo u ispravnom smeru. Da biste obnovili svoj um i obogatili odnos sa Isusom, čitajte Bibliju i Duh proroštva, koji nam ukazuju na znake koji će se događati u vreme kraja.

Očistimo se. U 1. Korinćanima 6,19.20 pominje se da je naše telo hram Božji, a da bi telo očuvali čistim, ne smemo učestvovati u gresima ovog sveta tako što ćemo kršiti Božji zakon. Da bismo očistili svoj život, neophodno je da držimo zapovesti Božje uz pomoć Duha Svetog.

Savršena svetost. Ako volimo Boga, držaćemo Njegov zakon, zato što je zakon svet a Njegova volja za nas je ono najbolje. Mi ne možemo biti potpuno iskreni Božji sledbenici, ukoliko nismo svesni svoje vernosti Bogu. Ako Ga volimo i ako smo Mu verni, nećemo prestatiti Njegov zakon.

ODGOVORITE

1. Kako možete ostati jaki usred probe i iskušenja?
2. Kako možete živeti svetim životom u ovom svetu?

Loloma Gairo, Silang, Kavite, Filipini

Ljudi uvek očekuju da čuju vesti. Građani očekuju obraćanje predsednika. Obožavatelji prate najnovija saopštenja svojih zvezda. Retko vesti dolaze u vidu zapovesti. Međutim, Otkrivenje 14 objavljuje beskrajno dobru vest, ili večno evanđelje, na koju svaka osoba treba da obrati pažnju i da je sledi. O čemu je reč? Otkrivenje 14,7 nalaže: „Bojte se Boga i podajte mu slavu.“

Kad ljude pitate kakvu predstavu imaju o Bogu, oni daju različite odgovore. Neki vele da je Bog blizak Prijatelj s kojim mogu da se šale i smeju. Drugi kažu da je On negde daleko, sudi onima koji čine zlo, šalje blagoslove svetima a upućuje kletve bezbožnicima. „Na kraju krajeva, to je ono o čemu On govori u Bibliji“, možda će oni reći. Druga grupa Ga možda vidi kao sažaljivog Cara koji ima moć i koristi je da im pomogne u velikim iskušenjima. Ta mnoga viđenja posledica su njihovog različitog porekla, svakodnevnih iskustava i njihovog sopstvenog tumačenja Biblije. Naša slika o Bogu odrediće da li ćemo odlučiti da Ga obožavamo ili da Ga se plašimo.

Naša slika o Bogu odrediće da li ćemo odlučiti da Ga obožavamo ili da Ga se plašimo.

Šta znači bojati se Boga? *Strah* se obično ne koristi kao lepa reč. Na primer, postoji strah da ćemo pasti na testu ili izgubiti trku. Postoji strah od kazne ili posledica zlodela. Međutim, reč *strah* u Otkrivenju ima drugu konotaciju. On tu znači poštovanje, divljenje, priznanje, duboko poštovanje, čast, hvalu i obožavanje. Taj strah i veličanje imaju svoj koren u ljubavi i zahvalnosti čoveka prema Heroju, Tvorcu i Spasitelju svakog života.

Bog ima silnu moć da deluje autoritativno, i čini ono što Mu je ugodno. Preko svoje Reči, dela i prirode, Bog ispoljava svoj izbor da voli čoveka i brine o njemu. Iz tog razloga, klanjati se Bogu ne znači samo prisustvovati sastanku u crkvi ili pognuti glavu. To pre svega znači pokloniti se pred Njim srcem i dati Mu slavu i sve najbolje što se tiče časti, vremena, sredstava, sposobnosti i službe.

Bog je Car koji voli, brine, silan je i moćan. On bira da bude sa čovekom upros svojoj svetosti. Ta istina otkriva se počev od davanja sopstvenog Sina i opisa u Njegovoj reči pa do svakodnevnih čuda. Čak je i priroda živi svedok o Njegovoj brizi u svim pojedinostima našeg života. Videći sve što On čini, nema drugog odgovora do da budemo zahvalni i da Mu tu ljubav uzvratimo na mnogobrojne načine. Dobra vest data u Otkrivenju postaje jednostavno podsetnik na našu svečanu dužnost prema Njemu. I toj radosti u ljudskom srcu što možemo duboko poštovati Onoga kome se najviše divimo i koga prepoznavamo kao Suverena univerzuma, nema kraja. U središtu našeg obožavanja nalazi se potpuno predanje života Njemu u čast.

ODGOVORITE

1. Kako slikate Boga u svom umu?
2. Kako vam ta slika pomaže da Ga poštuujete?

Frensis Gabrijela Korea Karion, Silang, Kavite, Filipini

Knjiga Otkrivenje poznata je po čestim simbolima i bogatim istorijskim informacijama. U poglavlju 14, vesti trojice anđela otkrivaju nam se na izuzetno očaravajući način. Stih 6 kaže: „I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu, i jeziku i koljenu i narodu.“ Vječno evanđelje treba da se objavi svima koji žive na zemlji kako bi se svi njeni stanovnici poklonili Onome koji je stvorio nebo i zemlju.

To je ispunjenje svih naših nada kao vernika.

Neko bi se mogao upitati u kom smislu je ovo relevantno za svakodnevni život nas adventista sedmog dana. Trostruka anđeoska vest, ili „sadašnja istina“ data u Otkrivenju 14,6-12 jedno je od osnovnih verovanja naše crkve! Ovo je posebno tačno za sve one koji žive u poslednjim danima, očekujući drugi Hristov dolazak. To je ispunjenje svih naših nada kao vernika. Štaviše, u 6. stihu, reč *jevanđelje* zapravo znači „dobra vest“. Ta dobra vest nije jednostavno najava da Bog oslobađa i obnavlja svoj narod, to je takođe najava da će On suditi svojim neprijateljima i bezbožnim narodima.

Sem toga, u 8. stihu drugi anđeo kaže: „Pade, pade Vavilon grad veliki: jer otrovnijem vinom bluda svojega napoji sve narode.“ Reč *pade* odnosi se na Vavilon. Izraelci su pominjali Vavilon kao simbol idolopoklonstva, požude i nemoralna, zato što su prethodno iskusili izgnanstvo u Vavilonu.

Otkrivenje 14,9.10 govori da će oni koji se klanjaju zveri piti od vina iz čaše gneva Božjega. Sveto pismo redovno koristi simbol čaše da prikaže odmerenu količinu Božjeg gneva protiv greha i bezbožnih naroda. Ali ne brinite, u Otkrivenju 14,13 nalazi se jedno obećanje.

Dobra vest glasi da će oni koji umiru u službi za Gospoda uživati odmor od svog mučnog rada. Obećanje se dalje odnosi na sve koji vole Boga i koji će biti spaseni za večni život. Oni koji su bezbožni neće moći da vas se dotaknu, a čas Božjeg gneva izliće se i uzrokovati njihovo mučenje. Oni koji su ignorisali i razapeli dragoceno Jagnje, „biće mučeni ognjem i sumporom... I dim mučenja njihova izlazice va vijek vijeka“ (Otkrivenje 14,10.11).

Ne znam kako vi, ali ja ne želim da budem među onima koji će piti iz čaše Božjeg gneva. Želim da se bojim Boga i odajem slavu Onome koji je stvorio nebo i zemlju – Onom istom koji je umro na krstu za moje grehe. Ako je to ono što želite, onda vas Bog poziva da istrajete u poslušnosti Njegovim zapovestima i da budete verni Isusu.

ODGOVORITE

1. Šta znači da „vječno jevanđelje“ nose tri anđela?
2. „Vavilon je simbol idolopoklonstva, požude i nemoralna.“ Posebno razmotrite šta Vavilon znači u kontekstu današnjeg modernog doba.
3. Na koji način mi kao adventisti možemo izbjeći gnev koji se izliva iz Božje čaše (Otkrivenje 14,10)?

ZAKLJUČAK

Kako se vreme na zemlji bliži svome kraju, slušamo o ratovima, vidimo nesreće i nasilje, i povremeno osetimo strah. Možda se pitamo da li ćemo biti dovoljno jaki u vreme kraja, hoćemo li biti spremni i da li ćemo biti spaseni. Isus nas uverava da ne treba da se bojimo poslednjeg vremena nego da Mu se sve više i više približavamo. Isus nije samo naš Izbavitelj; na kraju, On će isto tako biti naš Sudija, te ne moramo da se plašimo.

Isus nas poziva na akciju umesto da se plašimo – da brinemo o ugroženima i da dosegamo do onih koji nisu čuli za Njegov plan da nas spase. Za hrišćane, događaji poslednjih dana ne treba da budu dani užasa, već dani radosnog iščekivanja, znajući da će Isus uskoro doći da nas uzme sa ovog grešnog sveta tuge kako bismo večno živeli s Njim, a On će nam otrti svaku suzu iz naših očiju. Bog nas uverava da će uvek biti sa nama, sve do kraja. Imajmo poverenja u Njega i hvalimo Ga i slavimo za Njegov čudesni plan izbavljenja koji je sačinio za nas.

RAZMOTRITE

- Odslušajte pesmu „How great is our God“ (Kako je veliki naš Bog) iz albuma Chris Tomlin *How Great Is Our God* i dok je budete slušali, razmišljajte o Božjoj svetosti i milosti u planu spasenja.
- Napišite molitvu u kojoj ćete veličati Boga za svaki blagoslov koji vam je dao, naročito za dar spasenja. Budite iscrpni.
- Čitajte blogove misionara koji širom sveta govore drugima o Isusu. Istražite načine da se uključite: skupljanjem novca za posebne projekte, kratkoročnim misionskim radom, molitvama za misionare ili slanjem paketa za studente misionare.
- Kao volonteri objavljujte evanđelje ili lokalno u crkvi, na evangelizacijama, ili putem proučavanja Biblije, ili na internacionalnom planu kao misionari.
- Napravite kartu za neku osobu koja je vezana za postelju ili se nalazi u domu za stare. Nastojte da toj osobi uputite vest o Božjoj ljubavi prema njemu ili njoj i Božjoj želji da im kaže: „Bićeš sa mnom u raju.“
- Nacrtajte sliku tri ađela iz Otkrivenja. Planirajte da unesete slike koje objašnjavaju njihove vesti, a pokušajte da prikazete i kako različite kulture zamišljaju anđele. Iznesite to u subotnoj školi.
- Napišite pesmu koja odaje slavu Bogu za sve što je stvorio. Gledajte da tu pesmu podelite u subotnoj školi ili sa crkvom.

POVEŽITE

Matej 25,31-46; Jovan 5,22-30; Jovan 14,1-6.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, pogl. 86, „Idite i naučite sve narode“; *Velika borba*, pogl. 38 „Poslednja opomena“.

Derek Morris, *The Radical Teachings of Jesus*, chap. 6, „What Jesus Taught About the Judgment“.

Hajdi Kembel, Silang, Kavite, Filipini.

Pouka 9

Od 26. maja do 1. juna 2018.

Prevare poslednjeg vremena

»Izbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svijet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njezini zbačeni biše s njom«

(Otkrivenje 12,9)

Kako neka ideja ili praksa postaju „normalne“? To je pitanje koje beskrajno fascinira istoričare.

Uzmite, na primer, jednu modnu konvenciju devetnaestog veka: podsuknja sa obručima. U drugoj polovini 1800-tih, takva podsuknja bila je normalni deo američke haljine. Kada je uvedena 1856. kao zamena za krinoline – mnogo teže, skuplje i problematične za održavanje – žene su pohrlile da prihvate podsuknje sa obručima kao jedan inventivan i udoban način da se očuva idealna ženska figura. Privlačnost modernog obruča bila je jaka. U kontekstu vremena, to je delovalo potpuno razumno.

Ipak, danas bi mnogi od nas imali mnogo problema da opravdaju ušivanje čeličnih obručica u našu odeću. A moj osećaj je da bi, kada bi vremeplov bio moguć, ne mali broj žena koje su nosile podsuknje sa obručima bio zapanjen načinom na koji se odevaju osobe dvadeset prvog veka.

Kako neka ideja ili praksa postaju »normalne«?

Poput izvesnih ideja i prakse kroz istoriju, obmana dolazi prerusena u ono što izgleda „normalno“, poželjno, udobno, razumno, zabavno, uzbudljivo ili spasonosno. Obmana nikada ne stavlja na sebe nalepnicu „obmana“. (Kada bi to učinila, prestala bi da bude obmana.)

U Edemskom vrtu, sotona se prerusio u predivnu zmiju kako bi ubedio Evu da pojede zabranjeni plod. Biblija je ovako opisuje: „Zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog“ (1. Mojsijeva 3,1). Obmanuta, Eva je pojela plod. Ipak ta obmana došla je u vidu nečega što je izgledalo razumno i privlačno. U njenim očima, činilo se „da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja“ (1. Mojsijeva 3,6).

Sotona radi u biznisu obmane: od svog pada na nebu pa sve do kraja vremena, on nastoji da nas ubedi ili uljuljka tako da prihvatimo ideje i praksu u suprotnosti sa principima Božjeg carstva.

Društvo, trendovi, modni krikovi, kultura i politika nikada ne mogu da nas sačuvaju od obmane; umesto toga, često učine da nam greh izgleda kao nešto normalno te gubimo osetljivost za grešne postupke. Samo nam Reč Božja može pomoći da prepoznamo laž. Biblija nas usmerava na Njegov dragi, spasonosni, divni sistem istine – na Njegovu „normalno“ – što je u oštroj suprotnosti sa „normalnim“ u očima sveta.

Da li želite da zamolite Gospoda da vam pomogne da se danas u potpunosti posvetite življenju na osnovu Njegove svete Reči?

Bogom nadahnuta Reč (2. Petrova 1,16-21; 2. Timotiju 3,16)

Kad Pavle piše Timotiju u drugoj poslanici, on kaže da je Pismo (spisi Starog zaveta), „od Boga dano“ (engl. prev. nadahnuto) (2. Timotiju 3,16). U grčkom se to može prevesti kao *theopneustos*. To je kombinacija dve grčke reči, *theos* i *pneuma*; *theos* znači „Bog“ ili „Božanstvo“; *pneuma* znači „dah“ ili „vetar“. U Novom zavetu ovo je sinonim za *Svetog Duha*, zapravo reč *dah*. Kao hrišćani, mi prihvatamo pisanu Reč kao Božju jasno saopštenu misao, a to direktno utiče na naš pojedinačni odnos sa Isusom (1. Solunjanima 2,13). Kad verujemo u Božju Reč i primamo je kao Njegovu Reč, Isus može da u našem životu izvrši delotvorne promene.

I reč postade telo (Jovan 1,1-3.14.18; Jevrejima 1,1-3)

U Jovanovom evanđelju, ta Reč koja je u početku bila sa Bogom i sama bila Bog, došla je da boravi među ljudima na zemlji u ljudskom telu! (Jovan 1,1.14)

**Kad verujemo u
Božju Reč i primamo
je kao Njegovu
Reč, Isus može da u
našem životu izvrši
delotvorne promene.**

lako niko nije video Boga fizički (Jovan 1,18), Isus Sin Božji došao je da u potpunosti prikaže Božji karakter i pokaže ko je zapravo Bog svima onima koji su voljni da Ga prime. Još od vremena naših duhovnih praotaca, Bog je komunicirao sa svojim narodom preko proroka. Međutim, kad je Njegov Sin Isus Hristos došao na zemlju, prevashodni metod komunikacije se promenio – sa proroka se prešlo na direktnu komunikaciju sa samim Bogom u vidu ljudskog

bića! (Jevrejima 1,1-3). Kad ste slušali Isusa kako govori ili gledali kako postupa, bilo je to kao da slušate i vidite Boga Oca kako govori i deluje, zato što je Isus bio sušta slika Očeve ličnosti. Sam Isus svedoči o tome, govoreći da sve što čini Otac, Sin to čini na isti način (Jovan 5,17-19).

Primanje Reči (Luka 8,4-8.11-15; Jovan 1,11.13; Jovan 8,31.32)

U paraboli o sejaču u Luka 8, reč se poistovećuje sa običnim semenom. Seme se može definisati kao klica ili reproduktivni izvor bilo čega. U prvoj fazi našeg reproduktivnog procesa – promena od grešnih ljudskih bića od savršenog odraza Isusa Hrista – način na koji Ga primamo u svoje srce, naš svakodnevni život i naše misli od najvećeg su značaja, i mi treba to snažno da prigrlimo. Jovan 1,11.13 i Jovan 8,31.32 daju nam dva suprotna odgovora Isusu, kao i to kako je On bio primljen.

Hraniti se Rečju (Jovan 6,41-51.53.54.61-63)

Tekst koji Isus navodi u Jovan 6,45 u stvari je Isaija 54,13 gde Bog sklapa zavet sa Izraelom, govoreći da će svi biti naučeni od Boga. Reč je više od same kombi-

nacije alfabetskih slova ispisanih mastilom na hartiji. Reči koje su prenete jesu duh i život! One su izvor svetlosti u svetu punom tame. Ne postoji ništa na ovom svetu što pojedincu može dati veći kvalitet i bogatstvo njegovom ličnom životu nego što je to Reč. Ovo je naročito tačno kad se Reč primenjuje u okviru ličnih oblasti nečijeg života. Bitno je razumeti o čemu Isus ovde govori. Ljudi konzumiraju hleb i vodu svakoga dana da bi dobili energiju i održali se u životu; bez toga, ljudsko telo slabi. Isto važi i za hrišćane: naša duhovna tela biće neishranjena i bez dobrog zdravlja ukoliko ne konzumiramo Hrista i reči koje On ima za nas.

Sila Reči (Jovan 14,12-14; Jovan 15,5.7.8)

Bez stalnog unošenja Hrista kroz Njegovu Reč nemoguće je, kaže Spasitelj, učiniti bilo šta na planu duhovnosti. Bez Hrista nikada ne možemo zadobiti pobedu nad neverovatno sebičnim srcem; bez Hrista ne možemo izlečiti slomljene u srcu, ili osloboditi sužnje, ili čak sami sebe osloboditi od robovanja grehu. Najveći dokaz da je Reč postala telo u životu jednog hrišćanina jesu promene i reforma kroz koje život prolazi kad se primeni Reč (Galatima 2,20; 2. Korinćanima 5,17). Dokaz koji se zapaža unutar ličnog života, da je Reč zaista u nama i da smo mi sa Njim, zapravo je novi život. To vas osnažuje da savladate navike koje su vas godinama držale potčinjenima, putem izgleda nesalomivih okova. Misli i osećanja u pogledu onog što je duhovno u potpunosti se menja, i mi počinjemo da volimo načela neba. Naše najveće strasti koje vladaju umom većeg dela mase bivaju potčinjene silom Svetoga Duha. Sve se to događa kroz Njega koji je Reč, kad god od Njega zatražimo da nas ponovo stvara iz trenutka u trenutak, svakoga dana. On je to više nego u stanju da učini sve dok mi ne sazrimo do punine Njegove slave, kad bude došao da nas povede kući.

ODGOVORITE

1. Koji su neki opipljivi načini na koje možete da opštite sa Hristom kroz Njegovu Reč?
2. Zašto je tako važno da razumete da način na koji primete Hrista utiče na vaš odnos s Njim?
3. Postoji li neki dokaz u vašem životu do sada koji pokazuje da vas Reč ponovo stvara?

Vison Ndovi, Detroit, Mičigen, SAD

„Sotona predstavlja Božji zakon ljubavi kao zakon sebičnosti. On objavljuje da je nama nemoguće da poslušamo njegova pravila. On okrivljuje Tvorca za pad naših praroditelja i sve patnje koje su nastale, navodeći ljude da Boga smatraju začernikom greha, patnje i smrti. Isus je trebalo da razotkrije ovu prevaru. Kao jedan od nas, On je trebalo da pruži primer poslušnosti... On je podneo svako iskušenje kome smo mi izloženi. U svoju korist nije upotrebio nikakvu silu koja nije darežljivo ponuđena i nama.“¹

Živite životom vere iz dana u dan.

„Ovo vreme će brzo nastupiti, i mi ćemo morati čvrsto da se držimo moćne ruke Jehovine; budući da neprijatelj svim ovim velikim znacima i silnim čudima namerava da obmane i uništi Božji narod, naš duh se mora osloniti na Boga; mi ne treba da strahujemo kao ovaj svet, bojeći se onoga čega se oni boje i poštujući ono što oni poštuju, već da smelo i hrabro stojimo u istini. Kad bi se naše oči otvorile, videli bismo čete zlih anđela svuda oko nas, koji nastoje da pronađu neko novo sredstvo kako bi nas mučili i upropašćivali. Videli bismo i svete anđele kako nas štite od njihove moći, jer Božje oko uvek bdije nad Izrailjem; On će zaštititi i spasti svoje verne, ako se oni potpuno pouzdaju u Njega. Kad neprijatelj navali kao poplava, Duh Gospodnji će podići zastavu protiv njega.“²

„Živite životom vere iz dana u dan. Nemojte strahovati niti biti uznemireni zbog vremena nevolje, i tako unapred doživljavati nevolje. Nemojte neprestano ovako razmišljati: 'Bojim se da neću opstati u veliki dan probe'. Treba da živite u sadašnjosti, samo za ovaj dan. Sutra nije vaše. Danas treba da zadobijete pobjedu nad svojim 'ja'. Danas treba da verujete da vas Bog blagosilja. I dok zadobijate pobjedu nad tamom i neverovanjem, zadovoljićete zahteve Učitelja i postati blagoslov za one koji se nalaze oko vas.“³

ODGOVORITE

1. Kako je Isus opovrgao sotoninu tvrdnju da Božji zakoni nisu fer? Šta to praktično znači za nas?
2. Kako bi trebalo da posmatramo vreme nevolje, kad sotona bude koristio svoje najjače obmane? Kako možemo biti spremni?

Kali Vilijams, Kolumbija, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 24 orig.

2. Ellen G. White, *Early Writings*, p. 60.

3. Ellen G. White, *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, pp. 142,143.

Solun je bio važan trgovački grad, u kome su saobraćaj i razmena dobara bili veoma živi, jer je on povezivao Rim sa Istokom.¹ Pošto je grad privlačio ljude izbliza i izdaleka, bilo je nužno da se crkva u tom gradu susretne sa brojnim raznim verovanjima, a većina od njih priznavala je postojanje natprirodnog.

Reč čudo (engl. wonder) izvedena je od grčke reči *terasin* ili *teras*, što znači „čudesno delo, učinjeno da izazove reakciju kod gledalaca, neobičan događaj sa natprirodnim efektom na sve koji posmatraju.“² Ta grčka reč javlja se tri puta u Bibliji. U dva slučaja koristi se u pozitivnom smislu za Boga, ali u kontekstu 2. Solunjanima 2,9 koristi se pridev „lažni“. Značajno je napomenuti da Sveto pismo beleži da čuda ili čudesa nisu ograničena samo na Boga i Njegove sledbenike, nego će u poslednje vreme duhovi đavolski činiti čudesa (Otkrivenje 16,11). Nameće se odmah pitanje: „Kako da napravimo razliku između Božjih čuda i lažnih čudesa?“ Neophodno je duhovno raspoznavanje. Duh Istine (Sveti Duh) vodi nas u razlučivanju dobra od zla pomoću Reči Božje kao našeg konačnog merila. Jer „ako li ko ne govori (ili ne vrši čuda) tako, njemu nema zore“ (Isaija 8,20).

Ali nas Isus, kao roditelj pun ljubavi, opominje – ne da nas preplaši, nego da nas pripremi.

U vreme kraja, videće se „svaka sila, i znaci i lažna čudesa sa svakom prevaram nepravde“ (2. Solunjanima 2,9.10). Za Pavla je bilo bitno da tu vest prenese crkvi okruženoj učenjima i verovanjima neutemeljenim na Isusu. Slično tome, i mi smo, u svetu u kome živimo, skloni da potpadnemo pod te uticaje. Otkrivenje 12,12 kaže: „Jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima.“ Đavo je i te kako svestan da njegovo vreme na zemlji uskoro ističe, i stoga čini ogromne napore da ljude obmane i zavede, pa čak i vernike.

Da, biće neobičnih čuda, stvari koje nas šokiraju i možda čak zabavljaju, stvari koje – da budemo iskreni – zvuče prilično zastrašujuće. Ali nas Isus, kao roditelj pun ljubavi, opominje – ne da nas preplaši, nego da nas pripremi. Neka bi Bog učinio da naša čula ne budu taknuta „lažnim čudesima“, nego da ostanu usredsređena na pravi predmet naše pažnje: na Isusa Hrista i Njegovu istinu. „Stoga upravite svoje oči na Njega, dobro pogledajte u Njegovo lice i shvatićete da ovomezaljske stvari“, čak i lažna čuda, „dobijaju čudnu novu zamagljenost.“ Usredsredimo se na svoju prvu ljubav, naše prvo čudo, i izvor svih veličanstvenih čudesa, kako bismo dobili ljubav i bili spaseni.

ODGOVORITE

1. Koji su neki od praktičnih načela da se usredsredimo na Isusa uprkos lažnim čudima kojima smo okruženi?
2. Postoje li lažna čuda koja možemo razaznati u današnje vreme?

Biblija nas upozorava da ne nasedamo sotoninim obmanama. U samoj njegovoj prirodi je da nas ljude uvlači u nevolju ili da nas navede na misao da je sve kako jeste u stvari dobro. To je u suštini trenutno stanje Laodikijske crkve.

I nije ništa novo. Pošto je obmanuo anđele kako bi mu se pridružili u pobuni protiv Božje vladavine, sotona je pružio svoj prvi a možda i najjasniji primer o tome kako njegov metod stvarno funkcionise, kad je prevario Evu (1. Mojsijeva 3,13).

Evinoj obmani doprineli su ukus, gledanje i intelekt.

Pošto se našla odvojena od muža, Eva je bila namamljena i zavedena rečima zmije. Na skeptično i lukavo pitanje: „Da li je Bog zaista rekao...?“, Eva pomalo defanzivno odgovara svojom verzijom onoga što je Bog zapovedio u 1. Mojsijeva 2,16.17. Sem toga, pristajući na razgovor sa zmijom, postala je sva opčinjena obećanjem o znanju i moći i tako poverovala u laž. Evinoj obmani doprineli su ukus, gledanje i intelekt.

Dakle, kako mi možemo sprečiti, izbeći sotonine obmane i suočiti se s njima danas?

Da biste shvatili da je nešto zabluda, morate poznavati istinu. Što bolje budete bili upoznati sa izgledom prave novčanice od dvadeset dolara, to će vam biti lakše da otkrijete falsifikovanu. Božja Reč, Biblija, je najpouzdaniji izvor istine (Jovan 17,17; Priče 30,5). Premda svet može ponuditi mnogo knjiga koje vas mogu informisati, samo Biblija ima silu da preobrazi vaš život. Vrlo je lako pročitati po jedan kraći deo Njegove Reči svakoga dana. To može da izazove veliku promenu, stoga pokušajte.

Da biste se borili protiv obmane, morate biti povezani sa izvorom sile. Istini za volju, bitka i nije stvarno vaša kad odlučite da dopustite Bogu da se bori za vas. Kao što je opisano u Efescima 6,10-17, Bog nas poziva da stavimo na sebe Njegov oklop, a pošto to učinimo, treba da se molimo (Efescima 6,18). Ako imate celokupno poznanje Božje Reči i činite „ispravne“ stvari, to ipak neće biti dovoljno ukoliko ne ostanete povezani sa Bogom u molitvi.

Da biste se suočili sa obmanom i savladali je, morate biti voljni da sebe učinite osetljivim na Božje korekcije. Vi ne možete korigovati ono s čim niste voljni da se suočite. Sotonine obmane su tako lukave da je jedna od prvih prirodnih reakcija čovekovih da poriče ili krivi druge za svoje stanje (baš kao i Adam i Eva koji su krivili jedno drugo i Boga, pošto su učinili greh). Naš nebeski Otac ne želi da to ode toliko daleko. Kad naiđemo na iskušenja, On želi da ih savladamo uz Njegovu pomoć. Ma koliko da ste slabi, Njegovo obećanje čvrsto stoji: „I reče mi: dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvijem“ (2. Korinćanima 12,9)

ODGOVORITE

1. Da li prepoznajete sotonine obmane i taktiku u svom životu? Kako možete da ih otkrijete i izbegnete?
2. Pročitajte Otkrivenje 12,11. Šta to obećanje znači za vas u svetlu savlađivanja sotoninih obmana?

Ester Betina, Nanasi, Sagino, Mičigen, SAD

DA LI ĆU BITI PREVAREN?

MIŠLJENJE (Matej 4,1-11; Otkrivenje 12,9)

Če

Koliko je đavo vešt da obmane? Bacimo pogled na njegov najbolji pokušaj prevare koji je ikada učinio.

Đavo je pokušao da navede Isusa da dokazuje svoj identitet. U svom prvom kušanju, đavo je počeo rečima: „Ako si Sin Božji...“ Đavo je pokušao da navede Isusa da se dokaže, izgovorivši reč „ako“. Sila jednog *ako* je nemerljiva; mnogi od nas danas krenuli su užasnim stazama sve zbog jednog *ako*. *Ako si dovoljno čovek... ili ako me voliš... ili ako se ne bojiš...* Kao što sunce izlazi svakoga jutra, skoro je isto tako prirodna naša želja da budemo viđeni na izvestan način i, ironično zvuči, da na kraju pokušamo da dokazujemo đavolu da smo Božja deca. Vi ste ono što ste; *ne morate nikome ništa da dokazujete*.

Đavo je pokušao da natera Isusa da dokazuje Božju moć. Drugo kušanje suprotstavlja veru i pretpostavku. Vrlo je jednostavno: vera se poziva na obećanja i *poslušna je*; pretpostavka se poziva na obećanje *bez poslušnosti*. Pretpostavka je druga vrsta onog *ako*; ona od pojedinca traži da dokazuje Božju moć – dovesti sebe u opasnost da bi nas Bog izbavio. To je kao stupanje u vezu s nekim ko ne voli Boga, verovanje da će Bog promeniti njega ili nju. To je kao otići s nekim u krevet, a zatim nastaviti sam sa tom osobom verujući da će nas Bog podržavati – i obmanjujući sebe.

Đavo je pokušao da navede Isusa da radi delo Božje, ali bez Božjeg karaktera. Ja to nazivam Judinom taktikom u službi. U trećem kušanju, đavo nudi Isusu što je On očekivao da spase – carstva ovog sveta. Iskušenje se ogledalo u tome što je Isus mogao da dobije ono što želi *bez patnje i bola – bez poteškoća*, samo kada bi se poklonio đavolu. Sotonina najuspešnija taktika krije se baš u takvoj vrsti iskušenja. To bi značilo položiti s najvišim ocenama, ali varajući – postići ono što Bog želi da činimo, ali bez pouzdanja u Božji način rada. Nazivam to Judinom taktikom zato što je Juda želeo da ustoliči Isusa u Jerusalamu; međutim, želeo je to da postigne prljavim sredstvima.

U borbi protiv đavola dovoljna je jednostavna molitva: „Gospode, video sam da si ranije pobedio đavola u _____, učini to ponovo u mom životu; pomoz mi da _____.“ Bez obzira da li je u pitanju identitet, pretpostavka ili Judina taktika, Isus može da porazi obmanjivača.

ODGOVORITE

1. U kojoj vas od tri pomenute oblasti sotona najviše napada?
2. Koja je, po vašem mišljenju, najbolja strategija u borbi protiv sotoninih obmana?
3. Šta mislite o kratkoj molitvi na kraju pouke za danas? Mislite li da Isus može da nam pomogne da savladamo bilo šta čime nas đavo napada?

Rodni Matambo, Anasko, Porto Riko

ZAKLJUČAK

Pouka za ovu sedmicu skreće nam pažnju na činjenicu da živimo u vreme kada sotona pokušava da nas prevari više nego ikada ranije „znajući da vremena malo ima“ (Otkrivenje 12,12). Međutim, pouka nas isto tako podseća da treba da gledamo na Isusa, koji je već savladao sotonine obmane kada je bio na zemlji. „Jer nemamo poglavara svešteničkoga koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u svačemu iskušán, kao i mi osim grijeha. Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć“ (Jevrejima 4,15.16). Tako i mi imamo nadu da ćemo takođe biti u stanju da pobedimo, i da sotonine obmane mogu biti razotkrivene verom u Isusa Hrista.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte, skicirajte ili naslikajte sledeće tri scene iz istorije: (1) obmana na nebu; sotona obmanjuje anđele; (2) obmana na zemlji; sotona obmanjuje Evu u Edemskom vrtu; (3) obmana savladana: sotonin pokušaj obmane doživljava neuspeh zato što se Isus oslonio u pustinji na Božju Reč. Te scene bi trebalo da nas podsećaju da je Isus zadobio pobeđu i da nam može pomoći da i mi savladamo sotonine obmane.
- Napravite tabelu radi poređenja popularnih verovanja o tome šta se događa posle smrti, i šta Biblija uči o tome. Da li su to ogromne ili neznatne razlike? Kako svako shvatanje o životu posle smrti utiče na ljude u njihovom svakodnevnom životu? Zašto?
- Porazgovarajte s nekim prijateljem o tome zašto Bog može da koristi samo istinu, dok sotona koristi istinu i laž, i laskanje i prevaru?
- Pevajte pesme iz naše pesmarice: br. 183 (Gledam u Hrista) i br. 267 (Veruj samo svaki dan). Razmišljajte o tome u šta nas poruke tih pesama uveravaju kad se suočimo sa iskušenjima i obmanama poslednjih dana.
- Zabeležite u svom dnevniku ostale priče u Bibliji ili pak sopstvena iskustva o tome kako je obmana poslužila kao sredstvo da dovede do željenog rezultata. Kakav je bio ishod?
- Posmatrajte insekte koji mogu da se kamufliraju ili izgledaju kao nešto drugo. Tada uporedite razloge zašto se insekti ponekad prerušavaju i zašto sam sotona pribegava prerušanju?

POVEŽITE

Jovan 1,7-11; 2. Korinćanima 11,14.15; 1. Petrova 2,8-10; Otkrivenje 12,7-12.17: 20,10.

Elen G. Vajt, *Stvaranje – patrijarsi i proroci*, pogl. 1 „Zašto je greh bio dozvoljen?“, *Velika borba*, pogl. 33 „Prva velika obmana“.

Emeli Umanja, Sentervil, Virdžinija, SAD

Pouka 10

Od 2. do 8. juna 2018.

Amerika i Vavilon

*»A u to će se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez,
koji brani tvoj narod; i biće žalosno vrijeme, kakoga nije bilo
otkako je naroda do tada; i u to će se vrijeme izbaviti tvoj narod,
svaki koji se nađe zapisan u knjizi.«*

(Danilo 12,1)

Sa profilom prve zemlje u svetu po svojim ekonomskim mogućnostima, kao vodeća zemlja u svetu u oblasti visoke tehnologije, filmske industrije i visokog obrazovanja, Sjedinjene Američke Države još uvek ostaju „svetska supersila bez premca“.¹ Čak i za one od nas koji ne žive u Sjedinjenim Državama, njena moć i dominantnost izgleda dosežu do svega, od onog što gledamo do načina upravljanja u našim zemljama. Ali jeste li se ikada zapitali zašto je to tako? Kako to da ta zemlja može imati toliki uticaj na svet u celini?

Imajući to na umu, sećam se trenutka kad je Barak Obama prvi put inaugurisan kao 44. predsednik Sjedinjenih Država 20. januara 2009. godine. „Jedno novo rođenje slobode“, misao uzeta iz govora predsednika Abrahama Likolna 1863. godine bila je tema ceremonije kada je Obama polagao zakletvu, stupajući na

Postoji Neko ko je još veći.

mesto novog predsednika. Iako je to bio veliki i značajan pomak videti prvog Afroamerikanca izabranog za taj položaj, ja nikada neću zaboraviti uskomešanost nastalu u našim crkvama. Da li bi to mogao biti onaj koji će propisati nedeljni zakon? Ili „zver“ o kojoj se govori u Otkrivenje

13? Da li će njegov mandat ubrzati Isusov dolazak? Brzo premotajte poslednjih devet godina; Obamino predsednikovanje je došlo i prošlo, a ta proročanstva preneti su na novog predsednika.

Knjiga Otkrivenje puna je proročkih simbola i slika, i kad god se pojavi novi predsednik, mi upravljamo pogled na znake te knjige. U stvari, nema ničeg pogrešnog u tome da čovek neprestano prati šta se dešava u svetu, ali ponekad deluje zastrašujuće misliti da će ta velika sila staviti u pokret ono što čitamo u Otkrivenje 13.

Da, Amerika je možda svetska supersila bez premca, ali ne bi trebalo nikada zaboraviti da uprkos svojoj sili i moći, postoji Neko ko je još veći. Psalm 47,8 govori nam da „Bog caruje nad narodima; Bog sjedi na svetom prijestolu svom“. Bez obzira šta će se dogoditi na zemlji, u sadašnjosti ili budućnosti, Bog još uvek sedi na svom prestolu, On još uvek ima kontrolu nad svim.

I dok se usredsređujemo na ulogu Amerike u biblijskom proročanstvu, neojmo propustiti da se prisetimo da Jovanova knjiga Otkrivenje treba da nam otkrije lepotu Isusa Hrista koji je Najuzvišeniji!

Abigejl Hejzel, Volverhempton, Engleska

1. Jonathan Adelman, „Why The U.S. Remains the World’s Unchallenged Superpower“, November 24, 2013, <http://www.forbes.com/sites/realspin/2013/11/24/why-the-u-s-remains-the-worlds-unchallenged-superpower/#61c7aa1c1fd8>.

3. jun 2018.

PA... NIKAD NISAM OČEKIVAO TAKO NEŠTO!

LOGOS (Danilo 13,5; Amos 3,8; Matej 11,28; 1. Solunjanima 5,3-6; 2. Petrova 3,11-14)

Ne

Godina 2016. ostaće upamćena kao godina iznenađenja!

Britanija je glasala za Bregzit. Jedan virus je zapretio da prekine letnje Olimpijske igre. Čikago Kabs našli su se na prvom mestu u bejzbolu (što se nije desilo još od 1908), očigledno otklonivši 108 godina staru kletvu, a autsajderi 1000-1 iz Lester Sitija osvojili kup u prvoj ligi Engleske. Italija nastavlja da „izvlači“ stotine „migranata iz mora“¹, a hiljade njih pokušale su da pređu Sredozemno more pošto su Slovenija, Hratska i Makedonija zatvorile svoje granice. Svet je bio šokiran terorističkim napadima u Briselu i otkrivanjem njihove povezanosti s napadima u Parizu 2015. godine.

U 2016. izgubili smo Harpera Lija, autora knjige *Ubiti pticu rugalicu*; Džin Vajlder, u prvoj verziji filma Vili Vonka; Reja Tomlinsona, momka koji je izmislilo e-mail; i Princezu Liju koju je glumila Kari Fišer; kazali smo doviđenja i pop ikoni Princu i Muhamedu Aliju – a obojica su nesporno pripadali najvećim zabavljačima koje je svet ikada upoznao.

**Božja Reč nam kaže
da to nije kraj, već
početak kraja.**

Ali je možda najveće iznenađenje stiglo u utorak, 8. novembra, kada je američki republikanski kandidat Donald J. Tramp postigao jednu od najneverovatnijih političkih pobjeda u savremenoj istoriji Sjedinjenih Država, pošto je zvanično bio izabran za 45. predsednika Sjedinjenih Američkih Država. U godini iznenađenja, čuo se kolektivni uzdah: „Pa, nikad nisam očekivao tako nešto!“ Ja ne bih bio iznenađen kada bi čak i Danilo, koji je izjavljivao da Bog „smeće careve, i postavlja careve“ (Danilo 2,21) bio time zatečen!

Ali Pavle, pišući crkvi u Solunu, podseća svoje čitaoce da je Božji narod, po otkrivenju i pridruživanju, u mnogo povoljnijem položaju (1. Solunjanima 5,3-6).

Amos, pominjući izraz „dan Gospodnji“, već je raspravljao o tome: „Jer Gospod Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne slugama svojim prorocima“ (Amos 3,7).

Čak se i Petar, koga bismo mogli smatrati pre praktičnom osobom nego prorokom, pridružuje mišljenju da bi, daleko od toga da budemo šokirani, trebalo željno da očekujemo iznenađenja. Ne da možemo izjaviti: „Rekao sam vam ja to“, nego da postanemo misaoniji. „Proverite sebe“, da tako kažemo, opominje nas Petar u 2. Petrova 3,11, jer ste postali svesni činjenice da iza šokova i iznenađenja leži ispunjenje stihova iz 2. Petrova 3,13,14.

Ako ispravno razumemo Božju Reč, najmoćnija i najuticajnija nacija na zemlji biće u središtu poslednjih zapanjujućih događaja koji će svetsku istoriju dovesti do konačnog kraja.

Otkrivenje 13 daje nam sliku dve svetske sile simbolizovane dvema proročkim zverima. Danilo nam je već govorio da zveri simbolično predstavljaju narode ili svetske sile (Danilo 7,17,23). A ako se u mislima vratite na proučavanje teksta u Otkrivenje 13,1-10, doći ćete do zaključka da prva zver predstavlja papski Rim.

U Otkrivenje 13,5 imamo vremensko proročanstvo od četrdeset dva meseca, koje se završava naizgled kobnom propašću papstva 1798. Zatim se pojavljuje još jedna zver, ovaj put ne iz mora, nego iz zemlje (Otkrivenje 13,11). Istoričari među nama setiće se da su Sjedinjene Države dobile nezavisnost 1776, proglasile svoj Ustav 1787, i formulisale Zakon o pravima 1791. godine. Onda jedva može da iznenadi što je 1798. ta nova nacija postala svetska sila. Obično poređenje proročanstva i hronologije pokazuje da jedino Amerika odgovara tom opisu.

Amerika je bila nazvana „zemljom dobre prilike i slobode“. Po rečima Abrahama Linkolna tokom obraćanja u Getizbergu, „naši očevi su na ovom kontinentu iznedrili novu naciju, začetu u slobodi, i posvećenu ideji da su svi ljudi stvoreni jednaki“. U prvom amandmanu jasno kaže da „Kongres neće donositi zakon u vezi sa ustanovljenjem religije ili njenog slobodnog upražnjavanja, ili ograničenja slobode govora, ili štampe; ili prava ljudi da se mirno okupljaju, i podnose molbu vladi radi otklanjanja razloga nezadovoljstva“.

Kakva je samo sila postojala u ta dva roga slična jagnjetovim – u rogovima slobode! I kakvo je pribežište ta nacija, osnovana na načelima republikanizma i protestantizma, predstavljala za potlačene na zemlji, baš kao što je Isus kao Jagnje širio svoje ruke u znak dobrodošlice i pozivao sve: „Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti“ (Matej 11,28).

Kao u nekakvom predskazanju američke uloge, Kip slobode ima jednu bronzanu ploču sa ispisanim rečima poziva: „Dajte mi svoje umorne, siromašne, svoje šćućurene mase koje čeznu da slobodno dišu, bedne ostatke svoje krcate obale, pošaljite mi takve, beskućnike i burom šibane...“

Bivši predsednik Obama potkrepio je svoju kampanju sloganom „Da, mi to možemo!“ Ta pozitivna deviza možda postaje pomalo neugodna u svetlu poglavlja Otkrivenje 13. Od tada pa nadalje, druga zver sve više poprima obeležja prve dok se konačno ne pretvori u tačnu sliku prve zveri. „I govoraše kao aždaha. I svu vlast prve zvijeri činjaše pred njom; i učini da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zvijeri... Govoreći onima što žive na zemlji da načine ikonu zvijeri koja imade ranu smrtnu i osta živa“ (Otkrivenje 13,11-14).

Zar niste videli da to dolazi? Božja Reč nam unapred kaže da to nije kraj, već početak kraja. Pošto proročanstvo mora da se ispuni, Isus nam daje ovo obećanje: „Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet“ (Jovan 16,33).

Endru Hejzel, Volverhempton, Sjedinjeno Kraljevstvo

1. Philip Pulella, „Migrant Crisis; Italy plucks Nearly 1400 Migrants out of the Sea“, March 30, 2016, <http://www.smh.com.au/world/migrant-crisis/migrant-crisis-italy-plucks-nearly-1400-migrants-out-of-the-sea-20160329-gntmx1.html>.

Kad čujemo vesti da hrišćani gube posao zbog svojih biblijskih uverenja, da su izloženi mučenjima, i da svet sledi nebiblijska učenja zarad „jedinstva“, često osetimo kako nam krv snažnije prostruji venama. Hrišćani neizbežno trpe neprijateljska osećanja, zatvaranje, žestoka iskušenja i podnose žrtve. Otkrivenje 13,3.4.7 svedoči o tome da „pokloniše se zmiji, koja dade oblast zvijeri“. I zveri je bilo dano da se „bije sa svetima, i da ih pobijedi: i dana joj bi oblast nad svakijem koljenom i narodom i jezikom i plemenom“. Pitanja kao što je ovo: „Da li bih bio u stanju da izdržim kad bi se to dogodilo meni?“ vrzmaju nam se u mislima, što nas može ili uplašiti ili učiniti još odlučnijim da ostanemo hrabri „gledajući na načelnika vjere i svršitelja Isusa“ (Jevrejima 12,2).

Kad život teče glatko, lako je biti hrišćanin; međutim, kad se suočimo sa nevoljama, ostati hrišćanin može biti veoma mučno. Sotona pokušava da uništi našu veru stavljajući nas u okolnosti koje nas navode da posumnjamo u dobrotu Gospodnju. To stvara pojedince koji na Boga gledaju sa užasom, kao na Nekog kome je glavni cilj da deli stroge kazne i otera u pakao. Savladani strahom, mnogi padaju u zamku da se u sredstevima na sebe umesto na Hrista „koji je u svačemu iskušan, kao i mi, osim grijeha“ (Jevrejima 4,15).

„Što više razmišljamo o Hristovom karakteru, što više doživljavamo Njegovu spasonosnu silu, to ćemo dublje pojmiti sopstvenu slabost i nesavršenstvo, i ozbiljnije gledati na Njega kao na našu snagu i Otkupitelja. Mi u sebi nemamo snage da očistimo hram duše od prljavštine; ali ako se pokajemo za svoje grehe protiv Boga, i zatražimo oprostaj preko Hristovih zasluga, On će nam podariti onu veru koja kroz ljubav radi i čisti srce. Verom u Hrista i poslušnošću Božjem zakonu možemo biti posvećeni, i tako postati pogodni za društvo svetih anđela i otkupljenih obučanih u belo u carstvu slave.“¹

Premda je ovaj svet prepun nečistote i slabosti koje ratuju protiv Biblije i hrišćanskih ubeđenja, trebalo bi da gledamo na Hrista kao na našu nadu. On je pravednost svih onih koji veruju u Njega. Mi se uveliko nadamo da svet neće nastaviti ovakav kakav je. „Ovdje je trpljenje i vjera svetijeh“ (Otkrivenje 13,10). Hrišćani koji ne spuštaju svoja merila nego gledaju na Hrista kao na najveći primer, primiće nebesku nagradu za svoje trpljenje.

ODGOVORITE

1. Kako možete učiti od Hrista i oponašati Njegov karakter kad prolazite kroz mučna vremena?
2. Uprkos mnogim događanjima u svetu koja se tiču kraja vremena, kako možete sebi osigurati život bez straha?
3. Kako možemo ponovo zapaliti i održavati svoju prvu ljubav za Isusa?

Ridžos Huhujana, Birmingham, Engleska

1. Ellen G. White, *The Sanctified Life*, p.83.

Sjedinjene Države odlučno su se postavljale kao svetski lider u pogledu slobode i demokratije. Ali Biblija tvrdi da je ta zver nalik jagnjetu govorila „kao aždaha“ i „bi joj dano da dade duh ikoni zvijerinoj, da progovori ikona zvjerina, i da učini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj“ (Otkrivenje 13,11.15).

Komentar Džastin Edwards za Otkrivenje 13,14 u Novom zavetu Porodične Biblije kaže da je „ikona zvijerina“ „živi predstavnik njene moći; to jest, sila zveri u stihovima Otkrivenje 13,4-10.

Budete jedan od njih.

„Da bi Sjedinjene Države načinile ikonu zveri, religiozna sila mora tako kontrolisati građansku vlast da će crkva upotrebiti i autoritet države da ostvari sopstvene ciljeve.“¹

Ali šta je s religijskim podelama? Razmotrite sledeće:

Sjedinjavanje je otpočelo... „Augzburški... luteransko-katolički sporazum jedan je od najznačajnijih ekumenskih momenata u ovom veku“, rekao je Velečasni Džozef Komončak.² Taj dokument, potpisan 1999, da doktrina koju je Luter smatrao centralnom za reformaciju, i koja ga je navela da je pokrene, nije nešto u čemu postoje dovoljno ozbiljne razlike između katolika i luterana, i što bi opravdalo podelu crkve. U sporazumu se dalje tvrdi da je u stvari sve to samo jedan nesporazum.

Godine 2001. papa Jovan Pavle II „postao je prvi papa koji je kročio nogom u tu zemlju (u Grčku) od Velike šizme 1054, koja je podelila hrišćanstvo na istočnu i zapadnu granu“. On je putovao i u Siriju i postao „prvi papa koji je ušao u džamiju, što je bio simboličan akt prijateljstva prema islamu“.

Premotajte brzo trinaest godina do januara 2014, kada je papa Franja poslao Tonija Palmera, evangeličkog episkopalnog biskupa, kao specijalnog izaslanika na Konferenciju harizmatskog evangeličkog vođstva, koju je organizovao Kenet Koplend. Na toj konferenciji on je prikazao video koji je napravio papa Franja, posle čega je izjavio da je „protest završen“.

Na dan 24. septembra 2016. godine papa Franja postao je prvi papa koji se obratio prisutnima u oba doma u Kongresu. Njegova poruka pozivala je vodeću naciju da bude odgovornija kad je u pitanju njen uticaj na klimu planete Zemlje.

Isus u Matej 16,3 ukorava jevrejsku elitu što ima sposobnost da predvidi meteorološko vreme na osnovu izgleda neba, a nije u stanju da protumači znake vremena. Isto tako, svet je svestan sve veće povezanosti papstva sa ostalim religijskim i političkim strukturama i obećanim „krajem igre“. Njemu su upravo potrebni ljudi sa duhovnim vidom kako bi mu protumačili te znake. Jeste li vi jedan od onih koji ima duhovnu mast za oči da je podeli sa drugima? Budite jedan od njih.

Džozef Higin, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Peter Gould, „Analysis: Bridging Religious Divides“, BBC News, May 9, 2001, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/1321635.stm>.
2. Charles Trueheart, „Faiths Heal Ancient Rift Over Faith“, November 1, 1999, *The Washington post*, https://washingtonpost.com/archive/politics/1999/11/01/faiths-heal-ancient-rift-over-faith/fab54c31-5f64-414a-ad0b-e612ae12f1c0/?utm_term=.02cea48f3cab.
3. Peter Gould, „Analysis: Bridging Religious Divides“, BBC News, May 9, 2001. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/1321635.stm>.

Kad u istoj rečenici čujemo reči Amerika i Vavilon, naglasak je obično na „vremenu nevolje“. Često je mnogo straha i obeshrabrenosti kad nam se to iznosi bez praktičnih saveta kako da kroz sve to prođemo. Dakle, kad to vreme zaista dođe, šta nam valja činiti? Kako da obezbedimo da se naš život očuva tokom tog perioda?

Budite spremni. Otkrivenje 13 nam kaže da će ta zver onemogućiti onima koji nemaju žig zveri da kupuju i prodaju. Sotona je učinio da ova generacija bude toliko obuzeta materijalnim stvarima tako da bi naša vera, ako ne budemo u stanju da kupujemo stvari iz čiste želje, mogla da se nađe na probi. Moramo sebe naučiti da se oslanjamo samo na ono najpotrebnije, tražeći od Boga da reformiše naš um, tako da potrošački mentalitet ne bude uzrok našeg pada u to vreme, zato što jednostavno volimo da kupujemo. Kad je reč o onome što nam je potrebno, savetuje nam se da znamo kako da sami obezbedimo svoju hranu, sami da sašijemo odeću! Veštine koje izgledaju staromodno možda će biti upravo ono što će nas održati!

Proučavajte. U istom poglavlju se govori da je zver u stanju da obmane stanovnike zemlje posredstvom svojih čuda. Često mislimo da moramo, da ne bismo bili prevareni, izučavati ta čuda, ali kako ćete razlikovati pravi dijamant od lažnog, ako ne znate karakteristike onog stvarnog? Da, proučavajte ulogu koju će Amerika odigrati i dela koja će činiti, ali nemojte propustiti da proučavate Božji karakter. Ako jednostavno budete poznavali Njega i Njegova dela, bićete u stanju da sagledate i ostala, lažna delovanja.

Ne zaboravite ko ima kontrolu. Danilo 12,1 ističe ne samo činjenicu da će nastati vreme nevolje nego i da će Mihailo ustati i osloboditi svoj narod tokom tog mračnog perioda. Prema tome, ne bi trebalo da dozvolimo da vreme nevolje zamagli naše misli strahom i očajem, zato što Bog u istom tom stihu predskazuje da će svi oni čije se imena nađu u životnoj knjizi biti spaseni.

U 2. Petrova 1,19 stoji: „I imamo najpouzdaniju proročku reč, i dobro činite što pazite na nju, kao na vidjelo koje svijetli u tamnome mjestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašima.“ Dakle, svrha proročanstva je da se ono prouči i primeni, a kao rezultat, Isus će boraviti u našem srcu; to znači da su reči proroštva zamišljene tako da izazovu celovitu promenu u našoj ličnosti, menjajući nas da bismo se pripremili za njihovo ispunjenje.

ODGOVORITE

1. Šta vas još može pripremiti za taj period zemaljske istorije?
2. Šta vas, po vašem mišljenju, sprečava da se potpuno pripremite?
3. Na koje vas načine proučavanje Božje Reči menja?

Džon Vota, London, Engleska

AMERIKA: OD SLIČNOSTI SA JAGNJETOM DO PROGONITELJA

MIŠLJENJE (Otkrivenje 13,11-15)

Ko bi poverovao da će Amerika, čiji su očevi osnivači postavili dva glavna principa građanske i verske slobode, u poslednjim danima odbaciti te slobode, progoneći one koji odbijaju da odustanu od svojih religioznih uverenja? Ako ne verujete da bi se to moglo dogoditi, razmislite malo. Otkrivenje 13 nam govori da će se Amerika, zver slična jagnjetu sa dva roga (građanska i verska sloboda), pojaviti iz retko naseljene oblasti na zemlji. Tolerancija i otvorenost privukli su milione na njene obale. Oni koji su čeznuli za boljim životom došli su u velikom broju, i Amerika je brzo postala najznačajnija svetska sila.

Ja sam odlučna da ostanem uz Boga i istinu!

Slobode koje Amerika omogućuje svom građanstvu njeni su najprivlačniji atributi. Mnoge zemlje ne nude svojim građanima takve slobode. Da li je moguće da bi Amerika mogla da napusti svoje osnovne principe i počne da progona svoje građane? Da! To nije samo moguće, već Biblija u Otkrivenju predskazuje da će se tačno to dogoditi.

Upravo pred Hristov ponovni dolazak, Amerika će raditi u dosluhu sa papstvom i objaviti rat onima koji odbacuju lažni sistem bogoslužnja. Istinski Božji poklonici neće moći da funkcionišu u ekonomskom pogledu najpre u Americi, a takođe i u svetu (pošto će Sjedinjene Države, koristeći svoju političku i ekonomsku moć, nastojati da primoraju i druge nacije da isto postupe). Konačna kazna je smrt za one koji odbiju da se odreknu svojih prava da se klanjaju istinskom Bogu na pravi dan odmora – Subotu. Sve se okreće oko bogoslužnja!

Šta će oni koji su odlučni da služe Bogu učiniti? Ako budemo živi tokom vremena progona pre no što se Isus vrati po drugi put, svako od nas moraće da odluči da li će se klanjati Bogu, ili ne.

Kao adventista sedmog dana, ja sam odlučna da ostanem uz Boga i istinu! Hristos je obećao da će svi koji pretrpe do kraja biti spaseni. Bog je veran i neće nas napustiti. On će biti uvek sa nama tokom tih opasnih vremena. Držimo se čvrsto Njega danas i budimo spremni za mučna vremena koja su pred nama. Zver slična jagnjetu i progonitelj neće trijumfovati nad nama.

ODGOVORITE

1. Da li bi adventisti sedmog dana koji trenutno žive u Sjedinjenim Državama trebalo da počnu da se sele u druge delove sveta da bi izbegli predstojeće progonstvo?
2. Da li u društveno-političkom i ekonomskom svetu zapažate znake što ukazuju da se Sjedinjene Države kreću ka sjedinjenju sa papstvom kako bi stvorile čvrste veze, koje bi išle na uštrb onih čija su religijska uverenja suprotna učenju papstva? Ako je tako, koji su to znaci?

Arlin Tompson, Orlando, Florida, SAD

ZAKLJUČAK

Da li se nekad dogodilo da niste bili spremni za promenu vremena? Možda niste slušali lokalnu vremensku prognozu pa ste morali da se suočite sa neočekivanom kišom, snegom ili vrelinom. Priprema za meteorološke promene jeste bitna, ali je priprema za Hristov drugi dolazak od suštinskog značaja. Dok zveri nastupaju (Otkrivenje 13,11.12), naš fokus mora ostati na Hristu. Meteorolozi doduše nisu uvek tačni u predviđanju vremena, ali kad je u pitanju Hristov dolazak, možemo biti sasvim sigurni. I pošto smo sigurni, moramo nastaviti da se pripremamo, jer doći će vreme kada će oni koji su ostali verni i nisu se poklonili zveri vladati sa Hristom zauvek (Otkrivenje 20,4).

RAZMOTRITE

- Odslušajte pesmu „Midnigt cry“ (Ponoćni poklič) koju peva Džejson Kreb (Jason Crabb) (<https://www.youtube.com/watch?v=0ugL6Yx3quA>). Obratite posebnu pažnju na reči pesme: „I look around me, I see prophecies fulfilling. And the signs of the times, they're appearing everywhere. I can almost hear my Father, as He says, Son, go get my children“ (Gledam oko sebe i vidim kako se proročanstva ispunjavaju. I znaci vremena svuda se pojavljuju. Gotovo da čujem svog Oca kako govori: Sine, idi dovedi moju decu).
- Prodiskutujte sa svojim subotnoškolskim razredom o rečima Bendžamina Frenklina: „Ako propuštate da se pripremate, pripremate se za neuspeh“. Kakvo značenje taj citat ima u vezi sa pripremom za vreme kraja i sa našom potrebom da ostanemo usredsređeni na Hrista?
- Napišite pesmu o tome šta za vas znači klanjanje Bogu i na koje načine možete obožavati Hrista.
- Napišite na jednoj karti ili listu papira reči Filipa Bruksa: „Nemojte se moliti za lagodan život; molite se da budete snažniji ljudi. Nemojte se moliti da zadaci budu jednaki vašim snagama; molite se za snagu jednaku vašim zadacima. Tada obavljanje vašeg posla neće biti neko čudo, nego ćete vi sami biti pravo čudo. Svakoga dana čudićete se sebi, i bogatstvu života koje ste dobili zahvaljujući Božjoj blagodati.“ Držite taj citat na mestu gde ga možete gledati i razmišljati o njemu dok se pripremate za svoj radni dan.
- Obavite bogoslužjenje sa nekim ko je bolestan ili vezan za postelju. Potražite zajedno tekstove u Bibliji koji se odnose na bogoslužjenje. Diskutujte o važnosti tih tekstova u vezi sa pripremom za Hristov dolazak.
- Organizujte u svojoj crkvi program za decu i mlade, sa fokusom na službu Bogu i tako ih pripremajte za Hristov povratak.

POVEŽITE

Matej 4,8-10; Matej 24,42-44; Kološanima 3,4; 1. Solunjanima 5,1-11.
Wes Peppers, „Reaching the Cosmos“, <https://www.youtube.com/watch?v=hbwGMFnjhJE>.

Pouka 11

Od 9. do 15. juna 2018.

Božji pečat ili žig zveri

*»Velika su i divna djela tvoja, Gospode Bože Svedržitelju,
pravedni su i istiniti putovi tvoji, care svetijeh.«*

(Otkrivenje 15,3)

Jeste li ikada držali u ruci neku falsifikovanu novčanicu? Sećam se dana kada sam dobila jednu takvu u grupi novčanica primljenih kao kursor. Nešto sam kupila, pružila prodavcu ispravnu novčanicu, i očekivala kursor. Zнала sam da ću dobiti nekoliko novčanica i nešto kovanog novca. Službenica se smešila dok mi je stavljala novac u ruku. Prebrojala sam da bih bila sigurna da mi je dobro vratila. Dok su mi prsti klizili preko novčanica, zapazila sam da se jedna razlikuje od ostalih. Detaljnijom proverom utvrđeno je da je novčanica lažna. Službenica mi je ljubazno dala drugu novčanicu i rekla da će o tome izvestiti upravnika.

Ja nisam federalni agent koji je prošao specijalnu obuku u vezi sa falsifikovanim novcem. Toga dana, falsifikovana novčanica bila je tako različita od „istinske“ da sam lako mogla da je prepoznam pod prstima. Falsifikate nije uvek lako otkriti. Profesionalci koji proučavaju novac i obučavaju se da otkriju falsifikate koriste jedan metod koji se zove „dodirni, iskosi, skroziraj, osmotri“. Dodiruju novčanicu da bi utvrdili vrstu papira. Iskose je da bi prepoznali neka posebna obeležja kao što su holografske trake. Skroziraju je pogledom da bi uočili vodeni žig. Posmatraju je da bi utvrdili štampane elemente na novčanici.

**Hristovi sledbenici
treba da budu
obučeni da razlikuju
pravo od lažnog.**

Kad je stvoren svet, bio je ustanovljen pravi oblik bogoslužjenja. Posle greha, uvedeno je lažno bogoslužjenje. Hristovi sledbenici treba da budu obučeni da razlikuju pravo od lažnog. A koraci bi bili umnogome slični onim koje primenjuju federalni agenti. Čitanje Božje Reči, razlikovanje istinskih tvrdnji od lažnih i proučavanje Božjeg karaktera pripremaju nas da prepoznamo Boga i saznamo kako da Mu služimo.

U pouci za ovu sedmicu razmatraju se Božji pečat i žig zveri. Odvojte vreme da saznate o zavetnom znaku i ulozi koju Subota ima u tome. Znaete li razliku između pečata i žiga? Postoji znatna razlika kako su i kad nastali. Da li se plašite kad razmišljate o Božjem pečatu ili žigu zveri? Da li nerado diskutujete s drugima o tim simbolima i kako se oni primenjuju na naš život? Vi niste jedina osoba koja se s tim bori.

Dobra vest glasi da postoji zaista dobra vest u poruci o Božjem pečatu i žigu zveri. Nemojte biti odbojni kad se to istražuje. Dodirnite, iskosite, skrozirajte i osmotrite. Pronaći ćete ono što je pravo ako zatražite da vas Sveti Duh vodi.

Dina Bartel-Vagner, Čatanuga, Tenesi

Ne

Znak zaveta (1.Mojsijeva 17,9-11; Isaija 58,13)

Kad je reč o dve osobe, o porodicama ili nacijama, uvek je veći i jači postavljao pravila u odnosima. Tokom istorije, utvrđena pravila često su bila tiranska prema slabijem, kao u slučaju kada je Vavilon porazio Izrael. Navuhodonosor je propisivao pravila, čak i ko će i gde živeti. Narod je i očekivao pravila.

Isus odlučuje ko će primiti Njegov pečat.

Božja pravila, međutim, nisu bila načinjena samo da vrše kontrolu. Ona su bila za dobrobit Njegovog naroda. Kad je Avram postao Avraam i dobio obećanje da će biti otac mnogim narodima, Bog je uveo obrezanje kao znak da je prihvatio Avrama. Stotinama godina kasnije, Mojsiju su date Deset zapovesti, uključujući i četvrtu o Suboti, kao određeno merilo za narod da bi znao kako da ostane blizu Boga. Naročito im je napomenuto da je Subota za Boga nešto posebno, pa bi trebalo da bude i za njih. U knjizi proroka Jezekilja Bog podseća svoj narod da će i On i oni znati da li su Mu blizu na osnovu toga da li paze na Subotu. Isaija to sasvim ispravno stavlja u domen srca umesto prisile. Oduvek je postojalo pitanje: „Kome se klanjate?“

Veza sa stvaranjem (Otkrivenje 14,7.9; 1. Mojsijeva 1)

Treći anđeo upućuje snažnu opomenu u vezi sa klanjanjem: „Ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig...“ (Otkrivenje 14,9). U 7. stihu, prvi anđeo to iznosi afirmativno: „Poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene.“ Isticanje dve opcije označava da se onaj koji se ne klanja Bogu zapravo klanja zveri. To isto tako pokazuje da princip klanjanja Bogu seže unazad do stvaranja.

Dugo nam je napominjano da nas izazov prvog anđela da se klanjamo Bogu kao Stvoritelju, direktno vodi do Subote. Koristi se jezik koji podseća na četvrtu zapovest, zapovest o Suboti, a govori se posebno i o Bogu kao Tvorcu. Mi znamo da je Isus bio aktivni činilac u procesu stvaranja (uporediti Jovan 1,1-3.14).

Da bi se ilustrovao značaj Subote u Božjim očima, razmotrite ono što Elen Vajt naziva „položajem na lestvici postojanja“.¹ To je skala koja pokazuje relativan značaj nečega u odnosu na pažnju koju mu Bog ukazuje. To se može videti i u redosledu stvaranja: svetlost, voda, vazduh, more, kopno, vegetacija, sunce i mesec, ribe, ptice, male životinje, velike životinje i čovek. Subota je bila poslednje što je načinjeno tokom sedam dana stvaranja. Ona je jedini deo svega stvorenog što je On proglasio svetim.

Mi ne veličamo subotni dan, nego subotom veličamo Boga Tvorca. To je dan kada nas On poziva da Mu priđemo bliže, tako da odnos koji su narušili naši pra-

roditelji može biti obnovljen. Ta hijerarhija stvaranja postavlja Isusa, Stvoritelja, na sam vrh. Subota je pod sistematskim udarima: ili da bismo je manje poštovali, ili da bi je bilo odveć skupo svetkovati.

I to nije jedini deo na lestvici postojanja koji je pod udarom. Mi ne veličamo ni čoveka, ali je njegova uloga pri prhu lestvice uveliko napadana. Društvo nastoji da vazduh, zemlju i vodu, ribe i ptice, i ostale životinje stavi iznad čoveka u skladu sa novom hijerarhijom važnosti. Posledica toga je okretanje hijerarhije naopako, pri čemu Bog, Subota i čovek dolaze na samo dno. Na taj način, nema ni potrebe klanjati se Bogu, zato što je On proglašen beznačajnim. Ni Subota nije više važna ako je sam Bog srozan do praha. To je delo zveri. Prihvatiti tako nešto rezultiraće primanjem njenog žiga.

Čuvajte Subotu, budite spremni za nebo
(2. Mojsijeva 31,13.14; 2. Mojsijeva 20,8-11)

Poštovanje Subote doprinosi očuvanju svega stvorenog. To isto tako znači prihvatiti prednost da On sa nama subotom podeli mnogo toga dobrog i korisnog. Ako ste student arhitekture koji pokušava da ostavi trag u svetu dizajna, i imate šansu da provedete dvadeset četiri sata sa svetski priznatim arhitektom, da li biste za to našli vremena u svom rasporedu? Primenite to na svoje životne ciljeve, šta god oni bili, da biste sagledali prednost da subotom provodite vreme sa Isusom.

Mi pokušavamo da dođemo na nebo. Da bismo to ostvarili, potrebno je da svoje osobine obnovimo prema Božjem obličju. Mi imamo prilike da svake sedmice provedemo dvadeset četiri sata sa Jedinim u univerzumu koji može izgraditi naš karakter i učiniti da ovaj ponovo bude u skladu sa Božjim likom. Isus odlučuje ko će primiti Njegov pečat. To će biti oni koji su Mu, tokom vremena, dopuštali da u njima obnovi svoj karakter i lik. Subota je uzvišeno vreme da se to ostvari.

ODGOVORITE

1. Recite da li smatrate da vas Subota pritiska, ili vam je ona uživanje, i zašto?
2. Mi treba da brinemo o zemlji, ali da li bi pokreti za očuvanje okoline ili kontrolu klime mogli da vas dovedu do primanja žiga zveri?
3. Budući da se nalazite pri vrhu „lestvice postojanja“, šta Bog očekuje od vas?

Gari Vagner, Junion Springs, Njujork, SAD

1. Elen G. Vajt, Čeznja vekova, str. 313 orig.

„Kako nepoštovanje prema Božjem zakonu postaje očiglednije, demarkaciona linija između njegovih poštovalaca i sveta biva sve jasnija. Ljubav prema božanskim odredbama povećava se kod jedne grupe, baš kao i prezir prema njima u drugoj grupi...

Dan Božje osvete je upravo pred nama. Pečat Božji biće stavljen na čela onih koji uzdišu i ridaju zbog gadosti koje se čine na zemlji. Oni koji se povežu sa ovim svetom gajeći prema njemu naklonost jedu i piju sa pijanicama i sigurno će biti uništeni sa onima koji čine nepravdu. „Jer oči Gospodnje gledaju na pravednike, i uši njegove na molitvu njihovu; a lice Gospodnje na one koji zlo čine da ih istribeji sa zemlje“ (1. Petrova 3,12).¹

Oni koji prime pečat živoga Boga i koji će biti zaštićeni u vreme nevolje, moraju odražavati Isusov lik.

„Upitala sam svog anđela pratioca šta znači to što sam čula, i šta će četiri anđela uskoro učiniti. On mi je rekao da upravo Bog obuzdava sile, i da je svojim anđelima dao vlast nad zemljom; da četiri anđela imaju silu od Boga da drže četiri vetra, i da će ih uskoro pustiti; ali dok su njihove ruke počele da popuštaju, i četiri vetra spremala se da duvaju, milostivo Isusovo oko zapazilo je ostatak koji još nije bio zapečaćen; On je podigao svoje ruke Ocu i molio se, govoreći da je za njih prolio svoju krv.

Tada je drugi anđeo bio poslat da brzo poleti ka četvorici anđela i da ih zamoli da i dalje drže vetrove, dok sluge Božje ne budu bile zapečaćene pečatom živoga Boga na svojim čelima.“²

„Takođe sam videla da mnogi ne shvataju kakvi moraju biti da bi živeli pred licem Božjim bez prvosveštenika u svetinji, tokom vremena nevolje. Oni koji prime pečat živoga Boga i koji će biti zaštićeni u vreme nevolje, moraju odražavati Isusov lik.“³

„Sada je vreme pripreme. Pečat Božji nikada neće biti stavljen na čelo nečistog muškarca ili žene. On nikada neće biti stavljen na čelo muškaraca i žena lažljivog jezika i varljivog srca. Svi koji prime pečat moraju biti bez mane pred Bogom – kandidati za nebo. Istražujte Sveto pismo sami za sebe, kako biste mogli shvatiti strahovitu ozbiljnost sadašnjeg trenutka.“⁴

Ešli Vagner, Union Springs, Njujork, SAD

1. Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p. 333.

2. Ellen G. White, *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, p. 102.

3. *Ibid*, p.112.

4. *Ibid*, p.191.

12. jun 2018.

ORIGINAL ILI FALSIFIKAT?

DOKAZ (2. Mojsijeva 20,4-6; Otkrivenje 7,2; Otkrivenje 14,9)

Ut

Trgovci specijalizovani za antikvitete imaju običaj da potraže potpis majstora kako bi odvojili ono pravo od falsifikovanog. Ponekad se taj znak mora valjano ispitati da bi se ustanovila autentičnost, da bi se odstranili lažni primerci koji nastoje da oponašaju autorov potpis i polažu pravo na nezasluženu čast.

Otkrivenje opisuje dva identifikaciona znaka, pečat Božji i žig zveri. Iz *Strongovog konkordansa* saznajemo da je pečat pomenut u Otkrivenje 7,2 reč prevedena sa grčkog *sphragis*, što je opis otiskivanja u vosku ili glini radi utvrđivanja autentičnosti. Žig iz Otkrivenja 14,9 prevod je grčke reči *charanga*, što označava žigosanje koje se vrši pomoću urezanog znaka.

Možemo zaključiti da se pečat stavlja tokom same izrade artefakta, dok je materijal još bio mek i savitljiv. Žig je pak rezultat utiskivanja, rezbarenja očvrslog ili završenog materijala da bi se proizveo željeni znak. Postoji još jedan stih u 2. Mojsijevoj gde se pominje veština urezivanja, i sadrži Božju zapovest da ne pravimo rezane slike u svrhu klanjanja i obožavanja.

Žig zveri i pečat Božji povezuju se sa različitim tvrdnjama o klanjanju. Pečat podrazumeva da je Tvorac odvojio jedan dan u sedmici za bogosluženje i odmor. Subota je stvorena još dok je Božje delo bilo u toku i nosi otisak Tvorca. Mnogo kasnije, sotona je „izrezbario“ još jedan dan u sedmici, oblikujući alternativni vid bogosluženja kao zamenu za originalni subotni pečat. Žig zveri je rezultat urezivanja slike lažnog bogosluženja u sedmični ciklus. Ne samo što je to pokušaj zamene originala falsifikatom, već izgleda da taj žig ispunjava svoj cilj i kršenjem druge zapovesti.

**Žig zveri i pečat
Božji povezuju se sa
različitim tvrdnjama
o klanjanju.**

ODGOVORITE

1. Osim Subote, na koje još načine sotona narušava Božje delo i karakter, kako bi stvorio alternativni vid bogosluženja?
2. Kako mogu da prepoznam istinski Božji pečat, da ne bih pao u zamku lažnog?

Stiven J. Dovič, Endover, Masačusets, SAD

Pošto mediji non-stop izveštavaju o poražavajućim događanjima u svetu, zar to ne deluje kao da smo svedoci onog najgoreg u ljudskom rodu? Da nismo već zagazili u događaje poslednjih dana, bio bi to pravi šok.

Kad o sebi mislimo kao narodu posletka, onda na sve gledamo sasvim drugačije. Žig zveri i ostali simboli o vremenu kraja možda su nam izgledali veoma daleki, čak neverovatni. Bilo je teško zamisliti da ćemo za svog života moći kupovati i prodavati samo sa žigom na ruci, ali naša savremena tehnologija pokazuje da je to potpuno moguće! Ali kako se onda tu uklapa broj 666? Da li su 144.000 doslovan ili simboličan broj? I koja zver sve to simbolizuje?

Naša povezanost s Njim sama je po sebi pečat.

Pokušaj da te predmete dešifrujemo odgovarajuće brižljivo jeste putovanje koje svi preduzimamo na svoj način, ali to putovanje može biti stvarno zbunjujuće, pa čak i zastrašujuće kad čitamo o bolnim neugodnim ranama i ostalim posledicama. Međutim, čak i unutar te zbrke može se zapravo naći obećanje o spokoju. U istom dahu kad treći anđeo govori o gnevu i mučenju, vest takođe ukazuje na verne i trpljenje koje su ispoljili izdržavši u svojoj veri.

Umesto da se usredsređujemo na strah, možemo se pouzdati u pečat koji dobijamo:

Pre svega, imajte na umu da je Subota za Božje sledbenike nešto više od pukog dana za odmor. Poštovanje tog dana kao nečeg svetog isto tako predstavlja znak poverenja između Gospoda i nas, i nešto što će nas učiniti odvojenim od bilo kog drugog naroda. Jednostvnim uživanjem u jednom od Gospodnjih vrlo posebnih darova koji su nam dati, mi primamo Njegov pečat i time pokazujemo da smo Njegovi (2. Mojsijeva 31,13.17).

Mi imamo istinu. Kako staza ovog sveta biva sve strašnija, prepoznavanje istine na zemlji postaje sve teže. Ali istina koju smo pronašli u Božjoj Reči i u koju i dalje verujemo biće naše spasenje. Onoga dana kada smo se pouzdali u Gospodnju istinu, obeleženi smo pečatom Svetoga Duha i obećanjem (Efescima 1,13.14).

Gospod poznaje svoj narod. Ako ništa drugo, imajte na umu da čak i ako nas mračni detalji vesti za poslednje vreme zbunjuju, čak i ako sumnjamo u sopstvene korake, Bog zna da smo Njegovi. Naša povezanost s Njim sama po sebi je pečat (2. Timotiju 2,19).

ODGOVORITE

1. Ako se usredsredimo na Božji pečat za nas, da li treba da proučavamo ili dešifrujemo simbole poslednjeg vremena i data upozorenja?
2. Zašto je držanje dana odmora svetim dovoljno značajno da postane znak između nas i Boga?
3. Gde još možemo naći poruke spokojsva i mira za narod koji živi u vreme kraja?

Ešli Ejsle, Merilend, SAD

Dok sam bio dete, moj otac je dobio jednu falsifikovanu novčanicu od dvadeset dolara kao kursor kad je jednom prilikom nešto kupovao tokom našeg raspusta. Nažalost, shvatio je to tek kasnije. Nismo mogli da odemo u prodavnicu i zatražimo drugu novčanicu. Umesto toga, on ju je korisno upotrebio kao ilustraciju u svojoj propovedi, ukazujući na razliku prave i lažne novčanice od dvadeset dolara.

Danas izgleda da se sa falsifikatima susrećemo na sve strane – evolucija i stvaranje; učenje o tajnom odlasku na nebo i učenje o doslovnom drugom Isusovom dolasku; lažne vesti nasuprot istinitim. Lista se može nastaviti u nedogled.

U hrišćaninovom svakodnevnom životu, pojavljuju se falsifikati koje treba izbeći čak i prilikom proučavanja Biblije. Ljudi mešaju svoja mišljenja sa biblijskom istinom u društvenim medijima. Pastori propovedaju unoseći u svoja izlaganja jedva primetne zablude pomešane sa istinom. Gde da čovek pronađe istinu u jednom svetu koji se svakodnevno sve brže ispunjava lažima?

Znamo da je na samom početku Biblije izgovorena prva laž. Bilo je to izvrtnje Božjih reči koje je sotona upotrebio a Eva se o njih spotakla. Kako bi drugačiji život bio da su ljudi pazili na istinite Božje reči!

U budućnosti će uslediti konačna proba, i tada će se sukobiti istina i laž. Otkrivenje 14,7 nalaže da svi treba da se poklone „onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“.

Otkrivenje 14,9.10 upozorava na lažno bogoslužjenje i njegov žalosni kraj. „I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikijem: ko se god pokloni zvijeri i ikoni njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gnjeva Božijega, koje je nepomiješano utočeno u čašu gnjeva njegovog, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetima i pred jagnjetom.“

Toga dana, postojaće samo dve istine: istina onih koji su primili Božji pečat i istina onih koji su primili žig zveri. Neće biti alternativnih činjenica. Neće biti iscrpnog analiziranja reči niti lukavih falsifikata. Božji karakter će biti opravdan pred čitavim svemirom. Božji vrhunski čin stvaranja biće obnovljen. Saviće se svako koleno, uključujući sotonino, a Jagnje će vladati u pobedonosnoj slavi.

ODGOVORITE

1. Zašto želim da primim pečat Božji? Kako moj odgovor na to pitanje utiče na moj svakodnevni život?
2. Dok posmatram događaje u svetu, kako uspevam da razlučim istinu od zablude? Da li koristim biblijski pogled na svet da bih pronašao istinu?

ZAKLJUČAK

Sotona je oduvek lagao da se u Boga ne možemo pouzdati. On ne želi da ljudska bića provode vreme u istinskoj službi Bogu. U pokušaju da skrene pažnju, sotona je uspostavio lažno bogoslužjenje koje će se završiti samo propašću. Iako je naše otkupljenje osigurano na krstu Hristovom smrću, mi pokazujemo da smo Mu odani klanjajući se Bogu Ocu. Svakodnevno aktivno iskustvo proučavanja Biblije, duboko razmišljanje o Njegovoj Reči i molitva vodiće nas istini. A sa istinom dolaze Božji pečat i večni život.

RAZMOTRITE

- Napravite scenski prikaz razgovora između Boga i sotone o Božjem pečatu i žigu zveri.
- Komponujte pesmu o onima koji primaju Božji pečat. Unesite u reči njihove emocije dok se klanjaju nebeskom Bogu.
- Naslikajte mural o svetu u vreme završetka suđenja. Prikažite i one koji primaju pečat i one koji primaju žig.
- Sakupite tokom šetnje predmete koji ukazuju na principe istinske službe Bogu.
- Napišite priču za mlađu decu koja objašnjava pečat Božji i žig zveri, jezikom koji oni mogu da razumeju.
- Razmišljajte o tome kako možete istinsko bogoslužjenje ugraditi u svoj svakodnevni život, koristeći razne metode.
- Intervjuišite članove crkve povodom njihovog tumačenja pečata nasuprot žigu. Kako se njihova mišljenja podudaraju s poukom za ovu sedmicu?

POVEŽITE

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, chap. 24, „The Seal of God“; *The Story of Redemption*, chap. 59, „The Close of Probation“; *Velika borba*, pogl. 38, „Poslednja opomena“; *Istorija proroka i careva*, pogl. 47, „Isus Navin i anđeo“; *Early Writings*, str. 64-67, „Žig zveri“.

Marc Finley, *End Time Hope*.

Ešli N. Vagner, Čatanuga, Tenesi

Pouka 12

Od 16. do 22. juna 2018.

Vavilon i Armagedon

*»I na čelu njezinu napisano ime: TAJNA, VAVILON VELIKI,
MATI BLUDNICAMA I MRZOSTIMA ZEMALJSKIMA.«*

(Otkrivenje 17,5)

Otpočnimo proučavanje za ovu sedmicu tako što ćemo se suočiti sa jednom mučnom istinom: predmet Armagedona je dosta surov i može pobuditi neugodne emocije kad se upustimo u dublje proučavanje. Ali sada poduprimo tu mučnu istinu jednom apsolutnom: Isus Hristos je uvek sa nama, sve do kraja vremena. Pouke za ovo tromesečje su možda povremeno teške, ali dato nam je sjajno obećanje, neposredno od Isusa Hrista, da ne moramo da se brinemo jer ono što nas očekuje daleko je veće od bilo koje nevolje koju svet može da prizove.

Volim da izučavam istoriju. Ali pri tom uvek bivam pogođen mračnom i nemilosrdnom stranom ljudske prirode. Volim da povlačim istorijske paralele, što mi pomaže da razumem događaje poslednjih dana. Španska inkvizicija, holokaust, genocid u Ruandi; ne mogu čak ni da zamislim kako bih je prošao kroz tu vrstu iskustava. Da li će poslednji dani tako izgledati? Ili biti još gori? Mada je teško zamisliti ta događanja u prvom licu jednine, sve to čovečanstvu pruža još obuhvatnije istorijske pouke.

Stati nasuprot zlu ili stajati sam uz Boga na ovom svetu nije lak zadatak.

Odgovor na inkviziciju bio je ustajanje protiv religijskih zloupotreba vlasti. Od holokausta, veliki deo sveta gaji duboko uverenje da se treba boriti protiv rasizma i antisemitizma. A posle genocida u Ruandi, došlo je do nacionalnog pomirenja, koje je obezbedilo dve decenije mira i pojavu novog talasa hrišćanstva u toj zemlji. Takvi događaji nam pokazuju da istorija ima apsolutno ispravne i pogrešne strane. Premda je možda bilo teško da jedan nemački građanin tokom Drugog svetskog rata predano ustane protiv onoga što se dešavalo u njegovoj zemlji, istorija otkriva da su takvi ljudi postali heroji rata.

U Svetom pismu, 18. poglavlje Prve knjige o carevima pruža nam takvu jednu priču. Kako su se samo morali osećati proroci kada su pohrlili da se sakriju po pećinama, pošto im je bilo zaprećeno smrću? Tama Jezaveljinog srca jedva se da zamisliti jer je sistematski nastojala da zбриše sa lica zemlje sve Božje sledbenike. Iako je možda lako pretpostaviti da je izbor s kojim su se suočavali Izraelci bio očigledniji i da ga je lakše bilo prihvatiti, ne bi trebalo da budemo brzi da ih osudimo. Stati nasuprot zlu ili stajati sam uz Boga na ovom svetu nije lak zadatak. Mnogi od sinova Izraelovih nastavili su da zauzimaju neutralan stav između Boga i Vala. Ipak, Ilijina služba pokazala je ljudima da moraju stati na stranu Boga ili protiv Njega, i konačno, došlo je do pobeđe na gori Karmil.

Danas isto tako može biti teško ići kroz život. Ponekad je teško uočiti razliku između istine i laži u ovom našem svetu medija koji koriste napadne senzacije. Ali Božja Reč otkriva jednu apsolutnu stranu na koju možemo stati, što će nas učiniti herojima istorije.

Prva knjiga o carevima 18,1-40

Reč *Armagedon* potiče od dve jevrejske reči: *har*, koja znači brdo ili niz planina; i *megiddo*, što je ime jednog hananskog grada koji je Isus Navin osvojio. Otuda se reč *Armagedon* može prevesti kao „Brdo Megida“. Taj naziv se povezuje sa jednim starim utvrđenjem koje je podigao car Ahav.

Fizička lokacija bitaka je veoma simboličan mehanizam u Svetom pismu. Baš kao što je Ilijina misija bila da pozove sinove Izraelove da donesu apsolutnu odluku za ili protiv Boga, tako se i naša crkva poziva da vest o kraju vremena odnese svetu, pozivajući ljude da donesu istu konačnu odluku. Dok tri sotonina poslanika pomenu ta u Otkrivenje 18 idu po celom svetu vršeći svoju misiju i regrutujući careve, bojno polje je daleko šire od doslovnog brda Megido; konačno poprište Armagedona je cela zemlja i ima univerzalne implikacije.

Šta vidite kad danas uključite vesti? Kakve se stvari prenose na televiziji u večernjim satima, da ne pominjemo kasne noćne programe? Zagovornici plana protiv Boga nikada nisu bili tako glasni u ovom svetu. Oni su radikalni, veoma pričljivi kao i vrlo blagi i umirujuće ubedljivi kad upućuju vest da treba okrenuti leđa Hristu.

Učenici i studenti u školama i na univerzitetima širom sveta izloženi su uticajima koji odvrćaju od Boga, i to se popularizuje u našim medijima. Nema sumnje da se zlo danas umnožilo. Matej 24,11 govori o mnogim lažnim prorocima koji će se podići i huliti protiv Boga. Sotona smišlja neverovatno lukav plan kao svoje vrhunsko oružje protiv Božjeg naroda. Neprijatelj je očajan zato što zna da mu sa svakim danom koji protekne ostaje manje vremena do drugog Hristovog dolaska. Tri poslanika pristižu na ovaj svet i otpočinju svoj posao da sve ljude ujedine i okrenu protiv Božjeg naroda.

Otkrivenje 17,1-14

Svi smo čuli za mnoge ratove i bitke koji su besneli kroz istoriju ovog sveta. Još od starih vremena u kojima je živeo Gedeon sa svojom vojskom od tri stotine ljudi (Sudije 7) pa sve do današnjih sukoba u Iraku i Avganistanu, čovečanstvo je vekovima trpelo mnoge svireposti.

Legenda kaže da se jedna od najbesmislenijih bitaka u istoriji vodila u prvom veku pre Hrista kada je imperator Rimskog carstva Kaligula objavio rat bogu mora Posejdonu. Priča se da su rimski vojnici došli na obalu i zabadali svoja koplja i mačeve u vodu. Zatim su izvukli morske školjke kao ratni plen.

Biblija uči da će doći do još mnogo veće, nepojmljive bitke koja će se voditi između Boga i Njegovih neprijatelja: do armagedonske bitke. Ta bitka suprot-

staviće ženu (crkvu) i zver (sotonu), i svi na ovom svetu moraće da se odluče za jednu ili drugu stranu. Kojoj ćete strani vi prići?

Otkrivenje 16,12-16

Jedino mesto u Bibliji gde se pominje reč *Armagedon* jeste Otkrivenje 16,16. U stihovima 12-16 javljaju se nekoliko elemenata i simboli. Dok je velika reka Eufkrat lokacija na kojoj se nalazio stari grad Vavilon, „Vavilon“ savremenog sveta je globalni entitet sa religijskom i geopolitičkom vlašću. Pominjanje Vavilona modernog doba takođe se odnosi na prostrane vodene površine, koje u Svetom pismu simbolizuju mase ljudi. Narodi simbolično predstavljani silnom vodom ujedinije se protiv Božjeg naroda na zemlji. Žalosna je stvarnost da će, dok se bližimo kraju, mnogi biti prevareni i pridobijeni za način života obeležen lažnim učenjima.

Danilo 5

Valtazar je uživao u svojoj slavi. Na očiglednom vrhuncu Vavilonskog carstva, građani Vavilona i sam car Valtazar nisu mogli da zamisle da će neprijatelj ikada biti u stanju da se infiltrira u grad. Ko bi se usudio da prkosi Vavilonu u svoj njegovoj slavi? I tako, opijen lažnim osećajem sigurnosti, car je napravio veliku gozbu uz sve oblike pratećeg pijančenja i razvrata. Na tom slavlju pojavila se Gospodnja ruka, ispisujući na zidu reči koje su predskazivale božanski sud nad Vavilonom. U tom trenutku, voda reke Eufkrat je skrenuta i korito ostalo suvo, što je medopersijskoj vojsci omogućilo da prođe ispod zidova u grad. Tako je počelo osvajanje Vavilonskog carstva.

Ova priča ne samo da registruje istorijske događaje nego isto tako predstavlja alegoriju događaja poslednjih dana. Baš kao car i pijani građani Vavilona, i mi možda ne shvatamo da neprijatelj stoji s druge strane metaforičkog zida, spreman da napadne. Budnost i pripravnost izvršice snažan uticaj i osposobiti nas da stanemo na Hristovu stranu.

Otkrivenje 16,16

Apostol Jovan se u Otkrivenju poziva na događaje iz Danilo 5 i pominje isušivanje reke Eufkrat, čime simbolizuje slabljenje Vavilona modernog doba i vreme kada će svetske sile uskratiti podršku Bogu i Njegovim sledbenicima. Sotona će onda poslati tri poslanika zla da pokušaju da dovrše posao protiv Boga: aždahu, zver i lažnog proroka, koji će, bez ikakve maske, ohrabrivati sve ljude da se bore protiv Jagnjetovog ostatka, i to će biti konačna obmana. Sve vojske na zemlji biće okupljene radi odlučujuće bitke da bi se istrebili oni koji su ostali verni Bogu.

Mnogo simbola u tim tekstovima iziskuje duboko proučavanje i razmišljanje da bi se u potpunosti shvatili. Za one koji odluče da urone u temeljno proučavanje Danila i Otkrivenja, neke od iznetih tema uključuju otpalu protestantsku crkvu, papstvo gladno vlasti, spiritizam i antihrista. Bez obzira kako će se odigravati ti konačni događaji, narativ Otkrivenja je sasvim jasan da će to biti vreme ogromnih komešanja i stradanja.

ODGOVORITE

1. Kako bi mogao da izgleda otpali protestantizam?
2. Koji bi znaci zapaženi u savremenom svetu mogli ukazivati na približavanje kraja?
3. Koji aspekt Otkrivenja najviše šokira, po vašem mišljenju? Zašto?

Edgar Eduardo Karpintero, Universidad de Montemorelos, Nuevo Leon, Meksiko

Priča izneta u 1. O carevima 18 sadrži neke veoma značajne paralele sa događajima poslednjih dana, kako ih je predskazala Elen Vajt. Ona ovako piše o vremenu posletka: „Veliki varalica zatim će uveriti ljude da su oni koji služe Bogu prouzrokovali sva ta zla. Oni koji su izazvali nezadovoljstvo neba prebaciće krivicu za sve svoje nevolje na one čija je poslušnost Božjim zapovestima predstavljala stalni ukor za njih kao prestupnike. Biće objavljeno da ovi ljudi vređaju Boga svojim kršenjem nedelje kao dana odmora, da je taj greh doneo nevolje koje neće prestati sve dok im ne bude nametnuto strogo svetkovanje tog dana odmora, a da oni koji iznose zahteve četvrte zapovesti, i time potkopavaju svetkovanje nedelje, samo izazivaju pobunu u narodu, sprečavajući ga da ponovo zadobije božansku naklonost i zemaljsko blagostanje. Tako će prastare optužbe protiv Božjih slugu opet biti ponovljene, isto toliko neosnovane kao i one pre toga: „A kada vide Ahav Iliju, reče mu Ahav: jesi li ti onaj što nesreću donosiš na Izrailja? A on reče: ne donosim ja nesreću na Izrailja, nego ti i dom oca tvojega ostavivši zapovesti Gospodnje i pristajući za Valima“ (1. O carevima 18,17.18). I kada lažne optužbe budu izazvale gnev naroda, oni će prema Božjim poslanicima postupati vrlo slično načinu na koji je otpali Izrailj postupio prema Iliji.“¹

„Bog nikada ne primorava ljude da postupaju protivno svojoj volji ili svojoj savesti; ali sotonu se neprestano služi primoravanjem i surovošću da bi zadobio vlast nad onima koje na drugi način ne uspeva da zavede. On pokušava da strahom ili silom zavlada savešću i iznudi pokornost. Da bi to ostvario, deluje preko verskih i svetovnih autoriteta, navodeći ih da proglašavaju ljudske zakone koji se suprote Božjim zakonima.“²

„Oni koji se budu trudili da poslušaju sve Božje zapovesti, suočiće se s protivljenjem i ismejavanjem. Moći će da opstanu jedino u Bogu. Da bi izdržali nevolje koje su pred njima, moraju da upoznaju Božju volju onako kako je otkrivena u Njegovoj Reči, jer Boga mogu da poštuju jedino kada pravilno shvate Njegov karakter, Njegovu vladavinu, Njegove namere i kada se ponašaju u skladu sa tim saznanjima. Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu. Svaka duša biće stavljena na probu – da li će više slušati Boga nego ljude? Odlučujući trenutak je pred vratima. Da li su naše stope utvrđene na steni Božje nepromenljive Reči? Da li smo spremni da hrabro ustanemo u odbranu Božjih zapovesti i vere Isusove?“³

ODGOVORITE

1. Da li vidite proročke elemente u današnjim događanjima?
2. Koje su neke od praktičnih svakodnevnih promena koje treba da unesete u svoj život kako biste Hrista stavili na prvo mesto?
3. Kako se ponašanje sinova Izraelovih poklapa sa trendovima u savremenom svetu? Kako se ti trendovi mogu prepoznati i prilagoditi kontekstu hrišćanskog pogleda na svet?

Rosio Karpintero Kastiljo, Univerzidad de Montemorelos, Nuevo Leon, Meksiko

1. Elen G. Vajt, *Velika borba*, str.590 orig.

2. Isto, str. 591 orig.

3. Isto, str. 593.594 orig.

Kad se čuje izraz *Armagedon: kraj vremena*, to može delovati zastrašujuće, pogotovo ako nam to govori neko sa malo autoriteta. Ako je to bila vodeća priča u vestima, ili ako je naš pastor počeo da objavljuje da je Armagedon pred vratima, većina od nas ne bi bila imuna na prirodni osećaj straha. Mnogi su se nadali da će sve ići mnogo glatkije posle jedne mučne godine, protekle godine; međutim, u svetu oko nas vidimo samo sve veću podeljenost među narodom, dublju zakomplikovanost u društvu, porast opšteg nespokojstva, pa čak i strah. Takva društveno-kulturalna atmosfera prožima skoro svaku oblast našeg života – politiku, vreme i prirodne katastrofe, finansijsko tržište, religiju i tako dalje.

Kraj priče je spasenje.

Kad ovog tromesečja čitamo reči iz Otkrivenja i razmišljamo o njima, to može ili pojačati naš duševni nemir, ili nam pružiti osećaj spokojstva zato što znamo da imamo sadašnju istinu koja će rezultovati susretom sa našim Spasiteljem licem k licu. Ja se odlučujem za ovu drugu reakciju na reči iz Otkrivenja. Ali ta reč *Armagedon* veoma plaši; ipak, neka to ne bude naš emocionalni kamen spoticanja.

Godine 1998. Holivud je snimio film s tim zloslutnim naslovom, *Armagedon*. Film prikazuje fiktivnu priču o ogromnom asteroidu koji treba da udari Zemlju, potpuno uništavajući i ubijajući sve živo. (Zvuči kao kraj Navuhodonosorove vizije u Danilo 2, kad kamen pogađa stopala kipa.) Heroji filma lete na asteroid u futurističkim svemirskim brodovima i spasavaju svet raznevši ogromnu stenu pre njenog sudara sa Zemljom. Posle tog filma, Holivud je napravio mnoštvo filmova i TV serija koji koriste događaje u vezi sa krajem sveta kao osnovni zaplet. Na neki način, u mnogim od tih slučajeva, čovečanstvo spasava samo sebe. To može biti zabavno za gledanje, ali tu se ipak krije duboka obmana. Ljudski rod ne može da spase sam sebe. Potreban nam je Spasitelj.

Uskoro, jednoga dana kad se odigraju događaji kraja sveta, proći će sve „staro“ a novo Hristovo stvaranje zameniče haos u ovom svetu. Čitanje Otkrivenja u celini otkriva da je Hristos a ne čovek pravi odgovor, pa iako na kraju vremena naš svet možda vidi samo veliku bitku, kraj priče je spasenje. Isus nam u tekstu Otkrivenje 3,11.12 kaže: „Evo ću doći brzo; drži što imaš, da niko ne uzme vijenca tvojega. Koji pobijedi učiniću ga stub u crkvi Boga svoga.“

M. Lizet Matson, Lejke Taps, VA, SAD

BUDITE SPREMNI, BUDITE NA OPREZU!

PRIMENA (1. Petrova 5,8; Otkrivenje 18,1-10)

Sr

Zamislite najtežu situaciju s kojom bi ikada mogli da se suočite! Izgleda stvarno strašno zato što nikada ne znamo šta će budućnost doneti, pogotovo u ovom svetu gde ljudska bića predstavljaju lake ciljeve za đavola. Reči apostola snažno odjekuju: „Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav riučući hodi i traži koga da proždere“ (1. Petrova 5,8). Svako od nas je pozvan da zastupa ono što je ispravno, ali to ponekad iziskuje veliku žrtvu.

Posmatrajući Vavilon i njegov pad u svetlu velike borbe, možemo videti da ukoliko želimo da uspemo, potrebno nam je da se zbilja dobro pripremimo. Priča se da je general Dvajt Ajzenhauer izjavio: „Rat je užasna stvar. Ali ako uđete u rat, morate ratovati sve vreme.“¹ Ali pre nego što ponudimo praktične savete, razmotrimo šta Biblija kaže o Vavilonu i o tome šta ga konačno dovodi do propasti. U tekstu Otkrivenje 18,1-10 možemo pronaći dijagnozu problema Vavilona. Takozvani veliki grad sada je na ivici da bude uništen, a isti stihovi objašnjavaju i zašto. Taj grad i njegovi stanovnici nisu se držali onoga što je pravo; oni su se sprijateljili sa svetom i zaboravili na Boga; nisu se ponizili pred Bogom i nisu držali Njegove zapovesti. I posle svega, Vavilon je morao da se suoči sa posledicama svog postupanja – doživeo je pad (Otkrivenje 18,6.8).

Morate ratovati sve vreme.

Razmatrajući narativ, uočavamo veliku potrebu da svoj pogled upravimo na Isusa i dopustimo Mu da nas On vodi, tako da bismo mogli ostati čvrsti i sačuvati sebe čistim bez obzira u kakvoj se situaciji našli. Razmotrite sledeće korake za vaš duhovni rast, što će vas isto tako opremiti da uspete u svom duhovnom životu:

1. *Molite se (Efescima 6,18; Marko 11,24)*. Sve vreme molite se istrajno, verujući da će vas Bog uslišiti (Luka 18,1; Kološanima 4,2). Istrajnost u molitvi pripremiće naš um da sazna Božju volju.

2. *Proučavajte Reč Božju (Jovan 5,39; 2. Timotiju 3,16)*. Jedino temeljnim proučavanjem Pisma možemo upoznati Boga i dobiti pristup večnom životu. Čitanje Biblije će nas s vremenom oblikovati i učiniti sličnijim Njemu.

3. *Neka vaša svetlost blista, obasjavajući i druge ljude (Matej 5,14-16)*. Ako stvarno imamo Isusa u srcu, govorićemo drugima o Njemu bez straha. Nemojte držati svoju svetiljku ispod kreveta; uzdignite je visoko kako bi davala svetlost i drugima.

4. *Budite verni u malim stvarima (Luka 16,10)*. Ako zaista želimo da savladamo prepreke u životu i budemo verni u najmučnijim vremenima, moramo otpočeti tako što ćemo biti verni u malim stvarima.

A sem toga, „išтите najprije carstva Božijega, i pravde njegove, i ovo će vam se sve dodati“ (Matej 6,33).

ODGOVORITE

1. Kako možete uspostaviti sledeću ravnotežu: biti u svetu, ali ne i deo njega?
2. Kako možete prepoznati potencijalne rizike koje sotona može iskoristiti da biste doživeli neuspeh u svom hrišćanskom iskustvu? Sačinite listu mogućih opasnosti kojih morate biti svesni kako biste bili spremni da se suočite sa svojim izazovima.
3. Kako možete živeti na oprezu, a u isti mah ostati puni poverenja kad razmišljate o budućnosti?

Vanja Garsija, Čijang Mai, Tajland

1. Irving Risch and Pat Christenson, *Audio Study in the Book of Hebrews*, lesson 12.

Kakve vam misli prolaze kroz glavu kad čujete reč *Vavilon*? Sila, bogatstvo, vojna moć, idoli? Jeste li pomislili na spoj građanske i religijske vlasti koji je obeležavao vladavinu tog drevnog carstva? Navuhodonosor je u stvari preimenovao jevrejske robove dovedene u njegovu palatu, dajući im paganska imena koja su simbolizovala paganske bogove. A sada, kakve se predstave javljaju u vašem umu kad čujete reč *Armagedon*? Strah, užas, nuklearno oružje, kraj vremena? To

Odnos sa Hristom, po svojoj prirodi, donosi rod vernosti.

su svakako neki od pojmova koji se pridružuju toj apokaliptičkoj reči. Onda i ne iznenađuje što ta dva termina uzeta zajedno, *Vavilon* i *Armagedon*, stvaraju u umu mešavinu slika koje za mnoge kulminiraju građanskim i religijskim nemirima.

Biblija je jasna da to neće biti lako vreme za ovaj svet. Međutim, predstave o takvoj budućnosti mogu nam ukazati koliko je hitno da se sprijateljimo sa Isusom i da nam On postane Spasitelj. Ako smo u zajednici s Njim, ne moramo se plašiti budućnosti.

Pavlov poziv u 1. Korinćanima 15,1 kao i Isusove reči u Matej 10,22 hrabre nas da ostanemo postojani i da izdržimo. Slična tema nalazi se u savetu datom crkvi u Smirni: „Budi vjeran do same smrti, i daću ti vijenac života“ (Otkrivenje 2,10). Odnos sa Hristom, po svojoj prirodi, donosi rod vernosti.

Pitanje u ovom trenutku glasi: Kako ćemo se suočiti sa budućnošću? S kim želimo da dočekamo budućnost? Ako se usredsredimo na pitanje „šta“ kad je reč o budućim događajima, iskusićemo nespokoјstvo i strah. Ali ako ostanemo usredsređeni na reč „ko“, imaćemo snage da se suočimo sa sutrašnjicom. Baš zato je evanđelje toliko bitno; ono je dobra vest o Hristu. Nećemo doživeti strah zato što znamo ko dolazi na kraju; to je Isus Hristos, a On je evanđelje. Što više upoznajemo Isusa, bolje ćemo se osećati kad oko sebe vidimo opasnosti i ostaćemo na Njegovoj stazi celog svog života.

ODGOVORITE

1. Kako u evanđelju možete prepoznati vezu koja postoji između religijske i građanske vlasti u Vavilonu?
2. Možete li utvrditi šta vam evanđelje govori o izazovima na kraju vremena, posebno o Armagedonskoj bici?
3. Koja vas obeležja vašeg odnosa sa Isusom Hristom snaže?

Ismael Kastiljo, Montemorelos Juniversiti, Nuevo Leon, Meksiko

ZAKLJUČAK

Teme za ovu sedmicu sve se okreću oko realnosti da ovaj svet neće trajati zauvek. I ovo proučavanje trebalo bi sve nas da navede da razmišljamo o sopstvenoj smrtnosti. Kao odgovor na proučavanje o Armagedonu i događajima poslednjeg vremena, ističe se samo jedna reč: pripravnost. Bez obzira da li ćemo biti živi ili ne da to vidimo, Armagedon ostaje tajna. Ali univerzalna istina za sve nas jeste naša sopstvena smrt. Živeti životom pripreme, životom u zajednici sa našim Tvorcem – upravo to izvire iz ovog proučavanja kao naša najbolja odbrana i naša velika nada.

RAZMOTRITE

- Odaberite svoja tri omiljena biblijska odlomka i napišite kratak sastav o tome zašto vam svaki od tih tekstova toliko znači. Tekst u 1. Korinćanima 15,1,2 upućuje nas da se čvrsto držimo Božje Reči. Možete čuvati taj tekst i sastav u svojoj Bibliji radi duhovnog uzdizanja.
- Pročitajte u *Velikoj borbi* poglavlja 36-40. Kako Elen Vajt vidi odvijanje konačnih događaja na zemlji? Na koji način se to razlikuje od gledišta popkulture o Armagedonu?
- Odslušajte pesmu sa temom Hristovog povratka, kao što je „Resurrection Morn“ („Jutro vaskrsenja“). Pošto više puta čujete pesmu, razmišljajte o pokukama za ovu sedmicu, sa saznanjem i verom da je Hristov dolazak vrhunski događaj u našem proučavanju.
- Istražite kako možete podržati ili odbraniti neki društveni problem koji je po vašem viđenju ključan u nizu događaja poslednjih dana.
- Pronađite na internetu sliku Nejtana Grina (Nathan Greene) pod nazivom *The Blessed Hope (Blažena nada)* i istražite detalje. To je upečatljiv umetnički prikaz Drugog dolaska. Šta je po vama tu najuočljivije?
- Prepoznajte neku oblast u svom životu gde vam je potrebno izbavljenje. Napišite Gospodu priznanje. Pročitajte to što ste napisali i provedite kvalitetno vreme u molitvi sa pismom u svojim rukama, a zatim ga uništite. Neka to ostane između vas i Gospoda.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Velika borba*, poglavlja 36-40: „Sukob koji se približava“, „Biblija – naša zaštita“, „Poslednja opomena“, „Vreme velike nevolje“, „Božji narod izbavljen“.

Seth J. Pierce, *Prophecies of Daniel Made Simple; Prophecies of Revelation Made Simple*.

Pouka 13

Od 23. do 29. juna 2018.

Povratak našeg Gospoda Isusa

*»Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada,
tako će biti dolazak sina čovječijega.«*

(Matej 24,27)

23. jun 2018.

DUHOVNI VID U POTPUNOSTI

UVOD (Matej 26,64; Otkrivenje 1,7)

Su

Hrišćanski hod je nešto posebno za većinu nevernika. Hrišćani žive „po vjeri a ne po gledanju“ (2. Korinćanima 5,7), ali u svetu koji ističe ideju da „videti znači verovati“, vera u Boga – nevidljivo pa stoga neverovatno biće prema svetovnim merilima – može ispasti čak smešna. Za većinu ljudi, ono što se vidi znači potvrdu nečega. Na bilo kom sudu, očevdac ili fizički deo dokaza potkrepljuje neki argumenat mnogo više nego argumenat advokata. Budući da je ono što se vidi toliko važno za život u fizičkom svetu, zašto hrišćani često negiraju tu privilegiju?

Kad je Stvoritelj oblikovao Zemlju, On je Adamu i Evi dao savršeni vid. Nažalost, greh je narušio naš vid ne samo u fizičkom smislu već isto tako, što je još značajnije, u duhovnom pogledu. To oštećuje našu sposobnost da imamo veru u Hrista. Međutim, Biblija nas podstiče da nastavimo svoje putovanje u veri, a Isus nam obećava da će naša vera biti nagrađena jasnim duhovnim vidom.

Matej 26,64 kaže da ćemo „vidjeti sina čovječijega...“ kako „ide na oblacima nebeskijem“, a Otkrivenje 1,7 naglašava da On „ide s oblacima, i ugledaće ga svako oko, i koji ga probodoše“ (naglasio autor). Oba ta teksta uvode sasvim novu perspektivu kad je u pitanju hrišćanski život. Odjednom, Spasitelj koga poznajemo kao svog Tvorca postaje vidljiv kao naš Otkupitelj. Bez obzira da li će taj prizor značiti spasenje ili propast, Gospod Isus pri svom povratku daje svim ljudima dokaz, konačnu potvrdu da On dolazi da svoj verni narod povede kući. Od samog početka Isus nas vodi, a na kraju biće i fizički vidljiv i izlečiti naše duhovno slepilo.

Često se u svom svakodnevnom hodu sa Isusom obeshrabrimo zato što ne možemo fizički da Ga vidimo. Međutim, naš Stvoritelj deluje kao Vodič za duhovno slepe u ovom mračnom svetu. Nama su zaista omogućeni susreti sa onim što je božansko: tih, tanak glas; Biblijom nadahnuta lična ubeđenja; manja i veća čuda; i, što je najbitnije, Božja Reč. S takvim Božjim vođstvom, oduzimati veri mesto koje joj pripada u našem životu, bilo bi više nego neodgovorno.

Hodanje verom može izgledati suludo u očima sveta, ali kad hrišćani i sami zastanu u mračnom, grešnom svetu i padnu, oni shvataju da je vera neophodnost. Jednoga dana, i to uskoro, naša vernost će biti potvrđena, a Hristovo obećanje da će ga svet videti konačno će biti ispunjeno. Biće odagnana i najmanja sumnja, a naše življenje u veri biće nagrađeno u potpunosti obnovljenim duhovnim vidom. Do tada, svakodnevno se držite ruke Onoga koji obećava da će vas voditi. Jedino On može dati neophodni vid za putovanje kroz mračni svet u zemlju večne svetlosti.

Svakodnevno se držite ruke Onoga koji obećava da će vas voditi.

Loren Vegle, Čatanuga, Tenesi, SAD

LOGOS (Danilo 2; Matej 7,21-23; Matej 24; Matej 25,13; Jovan 14,1-3; Luka 21,34-36; Rimljanima 12,1,2; Titu 1,16; Titu 2,12,13; 2. Petrova 3; Otkrivenje 1,7; Otkrivenje 14,12; Otkrivenje 22,12)

Obećanje (Danilo 2,35.44.45; Matej 24; Jovan 14,1-3; Otkrivenje 1,7; Otkrivenje 14,12; Otkrivenje 22,12)

Mora da je srce učenika brže zakucalo kad je Isus rekao „Idem“, mada je isto tako kazao: „Da se ne plaši srce vaše“ (Jovan 14,3.1). Došlo je vreme da se Isus vrati svome Ocu, pa je učenike pripremio za taj rastanak dajući im obećanje da će se kasnije vratiti po njih. Uveravao ih je: *Doći ću opet*. Dao im je znake: ratovi, glad, zemljotresi, znaci na nebu, progonstvo, neverstvo, obmana. Isusovo obećanje da će se vratiti postalo je još dragocenije za Njegove sledbenike kad su iskusili nemire i komešanja na koje ih je unapred upozorio. „Eto vam kazah naprijed“ (Matej 24,25). Isus im je obznanio šta će se dogoditi kako bi se oni, usred svojih iskušenja, i dalje mogli uzdati u Njega.

Odgajanje (Danilo 2; 2. Petrova 3)

Prvi učenici mora da su verovali da žive u vreme predstavljeno nožnim prstima lika opisanog u Danilovoj knjizi. Ipak, tajanstveni kamen tek je trebalo da udari u Zemlju, a vernici su tokom dva milenijuma morali da se bore sa mišlju o odgađanju Isusovog obećanog dolaska. Petar objašnjava to odlaganje ukazujući na Božje drugačije računanje vremena i Njegovo ogromno strpljenje (2. Petrova 3,8.9). Elen Vajt kaže: „Kada bi Gospodar sada došao, mnogi bi bili nepripremljeni. Razlog tako dugog odlaganja je to što Bog neće da Njegov narod propadne.“¹

Neophodnost pripreme (Matej 7,21-23; Matej 25,13; Luka 21,34-36; Rimljanima 12,1,2; Titu 1,16; Titu 2,12,13; Otkrivenje 14,12)

Isus nije dao znake svog dolaska da bi svoje sledbenike držao u stanju duševnog straha. Naprotiv, On je dao znake da ojača našu veru u Njega i da nas motiviše da se pripremamo. Neki adventisti misle da se pripremaju tako što se usredsređuju na same znake. Moguće je da se toliko usredsredimo na znake koji vode do Isusovog dolaska – prirodne katastrofe i politička događanja – da zanemarimo pripremu za susret sa *Isusom* koji dolazi, izgradnjom odnosa sa Njim.

Stražite i molite se.

Drugi adventisti pokušavaju da se pripreme usredsređujući se na poslušnost – što je obeležje onih koji drže zapovesti Isusove – dok zanemaruju drugi deo opisa u Otkrivenje 14,12 – imati veru u Isusa. Ta vera se razvija kroz proučavanje Njegove Reči pretočene u praksu svakodnevnog života.

Isus je dao formulu kako da se pripremimo za Njegov dolazak: stražiti i moliti se. Ipak, šta mi posmatramo? Nikada u istoriji ljudi nisu imali toliko razonode, tako mnogo svega što zahteva naše vreme i pažnju. Sa kompjuterom u rukama ili na ručnom zglobu, imamo pristup informacijama, zabavi i trenutnoj komunikaciji tokom neprestanog kretanja kazaljki na satu. Potrebno je da izvršimo procenu kako to utiče na našu spremnost za susret sa Gospodom.

Nemoguće je razviti autentičan i dubok odnos sa Isusom bez nenameravane, stalne povezanosti s Njim u molitvi, uz svakodnevno predanje našeg „ja“ da bi nas On usmeravao. Ta povezanost više razvija našu veru u Njega nego što snaži veru u nas same, ono što posedujemo ili u druge ljude. Takva povezanost usavršava našu sposobnost da čujemo Njegov tihi, tanak glas, koji nas vodi u ispravno življenje i samopožrtvovanu službu. To razvija našu ljubav prema Isusu i izgubljenima. Ona nam pomaže ne samo da upoznamo Isusa nego i da Mu postajemo sličniji. Ona nas priprema za događaje poslednjeg vremena.

Najstrašnja opomena nalazi se u Matej 7. Obmanuta grupa ljudi smatra sebe Isusovim sledbenicima. Oni polažu pravo na ulazak u nebesko carstvo, pravo zasnovano na njihovom vršenju „dobrih dela“, podrazumevajući pri tom da im je upravo Bog dao silu da čine natprirodne stvari – prilično jak dokaz. Ipak Isus odbija da ih primi. On ih naziva prekršiocima zakona i, što je još važnije, Isus kaže: „Nikad vas nisam znao.“ Dalje, obraćajući se Titu, Pavle opisuje vernike koji se svojim postupcima odriču Boga koga tvrde da poznaju (Titu 1,16). On isto tako opisuje istinskog vernika koji kaže NE onome što svet ima da ponudi i praktikuje samokontrolu dok čeka da se Isus pojavi (Titu 2,12.13).

Vreme je da izmerimo svoju duhovnu temperaturu a onda pozovemo Isusa da nas preobrazi obnovljenjem našeg uma (Rimljanima 12,2). Na taj način, On može da nas pripremi da se susretnemo s Njim kada bude ispunio obećanje dato dosta davno, ali koje još uvek plamti u našem srcu danas.

ODGOVORITE

1. Razmislite o onome što posmatrate. Da li vam stvari kojima poklanjate svoju pažnju i vreme pomažu da upoznate Isusa koji uskoro dolazi?
2. Šta treba da činite ili prestanete da činite kako biste produbili svoj odnos sa Isusom?
3. Da li Isusa poznajete dovoljno dobro da se pouzdate u Njega bez obzira šta se događa u vašem životu ili na svetskoj sceni?

Keti Godar, Čatonuga, Tenesi, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, p.194.

„Tokom svoje duge službe, Pavle se nikada nije pokolebao u odanosti svome Spasitelju. Gde god da se nalazio – bilo pred smrknutim farisejima ili pred rimskim vlastima; bilo pred razularenom svetinom u Listri ili osuđenim grešnicima u makedonskoj tamnici; bilo da se obraća uspaničenim mornarima na lađi osuđenoj na propast ili stoji pred Neronom radi odbrane sopstvenog života – nikad se nije stideo dela koje je zastupao. Jedini veliki cilj njegovog hrišćanskog života bio je da služi Onome čije ga je ime nekada ispunjavalo prezirom, i od tog cilja nije ga moglo odvratiti ni protivljenje ni progonstvo. Njegova vera, koja je postala snažna zahvaljujući trudu i čista zahvaljujući žrtvi, uzdizala ga je i jačala.“¹

Uprkos iskušenjima koje je Pavle podnosio, on je svoj um i srce upravljao prema svom Spasitelju. Shvatao je da je ovozemaljske nevolje vredno izdržati imajući u vidu nebeska obećanja koja je primio od Hrista. Oni koji ispoljavaju poslušnost Hristu biće testirani kao i Pavle, ali mi imamo ista blagoslovena obećanja koja su i Pavla vodila kad su mu se rugali, kad je doživljavao brodolom, ili kad su ga bacali u tamnicu.

„U verskom životu svakog hrišćanina koji će na kraju izaći kao pobednik biće i trenutaka strašne zbunjenosti i teških iskušenja; ali njegovo poznavanje Svetog pisma omogućuje mu da se podseti ohrabrujućih Božjih obećanja, koja u takvim trenucima teše njegovo srce i jačaju njegovu veru u silu Svemogućega. On tada čita: ...'Da se kušanje vaše mnogo vrednije od zlata nepropadljivoga koje se kuša ognjem nađe na hvalu i čast i slavu, kad se pokaže Isus Hristos...' Kušanje vere dragocenije je od zlata.“²

Đavo je mnoge prevario da misle kako su vremena nevolje znak Božjeg neverstva. Međutim, ne smemo zaboraviti da je Hristos upozoravao svoje sledbenike da će trpeti imena Njegova radi, ali da će ta patnja biti počasni bedž. Kad idući kroz poteškoće upravljamo svoj pogled na Hrista, naći ćemo utehu i mir.

„Prikupite sve snage svoga bića da gledate gore, a ne dole na svoje poteškoće; tada nećete nemoćno padati na svom putu. Ubrzo ćete iza oblaka ugledati Isusa kako pruža svoju ruku da vam pomogne; a sve što vi treba da učinite jeste da mu date ruku u jednostavnoj veri i dozvolite da vas On vodi... Bog vam daje razum i rasuđivanje da biste shvatili Njegova obećanja; a Isus je spreman da vam pomogne u oblikovanju snažnog i dobro uravnoteženog karaktera.“³

ODGOVORITE

1. Da li bi odsustvo iskušenja trebalo da vidimo kao blagoslov, ili znak da živimo suviše lagodno?
2. Iako nam Pavle pokazuje da nam upravljanje pogleda na Hrista i Njegovo carstvo može biti od pomoći u iskušenjima i voditi nas kroz život, nije uvek lako zadržati Isusa u prvom planu našeg uma u ovom grozničavom i užurbanom svetu. Kako možemo zadržati svoj pogled na Isusu čak i kad nam se tlo ispod nogu izmiče?

Brendon Beneče, Kolidždejl, Tenesi, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 500 orig.

2. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 578.

3. Ibid., pp. 578,579.

26. jun 2018.

ZAŠTO JE ISUS OTIŠAO?

DOKAZ (5. Mojsijeva 29,29; Rimljanima 1,17; Rimljanima 8,22; Jevrejima 10,35.36)

Ut

To je jedno od pitanja koje u emocionalnom smislu najviše pritiska srce Hristovih sledbenika. Adventisti sedmog dana imaju jedan dobar teološki narativ koji objašnjava zašto je On otišao i šta je radio tokom poslednja dva milenijuma otkad se nakratko pojavio na ovoj planeti. Ali ipak, kad sam sam i umoran, čini se da metanarativi nisu dovoljni.

Zašto je ostao tako dugo? Hoće li se ikada vratiti, ili smo mi poput Vladimira i Estragona koji čekaju Godoa?¹ Svakako, bilo je sjajno postojati i smejeti se i plakati i voleti, ali bih ja više voleo da se Gosod vratio hiljadu godina ranije i ublažio uzdisanje i tugu svega stvorenog (Rimljanima 8,22).

Odgovor na pitanje našeg srca počinje sa glavnim starozavetnim motivom dolaska Gospodnjeg dana; taj dan biće dan i izbavljenja i propasti,² a to što ste jednostavno član zavetne zajednice neće vam dati pravo na izbavljenje. Izraelci su morali da žive neprestano pazeći na obavezu prema Božjem zavetu – ili kako to Biblija ponekad kaže: da žive verom.³

**Oni neće
ustuknuti.**

Drugi odlomak je Jevrejima 10 gde autor otvoreno govori svojim slušaocima i čitaocima, koji se kolebaju u veri. On ih podseća da je dan Gospodnji kao razgoreo oganj za one koji preziru krv Sina Božjeg, i podstiče ih da se sete svojih prvih dana kada su radosno stradali znajući da imaju bolje i trajno nasleđstvo. On im govori: „Ne odbacujte dakle slobode svoje koja ima veliku platu. Jer vam je trpljenje od potrebe da volju Božiju savršivši primite obećanje“ (Jevrejima 10,35.36). Posle ove izjave, on navodi poznati Avakumov stih – „pravednik će od vjere živ biti“ – naveden takođe u Rimljanima 1,17. Samo što ovaj put on *produžava* citat da bi naglasio da će Onaj koji treba da dođe doći uskoro i bez odlaganja.

Neko ko uči hebrejski setiće se da je veznik *waw* koji se prevodi sa „ali“ dosta fluidan – može se prevesti na više načina – a u ovom tekstu služi kao logična veza. Dakle, citirani tekst podvlači da Gospod dolazi bez odlaganja, i *zato* što dolazi, pravednik će od vere živ biti.

Oni neće ustuknuti. Živeće verom i dobiti život. Da, mi znamo zašto je Isus otišao, a ipak ne znamo zašto izgleda kao da je otišao zauvek. Ali sigurni smo da će On doći bez odlaganja i zbog toga živimo verom.

ODGOVORITE

1. Jeste li se ikad borili sa sobom da poverujete da će Isus ipak doći? Ako je tako, kako je to izgledalo i u čemu ste našli utehu?
2. Kad ste poslednji put osetili oduševljenje i radost što stradate radi Gospoda?
3. Zašto mislite da bi slušaoci koji se bore sa sobom bili ohrabreni podsećanjem da se Bog vraća bez odgađanja?

Brajant Rodriges, Kolidždej, Tenesi, SAD

1. Samuel Becket, *Waiting for Godot; A Tragicomedy in Two Acts*.
2. Walter Brueggemann, *Reverberations of Faith: A Theological Handbook of Old Testament Themes* (Louisville, KY: Westminster John Knox Press, 2002), p. 46.
3. *Ibid.*, p. 78.

BOŽJE PREOBRAŽAVAJUĆE DELO

PRIMENA (1. Dnevnika 16,8-12; Psalm 19,1; Matej 28,16-20; Marko 10,45; Luka 6,38; Rimljanima 6,5; Rimljanima 12,2; Filibljanima 3,20.21; 1.Solunjanima 5,17)

U početku, Bog nas je stvorio prema svom obličju. Bili smo savršeni u Njemu zato što nismo imali greha. Međutim, kad su Adam i Eva pojeli zabranjeni plod, više nismo mogli biti savršeni; naše telo i um počeli su da propadaju. Bolest i smrt, nekada nepoznati ljudskom rodu, postali su sasvim uobičajeni.

Bog je obećao da će poslati svog Sina kako bi On jednog dana mogao da se vrati i sve one koji Ga vole preobrazi u stvorenja kakva je Bog nameravao da budu. Iako patnja zbog greha neće nestati sve do drugog dolaska, Bog već radi na preobražaju naših srca da bi nas pripremio za svoj povratak. Da bismo se pripremili za Njegov dolazak, moramo se neprestano potčinjavati kako bi Bog mogao da obavi to preobražavajuće delo u nama.

Bitno je govoriti drugima o Bogu.

Korak 1: Komunicirajte sa Bogom. Da bismo imali odnos sa Bogom, potrebno je da komuniciramo s Njim onako kako bismo komunicirali sa bilo kim drugim do koga nam je stalo. Jedan od načina da se to ostvari jeste da se neprestano molimo, bilo da se vozimo na posao, bilo da idemo na nastavu, ili se pripremamo za krevet. Bog je uvek tu, i On uvek hoće da nas sasluša, čak i kad mi imamo samo jedan trenutak za razgovor.

Još jedan način opštenja sa Bogom jeste proučavanje Biblije. Bog je nadahnuo Bibliju tako da mi imamo načina da razumemo Njegov karakter. Što više proučavamo, što više znamo, to će odnos sa Bogom bivati sve bliskiji. Baš kao u slučaju molitve, Bibliju možemo proučavati mnogo puta i na mnogo mesta. Jutarnje bogoslužjenje je dobra opcija zato što, usredsređujući se na Boga na početku dana, možemo razmišljati o Njemu i onome što smo proučavali tokom obavljanja posla i raznih aktivnosti. Još jedan dobar način komuniciranja sa Bogom jeste odlazak u prirodu. Ono što je Bog stvorio predstavlja jedan od najboljih podsetnika na Njegovu slavu, a proučavanje Božje Reči, kad doživimo sve što je On načinio za nas, dovodi nas bliže Njemu.

Korak 2: Govorite o Njemu ostalim ljudima. Mi smo pozvani da dobru vest o drugom dolasku objavljujemo svetu. Možemo deliti svoju veru sa svojim prijateljima koji nisu hrišćani, servirati hranu u domovima za beskućnike, ići na misionarska putovanja, ili čak jednostavno se nekome osmehnuti. Bez obzira da li činimo nešto veliko ili malo, bitno je govoriti drugima o Bogu. Čak i najnezatniji postupak može biti od velikog uticaja na život neke osobe a i na naš sopstveni. Kad god drugima obznanjujemo Boga, mi Mu prilazimo bliže tako da On može da nas preobrazi u svoje obličje.

ODGOVORITE

1. Kako možete pronaći načine da postanete efikasniji svedok drugima u svom svakodnevnom životu?
2. Na koje načine možete u sebi odnegovati odgovornost da svakodnevno proučavate Bibliju i da se molite?
3. Kako vas razgovor o Bogu sa drugima priprema za Njegov dolazak?

Hana Džoub, Kolidždej, Tenesi SAD

Gostoljubivost je bila uobičajena pojava u našem domaćinstvu. Kad god bi moja baka planirala da pozove goste, svi smo priskakali u pomoć da lepo dočekamo goste u svom domu. Kao mala, imala sam zadatak da očistim prašinu sa nameštaja. Pošto sam želela da ostavim utisak na goste, veoma sam brižljivo obavljala svoj posao. Kada bi gosti stigli, smešila sam se s ponosom zbog onoga što sam uradila i nadala se da će i gosti to ceniti. Isus je nešto mnogo više od gosta koji dolazi u naš dom.

Mnogi od nas celog života slušaju da će se Isus Hristos uskoro vratiti. S obzirom na sadašnje događaje i komešanja u društvu, lako je videti da se Isusove reči konačno obistinjuju. „Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svijetu. A to je sve početak stradanja.“ (Matej 24,7.8). U takvim burnim vremenima, važno je da pripremimo svoje srce i svoj um ne samo da bismo bili u stanju da podnesemo teškoće poslednjih dana, nego i da odlučimo da živimo hristocentričnim životom.

Isus je nešto mnogo više od gosta koji dolazi u naš dom.

A kako to izgleda? Mi često osećamo potrebu da druge impresioniramo svojim ostvarenjima, statusom ili čak stilom odevanja. Društveni mediji podigli su čak veću fasadu. Ako ima nekih nesavršenosti, nekoliko brzih filtera i prepravki učiniće da izgledamo neverovatno dobro. Trošimo svoje vreme brojeći komentare i lajkovanje naših fotografija i postova, i dopuštamo da nam to određuje identitet. U međuvremenu, srce je bolesno a duh još bolesniji. Ne obaziremo se na dušu niti na stanje našeg srca. Paučina i prašina zagađuju nas iznutra; dok Bog priprema mesto za nas, mi ne skidamo prašinu sa svoga unutrašnjeg „ja“.

Dok čekamo, nadajući se Isusovom povratku, On nas poziva da se pripremimo odbacujući ono što nas sprečava da priđemo što bliže Bogu. Moramo biti poštteni prema sebi kad je reč o stvarima koje nas „zatrpavaju“. Moramo pripremati svoje srce kao što bismo pospremili svoj dom za nekog gosta – čisteći i uklanjajući sve ono što tu ne pripada. Odbacimo takve stvari, da bismo smelo išli napred u veri. A Bog je veran – On obećava da će nas osloboditi onih navika i greha koji nas drže vezanim. Ako se i vi borite da se oslobodite neke paučine i prašine u svom životu, zamolite Ga da vam pomogne.

ODGOVORITE

1. Šta biste u svom životu smatrali duhovnom paučinom?
2. Šta je vaš glavni fokus u životu? Jesu li vaši ciljevi usmereni na svakodnevno življenje ili na večni život?
3. Koje promene treba da izvršite kako biste preusmerili svoj život ka nebu?

Aleksis Kristin Hatlajn, Kolidždej, Tenesi, SAD

ZAKLJUČAK

U svojoj Prvoj poslanici Solunjanima, Pavle hvali njihovu posvećenost Hristu. Solunjani su bili hrišćani koji su stradavali i bili progonjeni i od Jevreja i od nezna-božaca, uz preovlađujuće prisustvo lažnih proroka. Uprkos mnogim preprekama, oni su odbijali da prave kompromise što se tiče predanosti Hristu. Nisu se osvrtali na učenja lažnih proroka i ostali su verni Pavlovom naučavanju Božje Reči. Ali njihova vera prevazilazila je reči. Njihov način života predstavljao je jasan primer Božje ljubavi, uz širenje vesti sve do Makedonije i Ahaje. Ali u poglavljima 4 i 5 Pavle biva pokrenut da podseti ljude da moraju da nastave da žive u sadašnjosti dok istovremeno neprestano upravljaju svoj pogled na Hristov skori povratak.

Mnogo možemo naučiti iz života Solunjana. Mi takođe živimo u vreme stradanja i lažnih proroka, u očekivanju progonstva, ali kao i Solunjane, naše predanje Hristu osposobiće nas da budemo primer ljubavi, postojanosti i vere okolnim narodima. Naša vera ne sme ostati samo na rečima; moramo se svakodnevno vežbati u veri tako da naš način života može ukazivati šta je Hristos učinio za nas, kao i na budućnost kakvu očekujemo prilikom Njegovog drugog dolaska. Ipak, dok se pripremamo za drugi dolazak, ne smemo izgubiti interesovanje za svoj život na ovoj zemlji.

RAZMOTRITE

- Odslušajte pesmu „Let Them See You“ (Neka te oni vide) iz albuma *A Messenger* – Colton Dixon. Razmišljajte o ideji da dopustite Bogu da radi u vama, kako bi ljudi, gledajući vas, videli u vama Njega.
- Istražite razne načine na koje možete uživati u životu dok očekujete Hristov dolazak. Provodite vreme u prirodi uživajući u svemu stvorenom, idite u šetnje s prijateljima, putujte po svetu i svedočite ljudima koje susrećete.
- Nađite ispunjenost u odnosima koji će više osoba dovesti do carstva Božjeg. Priđite drugima tako da bi oni imali prilike da upoznaju i Hrista – čak i zahvaljujući tako jednostavnom gestu kao što je osmeh. Ne zaboravite, vi ćete biti možda jedini Isus čijem će uticaju neko biti izložen.
- Napišite Bogu pismo o tome šta morate da uklonite da bi On mogao da uđe i obećajte Mu da ćete Mu dozvoliti da radi u vama.
- Upotrebite svoje razne talente da biste doprli do ljudi i pomogli u širenju Hristove vesti svetu.

POVEŽITE

Matej 5,16; Galatima 2,20; Efescima 3,17; Kološanima 1,27; 1. Petrova 3,15.

Ellen G. White, *To Be Like Jesus*, pp. 9,18.

Siera Kristin Emiler, Koledždejl, Tenesi, SAD

APRIL

HRISTOS NAŠ MIR I PRAVEDNOST

Uz Hrista do Boga

1. N Jovan 8, 12.	Izvor svake svetlosti
2. P Jovan 1, 9.	Hristovi sveobuhvatni blagoslovi
3. U Galatima 3, 26-28.	Jednakost među Hristovim vernicima
4. S Dela 10, 35.	Povezani zajednicom bratstva
5. Č Dela 15, 11.	Jedan plan za sva vremena
6. P 2. Korinćanima 5, 19.	Uz Hrista do Boga
7. S Efescima 3, 14. 15.	Jedna porodica u Hristu

Hristos naš Mir i Pravednost

8. N Jovan 17, 3.	Srž
9. P Jovan 7, 37.	Voda za ožednele
10. U Jovan 6, 35.	Hleb za gladne
11. S Jovan 6, 51.	Učesnik zahvaljujući Hristu
12. Č Isaija 61, 10.	Promena odeće
13. P Dela 5, 31.	Hristos naš Mir i Pravednost
14. S Rimljanima 5, 1. 2.	Opravdani verom

Jedini Spasitelj

15. N Matej 16, 15. 16.	Naš savršeni ugled
16. P Isaija 45, 22.	Jedini Spasitelj
17. U Matej 7, 21.	Priznavanje nije dovoljno
18. S Matej 5, 20.	Pravednost koju Bog očekuje
19. Č 1. Timotiju 6, 11. 12.	Vera koja pročišćava život
20. P Matej 19, 29.	Jednostavna vera i poslušnost
21. S 1. Korinćanima 13, 4-7.	Karakter za Primer

Blagodat smernosti

22. N Jevrejima 12, 28.	Deca, a ne robovi
23. P Isaija 28, 5.	Ljupkost hrišćanskog karaktera
24. U Matej 11, 28.	Odmor koji Hristos nudi
25. S Matej 11, 29. 30.	U Hristovom jarmu
26. Č Isaija 57, 15.	Blagodat smernosti
27. P 1. Petrova 5, 6.	Nebesko partnerstvo
28. S Psalam 25, 9.	Svetlost za ponizne

Zasluge Isusove krvi

29. N Psalam 34, 2.	Zasluge Isusove krvi
30. P Jeremija 9, 23. 24.	Bogu nek je slava

MAJ

HRISTOVI VOJNICI

Savršenstvo uz Hristove zasluge

1. U Psalam 144, 15. »Nevaljalstvo sinova Njegovijeh«
2. S Efescima 4, 1. Život u skladu sa pozivom
3. Č Kološanima 2, 6. 7. Lični rad
4. P Matej 5, 48. Savršenstvo uz Hristove zasluge
5. S 1. Solunjanima 3, 13. Nauka o svetosti

Dragoceni Hristos

6. N Jovan 15, 4. Živeti u Hristu
7. P Jovan 15, 5. Istinsko donošenje rodova
8. U Filibljanima 2, 5. Slavne mogućnosti su pred nama
9. S 1. Petrova 1, 13. Neograničene visine za istraživanje
10. Č Pesma nad pesmama 5, 16. Dragoceni Hristos
11. P Kološanima 3, 17. Uticaj naših reči
12. S Psalam 139, 4. Sveti slušač

Pod Božjim vođstvom

13. N 1. Petrova 2, 22. 23. Naš Primer u samokontroli
14. P O Jovu 27, 4-6. Dostojanstvo bez oholosti
15. U Priče Solomunove 8, 6. Trezvena veselost
16. S 1. Petrova 1, 8. U radosti neiskazanoj
17. Č Psalam 121, 4-7. Pod Božjim vođstvom
18. P 1. Mojsijeva 1, 31. Glas prirode
19. S Isaija 45, 18. Rasprostranjeni znaci Božje ljubavi

Hristovi vojnici

20. N Psalam 92, 4. 5. Dokaz Božje veličine
21. P 2. Mojsijeva 20, 8. Dan pripreme
22. U 1. Korinćanima 2, 9. Kroz prirodu do njenog Boga
23. S Kološanima 3, 16. Poštovanje Boga u domu
24. Č 1. Petrova 2, 5. U Božjoj radionici
25. P Efescima 2, 21. 22. Božji duhovni hram
26. S 2. Korinćanima 6, 7. Hristovi vojnici

Ugledanje na Hrista

27. N Jovan 13, 35. Dokaz da smo učenici
28. P Jevrejima 10, 25. Pođite tamo gde sija svetlost
29. U Jovan 9, 4. Život pun sile
30. S Jevrejima 3, 1. 2. Ugledanje na Hrista
31. Č 1. Korinćanima 1, 4-8. Blagodat kao učitelj

JUN

JEDNO SA HRISTOM I OCEM

Nova pesma u našim srcima

1. P Psalam 40, 3. Nova pesma u našim srcima
2. S 2. Petrova 1, 1. 2. Nema mirovanja

Isus naše sve

3. N 2. Petrova 1, 3. Dodavanje i umnožavanje
4. P 2. Petrova 3, 18. Kada rastete
5. U Efescima 4, 13. Dostići Hristov ugled
6. S Efescima 4, 15. Da li rastete?
7. Č Filibljanima 1, 9. 10. Rast i donošenje roda
8. P 1. Solunjanima 5, 23. Znaci pravog posvećenja
9. S 1. Korinćanima 1, 30. Isus naše sve

Jedno sa Hristom i Ocem

10. N 2. Korinćanima 5, 14. Obrazlaganje istrajnosti
11. P 2. Korinćanima 4, 18. Na prvom mestu
12. U Jevrejima 11, 16. Priprema za Nebo
13. S Jevrejima 3, 14. »Do kraja tvrdo održimo«
14. Č Jovan 14, 16. 17. Utešitelj dolazak
15. P Jovan 17, 11. Božansko punomoćje
16. S Jovan 17, 21. Jedno sa Hristom i Ocem

»Pazi na sebe...«

17. N 2. Korinćanima 10, 12. Božja procena mog karaktera
18. P 1. Petrova 5, 5. Svetost ide uz poniznost
19. U Filibljanima 2, 3. 4. Zašto se uzdizati?
20. S 1. Timotiju 4, 16. »Pazi na sebe...«
21. Č Titu 2, 7. 8. Pokazati Hrista u svom karakteru
22. P Matej 13, 30. Kukolj u žitu
23. S Matej 6, 12. Kao što je nama oprošteno

Izgrađujemo jedan drugog

24. N Matej 18, 15. Kako da rešavate sukobe?
25. U Filibljanima 4, 8. Tražite dobro
26. U Matej 5, 44. Ovca i vukovi
27. S Jakov 4, 11. Vreme je da zatvorite um
28. Č Jakov 3, 13. 14. Odisati nebeskim blagoslovom
29. P Efescima 4, 32. Najveća služba
30. S Rimljanima 15, 1. Izgrađujemo jedan drugog

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33		
4. «	13-16	4. «	34-36	3. «	21-23
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	4. «	24-26
6. «	20-22			5. «	27-29
7. 2. O car.	1-3	6. «	4-6	6. «	30-34
		7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11		
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	11. «	47-49
13. «	20-22			12. «	50-52
14. «	23-25	13. «	4-6	13. «	53-57
		14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11		
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17	19. «	15-17	18. «	70-72
20. «	18-20			19. «	73-75
21. «	21-23	20. «	18-20	20. «	76-80
		21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33		
25. «	4-7	25. «	34-36	24. «	90-92
26. «	8-10	26. «	37-39	25. «	93-95
27. «	11-13			26. «	96-98
28. «	14-16	27. «	40-42	27. «	99-103
		28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Strumica , Đevđelija	18,59	19,07	19,16	19,24
Radoviš, Kavadarci	19,01	19,09	19,18	19,26
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,03	19,11	19,20	19,28
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,05	19,13	19,22	19,30
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,07	19,15	19,24	19,32
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,09	19,17	19,26	19,34
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,11	19,19	19,28	19,36
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,13	19,21	19,30	19,38
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,15	19,23	19,32	19,40
Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,17	19,25	19,34	19,42
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,19	19,27	19,36	19,44
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,21	19,29	19,38	19,46
Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Ženica, Pelješac	19,23	19,31	19,40	19,48
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,25	19,33	19,42	19,50
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska, Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,27	19,35	19,44	19,52
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,29	19,37	19,46	19,54
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,31	19,39	19,48	19,56
Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Žadar, Dugi otok	19,33	19,41	19,50	19,58
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,35	19,43	19,52	20,00
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,37	19,45	19,54	20,02
Kranj, Postojna, Pula	19,39	19,47	19,56	20,04
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Kopar, Rovinj	19,41	19,49	19,58	20,06

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Strumica , Đevđelija	19,28	19,36	19,44	19,51
Radoviš, Kavadarci	19,30	19,38	19,46	19,53
Veles, Prilep, Bitolj	19,32	19,40	19,48	19,55
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,34	19,42	19,50	19,57
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,36	19,44	19,52	19,59
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,38	19,46	19,54	20,01
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,40	19,48	19,56	20,03
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,42	19,50	19,58	20,05
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak , Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,44	19,52	20,00	20,07
Alibunar, Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Užice, Bar	19,46	19,54	20,02	20,09
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,48	19,56	20,04	20,11
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,50	19,58	20,06	20,13
Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,52	20,00	20,08	20,15
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,54	20,02	20,10	20,17
Osijek , Dobož, Zenica, Korčula	19,56	20,04	20,12	20,19
Beli Manastir , Derventa, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,58	20,06	20,14	20,21
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska, Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,00	20,08	20,16	20,23
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,02	20,10	20,18	20,25
Bjelovar , Biograd	20,04	20,12	20,20	20,27
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,06	20,14	20,22	20,29
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Ptuj, Celje	20,08	20,16	20,24	20,31
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,10	20,18	20,26	20,33
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,12	20,20	20,28	20,35
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,14	20,22	20,30	20,37
Jesenice , Kopar, Gorica	20,16	20,24	20,32	20,39
Kranjska Gora	20,18	20,26	20,34	20,41

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2018. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Strumica , Đevđelija	19,55	20,00	20,04	20,06	20,06
Radoviš, Kavadarci	19,57	20,02	20,06	20,08	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	19,59	20,04	20,08	20,10	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,01	20,06	20,10	20,12	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,03	20,08	20,12	20,14	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,05	20,10	20,14	20,16	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,07	20,12	20,16	20,18	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,09	20,14	20,18	20,20	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,11	20,16	20,20	20,22	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,13	20,18	20,22	20,24	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Aranđelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,15	20,20	20,24	20,26	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,17	20,22	20,26	20,28	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,19	20,24	20,28	20,30	20,30
Kikinda, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,21	20,26	20,30	20,32	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,23	20,28	20,32	20,34	20,34
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar	20,25	20,30	20,34	20,36	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derвента, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,27	20,32	20,36	20,38	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,29	20,34	20,38	20,40	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,31	20,36	20,40	20,42	20,42
Virovitica, Biograd	20,33	20,38	20,42	20,44	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,35	20,40	20,44	20,46	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,37	20,42	20,46	20,48	20,48
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,39	20,44	20,48	20,50	20,50
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,41	20,46	20,50	20,52	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,43	20,48	20,52	20,54	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Kopar, Rovinj	20,45	20,50	20,54	20,56	20,56
Jesenice , Gorica	20,47	20,52	20,56	20,58	20,58
Kranjska gora	20,49	20,54	20,58	21,00	21,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.